

Č. j./Sp. zn./Typ
MD-15109/2021-510/62
MD/15109/2021/510

Vyřizuje/Útvar/Telefon
510/+420 2251 31263

Datum
Praha

- 5 - 11 - 2021

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

SPOLEČNÉ ROZHODNUTÍ

O rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041, se sídlem Cejl 48/50, 602 00 Brno; rozkladu paní Ivy Lauterkrancové, bytem Přehradní 231, Dolní Ves, Fryšták; rozkladu pana Josefa Drekslera, bytem Dolnoveská 80, Dolní Ves, Fryšták; rozkladu spolku Egeria, z. s., IČO: 22892133, se sídlem Obchodní 1324, Otrokovice; rozkladu Spolku pro ekologii Kostelec, IČO: 27042782, se sídlem Přehradní 346, Zlín; a rozkladu spolku Vizovické vrchy, z. s., IČO: 27024661, se sídlem Lázeňská 1104, Vizovice, proti společnému rozhodnutí – stavebnímu povolení Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 22. prosince 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/119, kterým ministerstvo jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic ve smyslu § 15 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „stavební zákon“), a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 13/1997 Sb.“), na základě žádosti stavebníka, Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, zastoupeného společností Viapont, s.r.o., IČO: 46995447, se sídlem Vodní 258/1, 602 00 Brno, povolilo podle § 115 stavebního zákona stavbu „**Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták**“ v rozsahu uvedených 62 stavebních objektů,

rozhodl ministr dopravy jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), na základě návrhu rozkladové komise ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, **takto:**

„Podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se rozklady z a m í t a j í a napadené společné rozhodnutí – stavební povolení Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 22. prosince 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/119, se potvrzuje.“

Odůvodnění:

Ministerstvu dopravy bylo doručeno šest rozkladů, které podali účastníci společného stavebního řízení, pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, paní Iva Lauterkrancová, pan Josef Dreksler, spolek Egeria, z. s., Spolek pro ekologii Kostelec a spolek

Vizovické vrchy, z. s., proti společnému rozhodnutí – stavebnímu povolení Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 22. prosince 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/119 (dále též „rozhodnutí ministerstva“, „stavební povolení“).

Napadené rozhodnutí ministerstva vydal odbor infrastruktury a územního plánu Ministerstva dopravy (dále též „ministerstvo“, „speciální stavební úřad“) jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic ve smyslu § 15 stavebního zákona a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., kdy podle § 115 stavebního zákona a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, povolil stavbu „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ v rozsahu následujících stavebních objektů: C 101.1 – R 49 v km ZÚ - 4,5; C 101.2 – R 49 v km 4,5 - 9,0; C 101.3 – R 49 v km 9,0 - KÚ (část ve staničení km 9,0-17,3); C 102 – MÚK Třebětice – celá MÚK mimo části větve TRE3 od km 0,25; C 103 – MÚK Holešov; C 117 – Přivaděč Holešov; C 169 – Příjezdy k odlučovačům ropných látek (ORL) – kromě podobjektů C 169.3 a C 169.6; C 193 – Dopravní značení definitivní; C 201 – Most na R 49 přes Kostelecký potok v km 1,152; C 204 – Most na R 49 přes potok Roštěnka v km 2,938; C 205 – Most na R 49 přes Rymický potok v km 3,347; C 207 – Most na R 49 přes řeku Rusavu v km 3,809; C 209 – Most na R 49 přes II/432, železniční trať a potok Žabinek v km 5,058; C 212 – Most na R 49 přes Mojenu (ve staničení km 8,152 dálnice D49); C 213 – Most na R 49 v km 8,875; C 214 – Most na přivaděči Holešov přes R 49 v km 9,814; C 216 – Most na R 49 přes Ludslávku (ve staničení km 10,934 dálnice D49); C 217 – Most na R 49 přes Žeranovku (ve staničení km 11,623 dálnice D49); C 218 – Most na R 49 přes Židelnou (ve staničení km 12,590 dálnice D49); C 220 – Most na R 49 přes Rackovou (ve staničení km 13,920 dálnice D49); C 222 – Most na R 49 přes přítok Fryštského potoka v km 15,2; C 223 – Most na R 49 přes přítok Fryštského potoka v km 16,2; C 224 – Most na R 49 přes Fryštský potok (ve staničení km 16,460 dálnice D49); C 225 – Most na R 49 přes Hornoveský potok (ve staničení km 17,108 dálnice D49); C 227 – Most na větvi Holešov; C 228 – Most na přivaděči Holešov přes Mojenu; C 301.1 – Kanalizace R 49; C 301.2 – Kanalizace R 49 v km 4,5 - 9,0; C 301.3 – Kanalizace R 49 v km 9,0 – KÚ; C 311 – ORL v km 1,220 vpravo; C 312 – ORL v km 2,900 vpravo; C 314 – ORL v km 3,400 vpravo; C 315 – ORL v km 4,320 vpravo; C 316 – ORL v km 5,700 vpravo; C 317 – ORL v km 6,700 vpravo; C 319 – ORL v km 11,500 vpravo; C 320 – ORL v km 11,600 vpravo; C 321 – ORL v km 12,600 vpravo; C 322 – ORL v km 15,150 vpravo; C 323 – ORL v km 16,100 vpravo; C 324 – ORL v km 16,200 vpravo; C 491 – Dálniční systém SOS, DIS - kabelové vedení; C 492.1 – Dálniční systém SOS, DIS - hlásky; C 492.2 – Dálniční systém SOS, DIS - měření hmotnosti vozidel za jízdy; C 492.12 – Dálniční systém SOS, DIS - telefonní přípojka; C 492.14 – Dálniční systém SOS, DIS - vykrytí trasy radiovým signálem; C 493 – Dálniční systém SOS, DIS - meteostanice; C 494 – Dálniční systém SOS, DIS - prostupy a komory; C 495 – Dálniční systém SOS, DIS - kabelovod pro optické kabely; C 496 – Dálniční systém SOS, DIS - automatický sčítač dopravy; C 497 – Dálniční systém SOS, DIS - varovný systém; C 498 – Dálniční systém SOS, DIS - optické kabely; C 499 – Dálniční systém SOS, DIS - kamerový dohled; C 701 – Protihluková stěna Třebětice - pouze část v km 4,500 - 5,21655; C 703 – Protihluková stěna - pouze části: 703.4 PHS Dolní Ves vpravo v km 16,600 - 17,300; 703.5 PHS Dolní Ves vlevo v km 16,775 - 17,300; C 721 – Portály dopravního značení MÚK Hulín; C 722 – Portály dopravního značení MÚK Třebětice; C 723 – Portály dopravního značení MÚK Holešov; C 731 – Oplocení R 49; C 801 – Vegetační úpravy R 49; C 802 – Vegetační úpravy MÚK Třebětice; C 803 – Vegetační úpravy MÚK Holešov.

Rozklady účastníků proti rozhodnutí ministerstva jsou přípustné ve smyslu § 152 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí ministerstva bylo formou veřejné vyhlášky vyvěšeno na úřední desce ministerstva dne 22. prosince 2020 a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách Ministerstva dopravy. Rozklady byly podány v zákonné patnáctidenní lhůtě ode dne 6. ledna 2021, kdy bylo rozhodnutí ministerstva oznámeno účastníkům veřejnou vyhláškou ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu, tj. patnáctým dnem po vyvěšení, kdy se písemnost považuje za doručenu. Vzhledem k tomu, že rozklady byly podány jako „blanketní“, tj. neobsahovaly všechny náležitosti stanovené zákonem, ministerstvo vyzvalo podatele rozkladů v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podání a stanovilo jim k tomu přiměřenou lhůtu. Účastníci následně rozklady rozsáhle doplnili o odůvodnění a rozkladové námítky.

Ministerstvo poté v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 správního řádu vyrozumělo o podaných rozkladech ostatní účastníky řízení a vyzvalo je, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřili. K podaným rozkladům se vyjádřil pouze stavebník s tím, že rozklady nepovažuje za důvodné a proto navrhuje, aby byly v celém rozsahu zamítnuty a napadené rozhodnutí ministerstva bylo potvrzeno jako věcně i právně správné.

Odborný útvar – odbor infrastruktury a územního plánu, který napadené rozhodnutí ministerstva vydal, neshledal důvody pro uplatnění autoremedury podle § 87 správního řádu, proto ve smyslu § 88, s přihlédnutím k § 152 odst. 5 správního řádu předložil rozklady se spisovým materiálem a svým stanoviskem poradnímu orgánu ministra dopravy, rozkladové komisi – vnitřním dopisem ze dne 17. května 2021, č. j. 269/2017-910-IPK/172.

Rozkladová komise přezkoumala napadené rozhodnutí ministerstva podle zásad stanovených v § 89 odst. 2 správního řádu pro postup odvolacího správního orgánu, které ve smyslu § 152 odst. 5 správního řádu přiměřeně platí pro řízení o rozkladu. To znamená, že přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí ministerstva a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Přezkoumala rovněž věcnou správnost rozhodnutí ministerstva a přitom vyhodnotila následující právně významné skutečnosti a okolnosti, které jsou doloženy v předmětném spisovém materiálu:

Ministerstvo dopravy jako příslušný speciální stavební úřad ve věcech dálnic obdrželo ve věci povolení stavby „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ (původně označované jako „Rychlostní silnice R49“) čtyři samostatné žádosti stavebníka, Ředitelství silnic a dálnic ČR, zastoupeného společností Viapont, s.r.o., Tj. **1)** dne 3. prosince 2007 obdrželo žádost ze dne 28. listopadu 2007 (vedenou ministerstvem pod spis. zn. 1156/2007-910-IPK); **2)** dne 11. června 2008 žádost z téhož dne (vedenou ministerstvem pod spis. zn. 494/2008-910-IPK; **3)** dne 2. října 2009 žádost ze dne 25. září 2009 (vedenou ministerstvem pod spis. zn. 791/2009-910-IPK); **4)** dne 18. prosince 2013 žádost ze dne 17. prosince 2013 (vedenou ministerstvem pod spis. zn. 38/2014-910-IPK). Dnem doručení žádostí ministerstvu byla zahájena stavební řízení. Tato řízení posléze ministerstvo jako věcně a místně příslušný speciální stavební úřad usnesením ze dne 27. dubna 2017, č. j. 269/2017-910-IPK/1, podle § 140 odst. 7 správního řádu spojilo do společného stavebního řízení vedeného pod spis. zn. **269/2017-910-IPK**.

Na požádání stavebníka ministerstvo dále usnesením ze dne 21. listopadu 2018, č. j. 269/2017-910-IPK/5, část stavebních objektů, resp. jejich částí (tj. stavební objekty označené jako C 101.3, C 102, C, 169, C 289, C 226, C 313, C 325, C 326, C 328, C 702, C 703.1) dle § 140 odst. 3 správního řádu vyloučilo do samostatného řízení a zároveň dle § 140 odst. 1 správního řádu do tohoto společného stavebního řízení ještě spojilo **5)** řízení o žádosti stavebníka ze dne 31. května 2017, doručené ministerstvu dne 1. června 2017, ve věci stavebního objektu C 301.2.

Po doplnění podkladů stavebníkem ministerstvo veřejnou vyhláškou ze dne 21. března 2019, č. j. 269/2017-910-IPK/18, vyrozumělo ostatní účastníky, dotčené orgány a dotčené obce o termínu ústního jednání a o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí nejpozději na tomto ústním jednání dne 30. dubna 2019. Součástí vyhlášky byla i informace dle § 9b zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 100/2001 Sb.“).

Na základě oznámení se k účastenství ve společném řízení jako dotčená veřejnost přihlásil pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, spolek Vizovické vrchy, z. s., Spolek pro ekologii Kostelec, spolek Životní prostředí, z. s., dále se jako účastník řízení přihlásila obec Pozděchov a obec Zádveřice – Raková. Speciální stavební úřad následně obdržel od Ministerstva životního prostředí závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 25. dubna 2019, č. j. MZP/2019/710/1094.

Stavebník podáním ze dne 21. října 2019 vzal zpět svou žádost v části stavebních objektů C 491.2, C 494.1, C 494.2, C 495.1, C 495.2, C 498.1, C 498.2, C 703.4 – pouze část v km 17,300 – 17,380 a C 703.5 – pouze část v km 17,300 – 17,380. Ministerstvo poté v rozsahu těchto stavebních objektů usnesením ze dne 16. června 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/58, dle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení zastavilo.

Na základě žádosti stavebníka ministerstvo dále usnesením ze dne 20. února 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/55, podle § 140 odst. 3 správního řádu vyloučilo ze společného řízení stavební objekty C 701, Protihluková stěna Třebětice – pouze část v km 4,057 – km 4,500 dálnice D49; a C 703, Protihluková stěna – pouze části: 703.2 PHS Horní Lapač v km 11,301 – 11,921 a 703.4 PHS Dolní Ves vpravo v km 16,360 – 16,600.

Po doplnění a aktualizaci podkladů stavebníkem speciální stavební úřad veřejnou vyhláškou ze dne 21. října 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/63, ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu vyrozuměl účastníky řízení, dotčené orgány a obce o možnosti vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí ve stanovené lhůtě. V průběhu stavebního řízení se vyjádřili a uplatnili námítky pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, spolky Unie pro řeku Moravu, Životní prostředí, Egeria, Spolek pro ekologii Kostelec, Vizovické vrchy, dále jako účastníci pan Petr Chytil, pan Josef Dreksler, paní Iva Lauterkrancová a obec Třebětice.

Ministerstvo vydalo dne 22. prosince 2020 společné rozhodnutí – stavební povolení, ze dne 22. prosince 2020, č. j. 269/2017-910-IPK/119, jímž podle § 115 stavebního zákona povolilo stavbu dálnice „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ v rozsahu uvedených 62 stavebních objektů. Rozhodnutí ministerstva bylo vydáno formou veřejné vyhlášky, vyvěšené na úřední desce ministerstva dne 22. prosince 2020 a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách Ministerstva dopravy.

Proti stavebnímu povolení podala rozklad paní Iva Lauterkrancová, pan Josef Dreksler, spolek Vizovické vrchy, z.s., Spolek pro ekologii Kostelec, spolek Egeria, z.s., a pobočný spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Podatelé rozkladů napadají rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu a žádají, kromě jiného, též o přezkum všech závazných stanovisek dotčených orgánů, které byly podkladem stavebního povolení.

Jelikož rozklady směřují proti obsahu závazných stanovisek, ministr dopravy jako odvolací správní orgán nejprve ve smyslu ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu požádal správní orgány, nadřízené správním orgánům příslušným k vydání závazného stanoviska, o potvrzení nebo změnu těchto závazných stanovisek.

Ministr dopravy k tomuto poté obdržel následující dokumenty: 1. stanovisko Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 13. srpna 2021, č. j. MZDR 22816/2021-25/OVZ; 2. závazné stanovisko Ministerstva obrany, Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany, ze dne 23. července 2021, č. j. MO 217177/2021-1150; 3. závazné stanovisko ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615; 4. usnesení Ministerstva životního prostředí ze dne 30. června 2021, č. j. MZP/2021/570/760; 5. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 16. července 2021, č. j. MZP/2021/570/923923; 6. závazné stanovisko Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 15. července 2021, č. j. MD-18467/2021-130/4; 7. koordinované závazné stanovisko Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR, ze dne 30. června 2021, č. j. MV-90037-22/PO-PRE-2021; 8. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43028/2021; 9. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43126/2021; 10. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43204/2021; 11. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43548/2021; 12. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021; 13. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 38857/2021; 14. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43682/2021; 15. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39277/2021; 16. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43685/2021; 17. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 38898/2021; 18. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43686/2021; 19. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne

28. června 2021, č. j. KUZL 43250/2021; 20. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43524/2021; 21. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 39029/2021; 22. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 9. srpna 2021, č. j. KUZL 54345/2021; 23. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021; 24. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. srpna 2021, č. j. KUZL 55651/2021; 25. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39525/2021; 26. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 39336/2021; 27. stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43740/2021; 28. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 16. srpna 2021, č. j. KUZL 55651/2021; 29. sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 10. srpna 2021, č. j. KUZL 54391/2021; 30. závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021; 31. závazné stanovisko ministra vnitra ze dne 20. července 2021, č. j. MV-98438-3-/SO -2021.

Ministr dopravy poté veřejnou vyhláškou ze dne 24. srpna 2021, č. j. MD-15109/2021-510/39, ve věci „Oznámení o doplnění podkladů pro vydání společného rozhodnutí o rozkladech, stanovení lhůty pro vyjádření k podkladům“ vyzval účastníky řízení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladu a stanovil jim lhůtu pro vyjádření se k těmto podkladům do 15 dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Současně je vyzval o možnosti nahlédnout do spisu. Veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce ministerstva dne 24. srpna 2021 a zveřejněna též spolu s těmito podklady způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách Ministerstva dopravy. K doplněným podkladům se ve stanovené lhůtě vyjádřili pouze podatelé rozkladů.

Rozkladová komise na základě vyhodnocení skutečností zjištěných ze spisového materiálu dospěla k těmto závěrům, z nichž vychází její návrh, aby ministr dopravy podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu rozklady zamítl a napadené rozhodnutí ministerstva potvrdil.

K rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu:

Ad 1 Rozpor ustanovení § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA

Odvolatel zde dovozuje, že předmětné závazné stanovisko EIA je v rozporu s účelem zákona č. 256/2016 Sb., neboť tento zákon je v rozporu se směrnicí EIA. Podle odvolatele bude proto nutné podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU předložit spor o souladu zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA Soudnímu dvoru EU.

K tomu rozkladová komise uvádí, že touto otázkou se na základě odvolatelem vznesené žalobní námitky ve věci stavby R48, Frýdek-Místek, obchvat již dříve zabýval Ústavní soud (viz náleze ze dne 17. července 2019, zn. Pl. ÚS 44/18), který tuto právní úpravu shledal jako ústavně konformní. Ústavní soud, stejně jako Nejvyšší správní soud, který nyní projednává odvolatelovu kasační stížnost, přitom neshledal v tomto případě důvod k předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie. Tato skutečnost je ostatně odvolateli dostatečně známa. Lze tedy uzavřít, že se jedná o platnou právní úpravu, kterou byly správní orgány v tomto případě povinny aplikovat. Tato námitka rozporu zákona se směrnicí, jak ostatně sám odvolatel uvádí, není způsobilá k rozhodnutí v tomto řízení. Odvolatel ostatně uvádí, že tuto námitku podává z opatrnosti a je si vědom, že Ministerstvo dopravy či ministr dopravy nemůže tuto otázku řešit. Vzhledem k tomu, že není dána kompetence ministra dopravy neaplikovat předmětný zákon, který je součástí českého právního řádu, je tato námitka odvolatele bezpředmětná. Konečně lze uvést, že jde o námitku (podnět) směřující zásadně toliko k legislativě na úseku ochrany životního prostředí, nikoli k napadenému rozhodnutí, i z toho důvodu je předmětná námitka odvolatele nedůvodná.

Ad 2 K uloženým podmínkám stavebního povolení

Námítky odvolatele směřují k jednotlivým podmínkám stavebního povolení. Podstatou námitek odvolatele je, že tvrdí, že nebyly zahrnuty všechny podmínky závazných stanovisek (u podmínek č. 32 a č. 34 závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 17. února 2014 a ze dne 16. června 2008 ve znění ze dne 18. července 2012 a dále, že chybí podmínky závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 4. září 2009, u podmínky č. 34 závazného stanoviska Ministerstva obrany ze dne 15. listopadu 2019, č. j. 96559/2019-1150-OÚZ-BR, u podmínky č. 45 závazného stanoviska Drážního úřadu ze dne 15. října 2018, č. j. DUCR-59819/18/Dj). U podmínky č. 49 je pak podstatou námítky to, že odvolatel nesouhlasí se způsobem stanovení podmínky, resp. s parametry podmínky, která byla stanovena v důsledku předchozí námítky odvolatele, a žádá její odlišné stanovení s odvoláním na vývoj odborných poznatků.

Podle rozkladové komise se jedná v zásadě o opakované námítky, které již byly řádně vypořádány. Pokud jde o podmínky č. 32 a č. 33, tyto byly vypořádány v napadeném rozhodnutí na str. 55, a to v souladu se zákonem (s námítkami ohledně absence podmínek závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 4. září 2009, č. j. KM 15005/215/2009-02, se napadené rozhodnutí vypořádává zejména na str. 154, a to v souladu se zákonem). Pokud jde o podmínku č. 34, tato byla vypořádána na str. 55 rozhodnutí ministerstva v souladu se zákonem. Pokud jde o podmínku č. 45, tato byla vypořádána na str. 57 napadeného rozhodnutí, a to v souladu se zákonem. Podmínka č. 49 pak byla rovněž vypořádána v napadeném rozhodnutí, na str. 57, a to v souladu se zákonem.

Převzetí podmínek do stavebního povolení se týká objektů, které povoluje speciální stavební úřad. Podmínky týkající se pitné vody byly řešeny v rámci realizace přeložek vodovodů, tj. SO 351 – 354. Tyto objekty byly zrealizovány, zkolaudovány a předány správci sítí, bylo by proto nadbytečné přejímat do rozhodnutí podmínky týkající se jiných stavebních úřadů a jiných stavebních objektů, které nebyly předmětem řízení.

Podmínky týkající se energetických vedení byly řešeny v rámci realizace stavebních objektů – přeložek rozvodných energetických sítí, tj. SO 401 – 413, tyto objekty byly společnostmi EON a ČEPS zrealizovány, přičemž přeložky byly předány správci a zprovozněny. Podmínky uvedené ve stanovisku Ministerstva obrany (podmínka č. 34) tak byly splněny, což, jak je uvedeno dále, bylo potvrzeno též příslušným správním orgánem nadřízeným správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.

Podmínky týkající se staveb na dráze (č. 45) byly řešeny v rámci realizace úpravy drážních objektů, tj. SO 471 – 473, kdy tyto objekty byly již zrealizovány, předány správci a zprovozněny. Podmínky Drážního úřadu byly tedy při realizaci splněny, což, jak je opět uvedeno dále, bylo potvrzeno též příslušným správním orgánem nadřízeným správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.

V případě podmínky č. 49 lze jen konstatovat, že tato podmínka byla do stavebního povolení zakomponována na základě námítky odvolatele a její znění je de facto odrazem jeho vlastního návrhu. Odvolatel navíc sám ve svém posledním vyjádření ve stavebním řízení zdůraznil, že všechna jeho předchozí podání zůstávají v platnosti. Pokud tedy se zněním své vlastní námítky, která je takto zakomponována v podmínce 49, nebyl spokojen a změnil názor, mohl na to upozornit či navrhnout úpravu v rámci zmíněného posledního podání a nikoliv toto napadat až rozkladem. Podle rozkladové komise se tato námítka navíc míjí se smyslem této podmínky, neboť tato podmínka především zavazuje stavebníka, aby v případě průhledných ploch PHS realizoval vhodná opatření proti snížení mortality ptactva, přitom je zde pouze příkladmo uvedeno, jakým způsobem lze toho docílit. Podle rozkladové komise formulace této podmínky i z hlediska výkladu stavebníkoví nijak nebrání, aby příslušná opatření k zamezení mortality ptactva následně realizoval „s přihlédnutím k novým odborným poznatkům“, tj. případně i v podobě navrhované odvolatelem.

Speciální stavební úřad skutečnost, proč nepřevzal *en bloc* všechny podmínky závazných stanovisek, nýbrž jen ty, které jsou relevantní pro předmětnou stavbu, racionálně a dostatečně vysvětlil v odůvodnění rozhodnutí ministerstva. Pokud stavebník závazné stanovisko dotčeného orgánu, který se vyjadřuje komplexně k více objektům, předkládá v dílčích řízeních, tj. týkajících se např. částí stavebních objektů, a správní orgán promítne do podmínek rozhodnutí jen ty podmínky

závazného stanoviska, které jsou relevantní pro předmět tohoto řízení (konkrétní stavební objekty), nelze považovat takový postup bez dalšího za nezákonný. Naopak, posouzení relevance podmínek takového stanoviska ve vztahu k vedenému řízení patří mezi elementární povinnosti správního orgánu. Jak je parno i z dikce ustanovení § 49 odst. 1 správního řádu, *závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu*. Závaznost však nespočívá v tom, že se jen slepě překopíruje celý obsah takového stanoviska do výroku rozhodnutí, jak dovozuje odvolatel, nýbrž v tom, že správní orgán je povinen ve výroku zohlednit ty podmínky stanoviska, jež jsou skutečně relevantní z hlediska předmětu řízení, které tento orgán vede. Takovýto výklad odvolatele by v tomto konkrétním vedl absurdně pouze k tomu, že už tak dosti rozsáhlá výroková část rozhodnutí zavazující stavebníka by byla nepřehledná a méně srozumitelná. Podle rozkladové komise byl tedy postup speciálního stavebního úřadu, který do výroku zahrnul jen ty podmínky závazných stanovisek, které se skutečně týkaly předmětu řízení, věcně správný a v souladu se zákonem.

Ad 3 K nesprávnému vypořádání návrhu na uložení nové podmínky a návrh na její uložení

Odvolatel zde namítá nesprávný postup ministerstva. Ačkoliv ministerstvo tvrdí, že akceptovalo jeho připomínky ohledně ozelenění protihlukových stěn (popínavými rostlinami - břečťan popínavý), tyto však nejsou zahrnuty mezi podmínky stavebního povolení, ale pouze přislíbeny, že je stavebník dobrovolně splní.

Podle rozkladové komise je uvedená námitka, týkající se uložení podmínky ozelenění protihlukových stěn popínavými rostlinami, zjevně lichá, neboť správní orgán se dostatečně a v souladu se zákonem s námitkou vypořádal zejména na str. 97 napadeného rozhodnutí. Výsadba, resp. ozelenění bylo zakresleno do vnějších ploch PHS, čili je již v DSP obsaženo. Námitka, že jde pouze o příslib, nikoli však závaznou podmínku, je tak mylná, pokud je povinností stavebníka takovou výsadbu provést, viz vlastní výkres, příloha TZ objektů PHS, jde o součást schválené projektové dokumentace. Nad rámec je třeba uvést, že není zákonnou povinností, aby napadené rozhodnutí obsahovalo úpravu formálně odpovídající námitce, jestliže jí obsahově vyhovuje. Lze tedy uzavřít, že výsadba zeleně je obsažena v projektové dokumentaci, která je pro stavebníka závazná, viz podmínka č. 1 napadeného rozhodnutí. Zakreslení výsadby podél rubových stran PHS pak nepředstavuje „příslib“ stavebníka, ale jeho povinnost takovou výsadbu provést. Námitka odvolatele je proto nedůvodná.

Ad 4 Absence závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 4. září 2009 a absence zahrnutí jeho 5 požadavků do stavebního povolení

Odvolatel namítá, že závazné stanovisko KHS Zlínského kraje ze dne 4. září 2009, č. j. KM 15005/215/2009-02, není uvedeno mezi podklady a ministerstvo uložených 5 požadavků nezahrnulo mezi podmínky stavebního povolení, což považuje za nezákonný postup.

Podle rozkladové komise je tato námitka lichá, jestliže podmínky uvedeného závazného stanoviska byly plně přejaty do závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 17. února 2014, č. j. KHSZL2600/2014, přičemž toto závazné stanovisko bylo nad to v souvislosti s rozklady potvrzeno Ministerstvem zdravotnictví dne 13. srpna 2021, které ostatně potvrdilo i závěr ministerstva ohledně nerelevance tohoto stanoviska pro předmětnou stavbu. Podle rozkladové komise tak uvedená námitka již byla vypořádána úplně a v souladu se zákonem na str. 137, 142 a 154. Uvedená námitka je tak bezpředmětná.

Ad 5 Absence závazného stanoviska dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb.

Odvolatel namítá, že ve spise chybí závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu. A jeho požadavky tak nebyly zahrnuty mezi podmínkami stavebního řízení a tedy stavební povolení bylo vydáno nezákonně.

Podle rozkladové komise namítaná absence závazného stanoviska dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb. není relevantní, stejně jako zahrnutí jeho požadavků do výroku rozhodnutí, jestliže toto stanovisko není povinnou součástí podkladů rozhodnutí. V případě stavebního řízení je tak existující Rozptylová studie dostatečným podkladem, vedení trasy přes

zastavěné území (včetně vymezení potřebného územního pásu, které je vymezeno v ZÚR ZK i v jednotlivých ÚP dotčených obcí) je také dlouhodobě obsaženo v ÚP města Fryšták, a dále bylo využito v nezbytně nutném rozsahu. V dokladové části je navíc obsaženo ověřovací stanovisko EIA Ministerstva životního prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. pro celou stavbu. Jak je patrné z textu zákona, odvolatelem požadované závazné stanovisko vydává orgán ochrany ovzduší k umístění stavby, lzn. v územním řízení pro účely územního rozhodnutí, tedy nikoliv v navazujícím stavebním řízení. K předmětné stavbě již bylo vydáno pravomocné územní rozhodnutí. Lze tak uzavřít, že se tato námitka, tj. potřeba závazného stanoviska dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 201/2012 Sb., týká primárně nových záměrů ve fázi umísťování, a proto je nedůvodná.

Ad 6 Absence závazného stanoviska dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb. k povolení stavby

Odvolatel namítá, že ve spise chybí závazné stanovisko – souhlas příslušného orgánu státní správy lesů k dotčení pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa, které se vydává jednak k územnímu řízení a jednak ke stavebnímu řízení

Podle rozkladové komise námitka absence závazného stanoviska dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb. k povolení stavby je nedůvodná. Souhlas orgánu státní správy lesů dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., týkající se umístění předmětné stavby, byl vydán ve formě rozhodnutí Magistrátu města Zlín, odboru městské zeleně, ze dne 8. listopadu 2004, č. j. MMZL/11983/04/OMZ/PH/2. Souhlas dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb. byl ke stavebnímu řízení vydán Magistrátem města Zlín, odborem městské zeleně jako součást (viz bod 5.) koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín, ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013. V případě této námítky nelze rovněž pominout ani to, že příslušné dotčené správní orgány byly seznámeny s předmětem řízení a pokud by, jak tvrdí odvolatel, měly, resp. indikovaly potřebu takové závazné stanovisko modifikovat či vydat další, mohly tak v řízení učinit. Nelze rovněž pominout, že toto závazné stanovisko bylo následně potvrzeno i příslušným nadřízeným správním orgánem, jak je uvedeno dále. Z věcného hlediska pak souhlas orgánů ochrany lesa je obsažen v dokladové části, kdy poloha vedení trasy je vymezena včetně potřebného územního pásu (vymezeno v ZÚR ZK, kdy šířka koridoru je samozřejmě využita jen v nezbytně nutném rozsahu). Koridor je vyznačen ve všech územních plánech dotčených obcí. Lze tak uzavřít, že tato námitka byla řádně vypořádána na str. 39, 162 a 163 napadeného rozhodnutí a v případě rozkladu nebyla shledána důvodnou.

Ad 7 Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum všech závazných stanovisek

S ohledem na takto uplatněné námitky ministr dopravy nejprve v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu požádal o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek správní orgány nadřízené správním orgánům příslušným k vydání závazného stanoviska. Poté k tomuto obdržel následující dokumenty, jimiž byla závazná stanoviska potvrzena:

- Závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 17. února 2014, č. j. KHSZL 2600/2014, a závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 16. června 2008, č. j. ZL 8959/215/2008-2, pouze pro část v km 5,4 - 10,9, ve znění závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne 18. července 2012, č. j. 19278/2012-4/OVZ-16.5.2012, kterým byly změněny některé podmínky tohoto závazného stanoviska, byla potvrzena **stanoviskem Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 13. srpna 2021, č. j. MZDR 22816/2021-25/OVZ.**
- Závazné stanovisko Ministerstva obrany, Sekce ekonomické a majetkové, odboru ochrany územních zájmů, ze dne 15. listopadu 2019, č. j. 96559/2019-1150-OÚZ-BR, bylo potvrzeno **závazným stanoviskem Ministerstva obrany, Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany, ze dne 23. července 2021, č. j. MO 217177/2021-1150.**
- Závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 22. listopadu 2016, č. j. 63881/ENV/16, dle ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., (k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí), ve znění opravného usnesení ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 83639/ENV/16, stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru ekologie krajiny a lesa, ze dne 4. října 2004, č. j. 640/2572/2004 – souhlas dle ustanovení § 9 odst. 6 zákona č. 334/1992 Sb., (z hlediska ochrany půdního fondu), a závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí,

odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence ze dne 25. dubna 2019, č. j. MZP/2019/710/1094, k ověření změn prioritního dopravního záměru, byla potvrzena **závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615.**

- Stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 18. srpna 2015, č. j. KUZL 50440/2015, dle ustanovení § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., (z hlediska vlivů záměru na evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti) bylo potvrzeno **sdělením Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 10. srpna 2021, č. j. KUZL 54391/2021,** v němž potvrzuje správnost stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 18. srpna 2015, č. j. KUZL 50440/2015, a neshledává důvod je měnit.

- Závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, dne 22. prosince 2014, č. j. KUZL 65829/2014, vydané dle ustanovení § 19 zákona č. 44/1988 Sb., z hlediska umístování staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území, bylo potvrzeno **závazným stanoviskem Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy VIII, ze dne 16. července 2021, č. j. MZP/2021/570/923923.**

- Závazné stanovisko Drážního úřadu ze dne 15. října 2018, č. j. DUCR-59819/18/Dj, vydané dle ustanovení § 7 odst. 3 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, bylo potvrzeno **závazným stanoviskem Ministerstva dopravy, odboru drážní dopravy, ze dne 15. července 2021, č. j. MD-18467/2021-130/4.**

- Závazné koordinované stanovisko Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje, ze dne 14. srpna 2013, č. j. HSZL-4098-3/SPD-2013, k projektové dokumentaci, bylo potvrzeno **souhlasným koordinovaným závazným stanoviskem Ministerstva vnitra, Generálního ředitelství hasičského záchranného sboru, ze dne 30. června 2021, č. j. MV-90037-22/PO-PRE-2021.**

- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43126/2021,** potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., jako součásti koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov.

- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí ze dne 20. února 2017, č. j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43204/2021,** potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., jako součásti koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov.

- Koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 29. června 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43548/2021,** potvrzující souhlasné závazné stanovisko Magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení dle § 40 odst. 1 a 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021,** potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., 4) souhlasné stanovisko vydané podle § 11 odst. 3 zák. o ochraně

ovzduší, 5) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 14 odst. 2 zákona o lesích, jako součásti koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín.

- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 18. října 2013, č. j. MeUKM/062191/2013/0464/13, bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 38857/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko včetně podmínek v něm stanovených vydané vodoprávním úřadem dle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona, jako součásti koordinovaného závazného stanoviska.
- Koordinované závazné Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 18. ledna 2017, č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16, bylo potvrzeno následujícím způsobem: Dne 29. června 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43682/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, dle § 40 odst. 1 a 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39277/2021**, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínek v něm stanovených vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., jako součásti koordinovaného závazného stanoviska.
- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Hulín, odboru rozvoje města a životního prostředí, ze dne 6. září 2013, č. j. MÚH/07122/2013/ORMŽP/R, bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 29. června 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43685/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Hulín, odboru rozvoje města a životního prostředí, dle § 40 odst. 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Hulín, odboru rozvoje města a životního prostředí dne 22. prosince 2016, č. j. MÚH/10273/2016/ORMŽP/R (Pozn. Aktualizace KZS ze dne 6. září 2013, č. j. MÚH/07122/2013/ORMŽP/R) bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 29. června 2021 bylo doručeno stanovisko **Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43686/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Hulín, odboru rozvoje města a životního prostředí, dle § 40 odst. 5 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru životního prostředí, ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ŽP/ve. (souhlas vodoprávního úřadu dle ust. § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.) bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43524/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Holešov.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí dne 4. prosince 2014, č. j. MeUKM/074754/2014/0464/13 (k ochraně krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.) bylo potvrzeno následovně. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 39029/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko, včetně podmínek v něm uvedených, vydané Městským úřadem Kroměříž.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 19. dubna 2010, č. j. MeUKM/20552/vkp02/2010-Sim (k zásahu do významného krajinného prvku dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb.) bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 10. srpna 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 9. srpna 2021, č. j. KUZL 54345/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž.

- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve (souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.) bylo potvrzeno následovně. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Holešov.
- Závazné stanovisko Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 5. října 2018, č. j. MMZL 125403/2018 (souhlas z hlediska nakládání s odpady dle § 79 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb.) bylo potvrzeno následovně. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39525/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko vydané Magistrátem města Zlín.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí dne 4. října 2018, č. j. MeUKM/050545/2018 (souhlas z hlediska nakládání s odpady dle § 79 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb.) bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 39336/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 18. října 2018, č. j. HOL-27569/2018/ŽP/Br (souhlas z hlediska nakládání s odpady dle § 79 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb.) bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno **stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43740/2021**, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Holešov.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS (Souhlas dle § 15 stavebního zákona), ve znění provedeném rozhodnutím o změně závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS (dle ustanovení § 15 stavebního zákona) bylo potvrzeno následovně. Dne 15. července 2021 bylo doručeno **potvrzující závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021**.
- Závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018 bylo potvrzeno **potvrzujícím závazným stanoviskem ministra vnitra ze dne 20. července 2021, č. j. MV-98438-3-/SO -2021**.

Ad 7.1. K odvolatelovým námitkám týkajícím se závazného stanoviska dle § 15 odst. 2 stavebního zákona, tj. závazného stanoviska Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS, ve znění rozhodnutí obecního stavebního úřadu ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS, se pak Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, v závazném stanovisku ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021, vyjádřil následovně:

K jednotlivým námitkám obsaženým v rozkladech výše uvedených osob odbor ÚP uvádí, že obecní stavební úřad dle ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona sice ve svém závazném stanovisku činěném pro účely stavebního řízení vedeného speciálním stavebním úřadem ověřuje dodržení podmínek územního rozhodnutí, nicméně toto ustanovení nelze brát tak, že obecní úřad ověřuje splnění všech podmínek, které byly v územním rozhodnutí o umístění stavby stanoveny. Je nutno pamatovat rovněž na ustanovení § 4 odst. 6 stavebního zákona, dle kterého stanoví-li dotčené orgány ve svém závazném stanovisku podmínky, jsou příslušné kontrolovat jejich dodržování a stavební úřad je povinen poskytnout součinnost potřebnou ke kontrole těchto podmínek. (...)

Pro účely vydání závazného stanoviska dle § 15 odst. 2 stavebního zákona není důležité zkoumat, jak byly původně očíslovány parcely, na nichž byla posuzovaná stavba v minulosti umístěna. Je nutno pouze zkoumat, zda projektová dokumentace stavby respektuje umístění

stavby do území, které bylo dáno v době vydání územního rozhodnutí o umístění stavby, k čemuž postačí porovnání situačních výkresů posuzovaných dokumentací. Údaje v katastru nemovitosti se dynamicky mění (tj. mění se čísla parcel, případně se parcely slučují s jinými anebo se rozdělují), přičemž především v případě rozsáhlé liniové stavby (již navrhovaná stavba je) nelze po obecném stavebním úřadu rozumně požadovat, aby se zabýval těmito již nesměřodatnými údaji.

K požadavku na uvedení výpisu všech stavební objektů, jejichž umístění bylo v rámci projektové dokumentace pro stavební povolení oproti předchozí dokumentaci upřesněno, odbor ÚP uvádí, že taková činnost je nadbytečná, když obecný stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí ze dne 14. října 2020 zároveň s deklarací souladu projektové dokumentace stavby s podmínkami územního rozhodnutí výslovně uvádí toto: „Příčinou drobných rozdílů mezi označením stavebních objektů v dokumentaci pro územní rozhodnutí a označením v dokumentaci pro stavební povolení byly pouze zcela logické důvody, jako např. projektantské zkratky či precizace názvu, event. prostý fakt zaokrouhlení kilometráže staničení. Tyto názvoslovní nuance nemají na plnění podmínek územního rozhodnutí žádný vliv, jedná se o identické stavební objekty. Pakliže došlo k upřesnění umístění stavebních objektů, dělo se tak toliko v rámci a v souladu s pravomocným územním rozhodnutím.“ Nejedná se tedy o rozdíly v umístění stavebních objektů, nýbrž o rozdíly v jejich označení.

V neposlední řadě odbor ÚP konstatuje, že věta odůvodnění závazného stanoviska týkající se stavebních objektů vyloučených ze stavebního řízení znamená, že pro objekty, k jejichž realizaci postačí územní rozhodnutí o umístění stavby, nejsou dle ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona posuzovány, neboť speciální stavební úřad k nim stavební povolení nevydává. Odbor ÚP tedy v souladu s výše uvedeným dospěl k závěrům, že závazné stanovisko obecného stavebního úřadu ze dne 30. listopadu 2018 ve znění rozhodnutí ze dne 14. října 2020 bylo vydáno v souladu s právními předpisy, a že námitky uplatněné účastníky řízení v podaných rozkladech proti stavebnímu povolení speciálního stavebního úřadu jsou nedůvodné. Z tohoto důvodu pak odbor ÚP přistoupil ve smyslu ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu k vydání závazného stanoviska, jímž závazné stanovisko obecného stavebního úřadu ve znění změnového rozhodnutí potvrzuje.

Ad 7.2. K odvolatelovým námitkám týkajícím se přezkumu zákonnosti závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Zlínského kraje se Ministerstvo zdravotnictví v potvrzujícím závazném stanovisku ze dne 13. srpna 2021, č. j. MZDR 22816/2021-25/OVZ, vyjádřilo následujícím způsobem:

K bodu 7.2.1. Ministerstvo zdravotnictví sděluje, resp. odkazuje na podmínky 2 až 4 závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 17. února 2014, č. j. KHSZL 2600/2014, které jsou dobrým mechanismem k ověření predikcí hluku. Co se týče stanovení, resp. časového upřesnění doby měření, tato podmínka je irelevantní, paušalizace požadavku měření hluku od 1 do 2 let od zahájení provozu na komunikaci není možné. Nelze totiž předjímat budoucí vývoj, tedy reálné intenzity dopravního proudu, na nově zprovozněné komunikaci. Dále odkazuje na obecné principy měření hluku (z dopravy), tedy zejm., že měření musí zajistit získání správných, tj. přesných, reprezentativních a reprodukovatelných hodnot určujících ukazatelů hluku – viz Věstník MZ, 11/2017. Tento princip se pochopitelně týká i věci ustálení dopravního proudu na nově komunikaci a následného (reprezentativního) měření hluku.

K bodu 7.2.2. Ministerstvo zdravotnictví sděluje, že řízení dle stavebního zákona je řízením návrhovým, které je zahájeno dnem podání návrhu a je ovládáno zásadou dispoziční, což znamená, že zahájení řízení i předmět řízení jsou v dispozici stavebníka, který má subjektivní zájem na daném řízení. Krajská hygienická stanice jako orgán ochrany zdraví (dále i „OOVZ“) je v rámci dané věci místně a věcně příslušný správní úřad podle § 82 odst. 1 a odst. 2 písm. i) zákona č. 258/2000 Sb., resp. Krajská hygienická stanice Zlínského kraje jako dotčený správní úřad ve smyslu § 77 tohoto zákona č. 258/2000 Sb., a § 4 odst. 2 stavebního zákona, vydala souhlasné závazné stanovisko k PD pro stavební povolení ke stavebnímu záměru „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“. Jelikož předmět a rozsah řízení, jak bylo uvedeno shora, je plně v kompetenci stavebníka, bylo povinností krajské hygienické stanice posoudit PD v předloženém rozsahu a posoudit, zda předložená hluková studie PRAGOPROJEKT a akustická studie EKOLA group je dostačující a podává požadované informace.

Smyslem § 149 odst. 7 správního řádu je přezkoumání závazného stanoviska OOVZ, a to s ohledem k období, ve kterém bylo toto vydáno. Dodatečné či automatizované implementování nových skutečností, s ohledem na časový postup, do závazného stanoviska je možné v případě, že by stavebník zažádal OOVZ o vydání nového závazného stanoviska s tím, že by předložil novou/aktualizovanou PD vč. další související dokumentace. V souvislosti s tímto upozorňuje i na skutečnost, že účinnost závazného stanoviska není časově omezena – k části 12. Ověření platnosti časově omezených vyjádření a stanovisek – riziko porušení § 2 odst. 4 a § 3 a § 36 odst. 3 správního řádu.

Hluková studie PRAGOPROJEKT byla designována programem SoundPlan ver. 7.1, který pracuje v modelu 3D, umožňuje tedy do výpočtu zahrnout s dostatečnou přesností vliv členitosti terénu s veškerými terénními nerovnostmi a sklony povrchu. Výpočet byl proveden dle metodiky RLS 90 (veškerý terén je dle této metodiky uvažován jako odrazivý, výpočty jsou tedy zvláště u vzdálenějších objektů maximálně na straně bezpečnosti). Dle hlukové studie PRAGOPROJEKT byly modelové výpočty provedeny pro dopadající zvukové pole, tj. pro ekvivalentní hladiny akustického tlaku A s vyloučením odrazů od fasád posuzovaných objektů. Byl zkoumán hluk z dopravy v posuzovaném úseku stavby 4901, se zahrnutím větví MÚK Třebětice (včetně přeložky silnice II/432) a ramp MÚK Holešov (včetně přívaděče Holešov). Ostatní místní komunikace nebyly v modelu zohledněny. Výpočet byl proveden pro rok 2030. Ve výpočtu byly uvažovány předpokládané intenzity dopravy pro rok 2030 s předpokladem zprovoznění celé stavby. Výchozím podkladem pro modelování hlukové zátěže byly kartogramy intenzit dopravy zajištěné společností VIAPONT v červnu 2013. Jak je ve zmíněné hlukové studii PRAGOPROJEKT uvedeno, budoucí vývoj dopravních intenzit je závislý na celé řadě faktorů, jejichž prognóza ve výhledu cca 20 let může být zatížena určitými chybami. Úroveň dopravní zátěže použité v modelovém výpočtu je horní hranicí předpokládaného vývoje automobilismu. Grafické výstupy jsou uvedeny pro hlukovou situaci ve výšce 3,0 m nad terénem (zhruba výška oken 1 nadzemního podlaží) pro noční dobu, která odpovídá z hlediska plnění hygienických limitů nepříznivějšímu období. Pro zvolené výpočtové body v chráněném venkovním prostoru staveb (ve vzdálenosti 2 m před posuzovanými objekty) jsou ekvivalentní hladiny akustického tlaku A uvedeny pro denní i noční dobu ve výškách charakterizujících hlukovou zátěž v jednotlivých patrech obytných domů (cca 2,5 m a 5,5 m).

V případě solitérního objektu č. p. 42 (výpočtový bod TR7), objektu č. p. 90 (výpočtový bod TR6) a objektu Sovárna č. p. 177 (výpočtový bod SO4) byly vypočteny nadlimitní hodnoty akustického tlaku A v noční době. Nutno upozornit na shora uvedené, tj. že model je uvažován jako odrazivý, výpočty jsou tedy zvláště u vzdálenějších objektů maximálně na straně bezpečnosti, bylo počítáno s intenzitami dopravy pro rok 2030 a úroveň dopravní zátěže použité v modelovém výpočtu je horní hranicí předpokládaného vývoje automobilismu. Z uvedeného vyplývá, že vstupující data jsou nadhodnocena a stojí na straně bezpečnosti. V lokalitách s predikcí možného překračování shora uvedených hygienických limitů hluku byla navržena PHO k ochraně stávajících obytných objektů před nadlimitním hlukem z dopravy na předmětném úseku stavby 4901. Jsou navrženy PHS v prostoru obce Zahnašovice – PHS SO 702.2, a v prostoru obce Dolní Ves – stavební objekt SO 703.4 a SO 703.5; případně monitoring hluku.

Nelze opomenout zcela zásadní fakt, který se týká hlukových studií, tedy predikci budoucích stavů zátěže hlukem – hluková studie je písemná zpráva obsahující výpočet očekávaných hodnot zvolených určujících ukazatelů hluku (ekvivalentní hladiny akustického tlaku A) a dalších skutečností rozhodujících o předpokládané (očekávané) hlukové zátěži exponovaných osob v chráněném prostoru a umožňující posoudit zdravotní rizika této expozice. Smyslem je tedy odhad důsledků realizace projektovaného stavebního záměru v území, případně návrh PHO vedoucích obecně ke zlepšení hlukové situace. Hluková studie slouží jako informace o případných kritických bodech a zdravotních rizicích, a to pro stavebníka a OOVZ. Nejvhodnějším způsobem je zahrnout vliv nejistoty vstupních dat do diskuse výsledků výpočtu formou je „what-if“ tedy, „co se stane, když...“. Při hodnocení výsledků hlukové studie tedy nelze operovat s termíny, jako jsou „prokazatelné dodržení hygienického limitu“ resp. „prokazatelné překročení hygienického limitu“. OOVZ nemůže podmiňovat v rámci hygienického dozoru své závazné stanovisko k hlukové studii požadavkem na prokázání dodržení hygienického limitu v rámci této hlukové studie, takové oprávnění ze zákona č. 258/2000 Sb. nevyplývá. Shora uvedené Ministerstvo zdravotnictví metodicky upravilo – viz Věstník MZ, 11/2017. Co se týče zmiňované „Hlukové studie z 9/2016“

(bez další specifikace), součástí PD, a kterou krajská hygienická stanice posoudila v rámci vydání závazného stanoviska č. j. KHSZL 2600/2014 ze dne 17. února 2014, byla hluková studie PRAGOPROJEKT (červenec 2013, aktualizace prosinec 2013) a akustická studie EKOLA group (květen 2009). V závěru Ministerstvo zdravotnictví uvádí, že hlukové studie uváděné v kap. 7.6 Žádost dle ustanovení § 149 správního řádu a přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 22. listopadu 2016, č. j. 63881/ENV/16, ověřujícího závazného stanoviska EIA ze dne 25. dubna 2019 č. j. MZP/2019/710/1094 a stanoviska EIA ze dne 6. prosince 2001, č. j. NM700/2616/4001/OPVŽ/01 a zákonnosti procesu EIA v roce 2001, a níže, nebude Ministerstvo zdravotnictví komentovat, neboť jak je uváděno, tyto byly posuzovány v rámci zákona č. 100/2011 Sb., nikoliv podle zákona č. 258/2000 Sb.

Ministerstvo zdravotnictví na základě všech shora popsaných skutečností sděluje, že Krajská hygienická stanice Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně postupovala v dané věci správně a podle § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb. napadené závazné stanovisko č. j. KHSZL 2600/2014 ze dne 17. 2. 2014 ke stavebnímu záměru „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ potvrzuje a ztotožňuje se s ním, tak jak je výše uvedeno.

Ad 7.3. K odvolatelovým námitkám týkajícím se přezkumu zákonnosti závazných stanovisek dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. ve věci ochrany krajinného rázu se Krajský úřad Zlínského kraje jako příslušný nadřízený správní orgán vyjádřil následujícím způsobem:

7.3.1. Koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlín ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, jehož součástí bylo stanovisko dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021, v němž k tomuto uvedl, cit.: „V podmínkách tohoto závazného stanoviska byl stanoven požadavek na výsadbu autochtonních druhů dřevin na svazích tělesa komunikace a předložení projektu ozelenění k odsouhlasení orgánu ochrany přírody. Další podmínka se týkala specifikace výsadeb v místech křížení komunikace s vodními toky. V odůvodnění závazného stanoviska je vyhodnocen stávající ráz krajiny jako intenzivně obhospodařované oblasti s hustým osídlením. Orná půda tvoří 70 % plochy území s vodními toky, komunikacemi, lesními porosty a jejich fragmenty. Hodnotnějšími krajinnými prvky jsou vodní toky s břehovými porosty a lesy. Krajina v okolí komunikace je plně antropogenizovaná se základní estetickou hodnotou. Trasa komunikace neprochází žádným zvláště chráněným územím ani přírodním parkem. K omezení negativního vlivu komunikace, která má být budována na násypch a v zářezích, na krajinný ráz byly orgánem ochrany přírody stanoveny v podmínkách závazného stanoviska požadavky na ozelenění svahů a dalších ploch kolem komunikace. Vybudování D49 ovlivní vizuální charakteristiku území, přičemž při splnění požadavků plošných výsadeb podél tělesa dálnice lze zásah stavby do území hodnotit jako únosný, jelikož stávající krajinné prvky budou podpořeny novou výsadbou zeleně. Krajský úřad podle § 149 odst. 7 správního řádu vydané závazné stanovisko potvrdil, jelikož neobsahuje právní ani jiné věcné vady.“

7.3.2. Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, jehož součástí bylo stanovisko dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43126/2021, v němž k tomuto uvedl, cit.: „V souhlasném závazném stanovisku stanovil orgán ochrany přírody podmínku, že při veškerých stavebních pracích bude žadatel dbát, aby poškození stávajících dřevin bylo co možná nejmenší, a bude dodržovat normu na ochranu dřevin ČSN 83 9061 a Standard péče o přírodu a krajinu – řez stromů SPPK A02 002-2015 vydaný Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR. Ve výroku závazného stanoviska jsou popsány změny technického řešení projektu stavby, jak již byly zmíněny výše u závazného stanoviska k zásahu do VKP včetně navržené stěny proti srážkám s netopýry na mostě 207 přes řeku Rusavu v km 3, 809. Orgán ochrany přírody vyhodnotil provedené změny projektové dokumentace jako technické úpravy, které nemění trasu stavby ani její charakter a k navrženým úpravám udělil z hlediska ochrany krajinného rázu souhlas. Krajský úřad podle § 149 odst. 7 správního řádu vydané závazné stanovisko potvrdil, jelikož neobsahuje právní ani jiné věcné vady.“

7.3.3. Závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 4. prosince 2014, č. j. MeUKM/074754/2014/0464/13, k ochraně krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje odbor životního prostředí

a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 39029/2021, v němž k tomuto uvedl, cit.: „Krajský úřad souhlasné závazné stanovisko s podmínkami vydané Městským úřadem Kroměříž, odborem životního prostředí podle § 12 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb. posoudil v režimu ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu z hlediska zákonnosti a s tím souvisejícího věcného obsahu. V souhlasném závazném stanovisku k plánovanému zásahu stavby umístěné v ú. Hulín na pozemku parc. č. 4972 a v k. ú. Pravčice na pozemcích parc. č. 1553, 1555, 1605 a 1638 orgán ochrany přírody stanovil podmínky k eliminaci negativního vlivu stavby na krajinný ráz. V podmínkách uložil investorovi stavby provést souvislou výsadbu liniové zeleně po obou stranách dopravní komunikace o šířce min. 15 m, ve skladbě původních druhů dřevin se zapojením nejlépe nižšího a vyššího keřového patra a nižšího a vyššího stromového patra. Konkrétní druhy původních, do krajiny vhodných druhů dřevin (vhodné jsou např. ptačí zob obecný, pámelník, bez černý, ovocné dřeviny, dubové, lipové, javorové porosty a případně i jehličnany) a vysazovaná velikost sazenic budou konzultovány s příslušným orgánem ochrany přírody v době realizace tohoto opatření. O výsadbu bude zajištěna péče po dobu nejméně 5 let, případné uhynulé dřeviny budou nahrazeny. V případě technických problémů s umístěním zeleně na určitém úseku kolem komunikace lze výsadbu umístit kolem polních cest na zemědělských pozemcích v blízkosti komunikace. V odůvodnění závazného stanoviska je uvedeno, že D49 je situována na pozemku parc. č. 4972 k. ú. Hulín a p. č. 1553, 1555, 1605 a 1638 v k. ú. Pravčice, v extravilánu dotčených obcí. Jedná se o úsek dlouhý cca 3 km v územní působnosti ORP Kroměříž. Dále v odůvodnění závazného stanoviska orgán ochrany přírody popsal a vyhodnotil stávající krajinný ráz území. Vycházel ze studie „Krajinný ráz Zlínského kraje“ z r. 2005, zpracovatele společnosti ARVITA spol. s r.o., se sídlem Příčná 1541, Otrokovice, a zohlednil výsledky disertační práce D. Políče „Hodnocení účinků zeleně při snižování ze silniční dopravy“ ČVUT Praha, 2009. Stavba D49 je umístěná do intenzivně zemědělsky využívané krajiny, v mírně zvlněné rovině s velkými plochami polí, oddělené rovnými cestami. Meze a vzrostlá zeleň spíše chybí. Celkový stav krajiny je charakterizován jako stagnující či zhoršující se. Krajinný ráz je nevýrazný, stavba se nedotýká území soustavy NATURA 2000 ani žádného zvláště chráněného území nebo prvku USES. Vzhledem ke svému charakteru však stavba ovlivní krajinný ráz a kromě snížení jeho estetické hodnoty dojde i ke zhoršení mikroklimatických, hygienických podmínek v lokalitě. Orgán ochrany přírody proto podmínil souhlas kompenzačními opatřeními v podobě výsadby izolačních pásů vhodné zeleně jako pasivního prvku stavebně technických opatření. Vznikne tak liniový interakční prvek, který přispěje ke zvýšení biodiverzity a ekologické stability území. Pás zeleně opticky odstíní zdroj hluku z dopravy, zejména maskování středních frekvencí dopravního hluku. Bude tak zvýšen estetický, krajinnotvorný a ekologický přínos pro krajinu i pro intravilány blízkých obcí a měst. Významný je i přínos zeleně z hlediska hygieny – zvlhčování vzduchu, omezování extrémních výkyvů teplot, pohlcování jemných prachových částic, snižování oxidu uhličitého. Z hlediska technického pak izolační pás zeleně poskytuje ochranu před nárazovým větrem a tvorbou sněhových jazyků. V obsahu závazného stanoviska Městského úřadu Kroměříž ke stavbě „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.“

Ad 7.4. K odvolatelovým námitkám týkajícím se přezkumu zákonnosti závazných stanovisek dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. ve věci ochrany významného krajinného prvku se Krajský úřad Zlínského kraje jako příslušný nadřízený správní orgán vyjádřil následujícím způsobem:

7.4.1. K závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov, odboru životního prostředí, ze dne 30. března 2004, č. j. ŽP/3768a/2004Ba, k ochraně významných krajinných prvků dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství uvedl ve svém sdělení ze dne 16. srpna 2021, č. j. KUZL 55651/2021, že uvedený dokument není závazným stanoviskem, ale jedná se o správní rozhodnutí obsahující souhlas k plánovaným zásahům do významných krajinných prvků v trase stavby. Jelikož nejde o závazné stanovisko, ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu se na něj nevztahuje. Toto rozhodnutí již nelze podrobit ani přezkumnému řízení, neboť pro zahájení přezkumného řízení zákonná lhůta podle § 96 odst. 1 správního řádu již marně uplynula, stejně tak jako zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení podle § 97 odst. 2 správního řádu. Jako takové je toto pravomocné rozhodnutí nadáno presumpcí správnosti a tedy pro speciální stavební úřad závazné.

7.4.2. K závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov, odboru životního prostředí, ze dne 15. února 2010, č. j. ŽP/792/3433/2010/PP, Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního

prostředí a zemědělství, ve sdělení ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43250/2021, uvedl, že předmětné závazné stanovisko nebylo vydáno jako podklad pro předmětné stavební povolení, ale bylo podkladem pro řízení o změně využití území vedené Městským úřadem Holešov pod spis. zn. 347/2010. Z tohoto důvodu krajský úřad toto stanovisko neposuzoval dle § 149 odst. 7 správního řádu, neboť se řízení vedeného Ministerstvem dopravy ve věci povolení stavby „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ netýkalo a nebylo podkladem pro vydání stavebního povolení.

Závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 19. dubna 2010, č. j. MeUKM/20552/vkp02/2010-Sim, pak potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne ze dne 9. srpna 2021, č. j. KUZL 54345/2021, v němž uvedl, cit.: „Toto závazné stanovisko bylo vydáno k plánovanému zásahu do vodních toků Roštěna a Kostelecký potok v k. ú. Pravčice, jako významných krajinných prvků, podle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., v rámci plánované stavby „Rychlostní silnice R49 stavba 4901 Hulín – Fryšták“ nyní s názvem „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“, (projekt stavby zpracovalo sdružení VIAPONT/PRAGOPROJEKT). Zásah do vodních toků Roštěnka a Kostelecký potok v k. ú. Pravčice byl projektem řešen formou přemostění, úpravou koryt a provedení meliorací. V místě přemostění bylo plánováno zpevnění koryta dlažbou z lomového kamene a dále pak vegetačními dlaždicemi. Do upravovaných koryt vodních toků bylo navrženo zaústění dešťové stoky s odlučovačem ropných látek. Městský úřad Kroměříž k výše popsanému technickému řešení zásahu do předmětných vodních toků vydal souhlasné závazné stanovisko s tím, že zásahem nedojde k výraznému ovlivnění stávajících poměrů vodních toků. Krajský úřad k tomu doplňuje, že technická řešení úpravy koryt vodních toků a podmostí byla přísněji posouzena při vydávání výjimek podle § 56 zák. č. 114/1992 Sb. včetně vymezení konkrétního ročního období, kdy lze stavební práce ve vodních tocích a jejich údolních nivách provádět, aby byla zajištěna ochrana zvláště chráněných druhů živočichů. Pro úpravu koryt a břehů vodních toků krajský úřad stanovil striktní požadavky ve vydaných rozhodnutích o výjimekách podle uvedeného ustanovení zákona. Krajský úřad v obsahu závazného stanoviska k zásahu plánované stavby do VKP neshledal právní ani věcné vady, a proto bylo tímto závazným stanoviskem podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.“

7.4.3. Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 18. ledna 2017, č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16, jehož součástí bylo závazné stanovisko ve věci ochrany významného krajinného prvku, potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39277/2021, v němž uvedl: „Jako součást koordinovaného závazného stanoviska bylo koncipováno souhlasné závazné stanovisko vydané podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do významných krajinných prvků (VKP), v tomto případě vodních toků Roštěnka a Kostelecký potok a jejich nivy v k. ú. Pravčice, kde je navrženo přemostění, úprava koryt a meliorace. Souhlas se zásahem do VKP byl vydán za podmínek, že zemní práce budou prováděny tak, aby nedocházelo k poškozování porostů a jejich kořenového systému při dodržení ČSN 839051, nezbytné kácení musí proběhnout v souladu s dendrologickou inventarizací dřevin, která byla součástí dokumentace a v režimu zákona. Použití těžké techniky musí být omezeno na nejmenší možnou míru, aby nedocházelo k nadměrnému hutnění půdy a její degradaci a při výskytu zvláště chráněných druhů obojživelníků je nutné si vyžádat výjimku podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. a stavební práce provádět s ohledem na rozmnožovací období ptáků i obojživelníků. Jak vyplývá z odůvodnění závazného stanoviska projektovaná přemostění, zpevnění a šířkové úpravy koryt vodních toků Roštěnka a Kostelecký potok v místě křížení se stavbou D49 respektují stávající vodní tok, pouze se mírně přizpůsobí pro osazení mostu. V místě přemostění projektová dokumentace počítala se zpevněním koryt dlažbou z lomového kamene a dále pak s vegetačními dlaždicemi. Do vodních toků je navrženo vyústění dešťových stok s odlučovači ropných látek a drenáže z okolních pozemků. Součástí projektu byly rovněž sadové úpravy kolem tělesa komunikace i kolem vodních toků. Krajský úřad k tomu doplňuje, že technická řešení úprav koryt vodních toků a podmostí byla přísněji posouzena při vydávání výjimek podle § 56 zák. č. 114/1992 Sb. včetně vymezení konkrétního ročního období, kdy lze stavební práce ve vodních tocích a jejich údolních nivách provádět, aby byla zajištěna ochrana zvláště chráněných druhů živočichů. Pro úpravu koryt a břehů vodních toků krajský úřad stanovil striktní požadavky ve vydaných rozhodnutích o výjimekách podle uvedeného ustanovení zákona. Krajský úřad v obsahu

závazného stanoviska k zásahu plánované stavby do VKP neshledal právní ani věcné vady a proto bylo tímto závazným stanoviskem podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.“

7.4.4. Koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, jehož součástí bylo závazné stanovisko ve věci ochrany významného krajinného prvku, potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021, v němž uvedl: „Ve 2. části koordinovaného závazného stanoviska bylo koncipováno *souhlasné závazné stanovisko s podmínkami vydané podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do významných krajinných prvků (VKP), v tomto případě vodních toků Židelná, Racková, Fryštácký potok, pravostranný přítok Fryštáckého potoka, pravostranné a levostranné přítoky pravostranného přítoku Fryštáckého potoka a Hornoveský potok. U každého z těchto vodních toků jsou vyjmenovány stavební objekty, které do vodního toku jako významného krajinného prvku zasahují, je zde popsán rozsah zásahu do jednotlivých vodních toků a stanoveny podmínky k zajištění jeho ochrany a k eliminaci negativních následků plánovaných zásahů. Závazné stanovisko včetně podmínek v něm stanovených je v potřebném rozsahu zdůvodněno se závěrem, že při dodržení podmínek závazného stanoviska nedojde k významnému negativnímu ovlivnění ekologicko-stabilizačních funkcí vodních toků. Krajský úřad pro úplnost dodává, že technická řešení úprav koryt vodních toků a podmostí byla přísněji posouzena při vydávání výjimek podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. včetně vymezení konkrétního ročního období, kdy lze stavební práce ve vodních tocích a jejich údolních nivách provádět, aby byla zajištěna ochrana zvláště chráněných druhů živočichů. Pro úpravu koryt a břehů vodních toků krajský úřad stanovil striktní požadavky ve vydaných rozhodnutích o výjimkách podle uvedeného ustanovení zákona. Krajský úřad v obsahu závazného stanoviska k zásahu plánované stavby do VKP neshledal právní ani věcné vady a proto bylo tímto závazným stanoviskem podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.“*

Ad 7.5. K odvolatelovým námitkám týkajícím se přezkumu zákonitosti závazných stanovisek dle § 17 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb. ve věci ochrany vod se Krajský úřad Zlínského kraje jako příslušný nadřízený správní orgán vyjádřil následujícím způsobem:

- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru životního prostředí, ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve. – souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb. k trase stavby na katastrálních územích Třebětice, Količín, Všetuly, Holešov, Zahnašovice, Martinice u Holešova, Žeranovice, Horní Lapač, bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43524/2021, přičemž krajský úřad zde neshledal právní ani faktické vady.
- Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve – souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb. pro vodní toky: Rymický potok ř. km. 5,090; Rusava, ř. km 10,360; Žabínek, ř. km 5,150; Mojena, ř. km 17,500 a 19,787; Ludslávka (nad „pramenem“), Žeranovka, ř. km 4,550; Židelná, ř. km 5,720. Hydrologické pořadí 4-12-02-1280000, 4-12-02-1260-0-00, 4-12-02-1330-0-00, 4-12-02-1480-0-00, 4-1202-1490-0-00, 4-13-01-0460-0-00, 4-13-01-0450-0-00, vodní útvary povrchových vod: Rusava od pramene po tok Roštěnka včetně (ID MOV 1130), Rusava od toku Roštenka po ústí do toku Morava MOV 1140), Mojena od pramene po ústí do toku Morava (ID MOV 1160), Racková od pramene po ústí do Dřevnice (ID MOV 1230). Hydrogeologické rajony 2220 a 3222, útvary podzemních vod: Hornomoravský úval - jižní část (22202), Flyš v povodí Moravy - severní část (32221), bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021, přičemž krajský úřad zde neshledal právní ani faktické vady.
- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 18. října 2013, č. j. MeUKM/062191/2013/0464/13, jehož součástí byl souhlas vodoprávního úřadu v případě vodních toků Rusava, Kostelecký potok a Roštěnka, bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 38857/2021, přičemž krajský úřad zde neshledal právní ani faktické vady.

- Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, ze dne 18. ledna 2017, č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16, jehož součástí byl souhlas vodoprávního úřadu v případě křížení vodních toků Rusava, Kostelecký potok, Roštěnka a zásahu do záplavového území vodního toku Rusava, bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39277/2021, přičemž krajský úřad uvedené podmínky považuje za adekvátní a dostačující pro zajištění ochrany veřejných zájmů chráněných právní úpravou vymezenou ve vodním zákoně. V obsahu závazného stanoviska pak krajský úřad neshledal právní ani faktické vady.

Ad 7.6 K odvolatelovým námitkám týkajícím se přezkumu zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 22. listopadu 2016, č. j. 63881/ENV/16, ověřujícího závazného stanoviska EIA ze dne 25. dubna 2019, č. j. MZP/2019/710/1094, a stanoviska EIA ze dne 6. prosince 2001, č. j. NM700/2616/4001/OPVŽ/01, a zákonnosti procesu EIA v roce 2001

Ministr životního prostředí jako příslušný nadřízený správní orgán závazným stanoviskem ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615, tato závazná stanoviska potvrdil jako zákonná a věcně správná. K jednotlivým námitkám odvolatele se pak vyjádřil následovně, cit.:

„(7.6.1.) návrh odvolatele na změnu podmínky č. 1 prioritního stanoviska EIA: K těmto námitkám odvolatele uvádím, že z návrhu odvolatele není zřejmé, v čem by měla spočívat nezákonnost prioritního stanoviska EIA. Dožadování se změny závazných podmínek prioritního stanoviska EIA, a to obzvláště řešeným způsobem, se vymyká postupům i smyslu posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb. Tyto podmínky byly zákonným postupem stanoveny na základě obdržených odborných hodnocení. Požadované rozšíření podmínky č. 1 o zahrnutí objektu Třebětice č. p. 90 do projektu hlukového monitoringu, jakkoliv rozumně odůvodněno, nevychází z relevantních podkladů procesu EIA prioritního stanoviska EIA. Zároveň z předkládaného vysvětlení odvolatele není zřejmé, proč nesystémově žádá rozšířit znění podmínky pouze o tento konkrétní objekt, když na prakticky stejný problém poukazuje i u dalšího objektu v Třeběticích č. p. 42. Žádný monitoring, jakkoliv podrobněji prováděný, zároveň nezbavuje provozovatele komunikace odpovědnosti a zákonné povinnosti zajištění plnění hygienických limitů pro hluk z provozu po této komunikaci. Z hlediska stanovených závazných podmínek prioritního stanoviska EIA není spatřován relevantní důvod k takovéto jeho změně. Podmínka byla stanovena na podkladě hlukové studie z 09/2016, přičemž není relevantní přihlížet v této věci ke starší hlukové studii dle návrhu odvolatele. Za nejzásadnější argument, proč lze odvolací námitku považovat za irelevantní, je skutečnost, že projekt monitoringu, který podmínka č. 1 rozšiřuje o objekt Sovárna č. p. 177, není třeba na základě odvolací námitky dále rozšiřovat proto, že předmětná lokalita obce Třebětice je v tomto projektu monitoringu již monitorovacím bodem pokryta (u č. p. 98, který se nachází cca o 120 m blíže k tělesu dálnice než č. p. 90). Objekt Třebětice č. p. 42 je v tomto projektu monitoringu rovněž pokryt monitorovacím bodem.

(7.6.2.) návrhy odvolatele na uložení nových podmínek prioritního stanoviska EIA. Z návrhů odvolatele není zřejmé, v čem by měla spočívat nezákonnost prioritního stanoviska EIA. Prakticky každý z odvolatelem uvedených návrhů nových závazných podmínek prioritního stanoviska EIA (předložit způsob zimní údržby snižující využití posypových solí, předložit projekt vegetačních úprav obsahující také výsadby tzv. motýlích směsí, resp. již stávající projekt takto přepracovat, provést plošné pískování průhledných protihlukových stěn nebo nalepení výrazných pruhů na ně v odvolatelem specifikovaných rozestupech, upřesnění časových období, během kterých bude prováděno měření intenzit hluku po zprovoznění záměru) vychází z vlastních subjektivních hodnocení vlivů záměru na životní prostředí ze strany odvolatele, jakkoliv podloženém volně dostupnou odbornou literaturou či judikaturou, avšak bez prokázané odborné způsobilosti k tomuto. Zvolený způsob uplatnění požadavků neumožňuje provést odbornou oponenturu předkládaných názorů odvolatele z pohledu zákona č. 100/2001 Sb., resp. toto by bylo možné právě vyvolanými zákonnými postupy v důsledku odvolatelem požadované změny prioritního závazného stanoviska EIA, což však nelze chápat jako příležitost a vhodný prostor pro odborné diskuze. Prioritní stanovisko EIA je v této chvíli konfrontováno jednostranným názorovým přesvědčením odvolatele, kdy jím navrhované změny mohou, ale také nemusí, v praxi fungovat, popřípadě mohou být dokonce v přímém konfliktu s dalšími hodnocenými vlivy záměru na životní prostředí. A to za situace, aniž by za to odvolatel nesl jakoukoliv odbornou odpovědnost.

Namátkou požadované barevné pruhové polepy průhledných protihlukových stěn mohou být konfliktní z hlediska vlivu na krajinný ráz. V případě požadovaných výsadeb dle tzv. motýlích dálnic nutno upozornit, že se jednalo o jednorázový projekt výzkumu a vývoje v programu EPSILON Technologické agentury ČR, s úplným názvem „Nové technologie vegetačních úprav svahů dálnic pro podporu motýlů“, realizovaného v letech 2015 až 2019. Reálné výsledky tohoto projektu v delší perspektivě a nezávislé potvrzení dosažení předpokládaných cílů projektu dosud chybí. Přes vypracované metodiky a webové stránky k projektu, které je nutné chápat zejména jako výstupy projektu pro získání přiznané státní podpory projektu, je ke dni zpracování tohoto materiálu (tj. 11. 8. 2021) na stránkách Technologické agentury ČR v kolonce Zhodnocení výsledků projektu stále uvedeno pouze: „Jedná se o předběžné údaje, neproběhlo Závěrečné oponentní řízení“. Na základě takovýchto podkladů se nelze odpovědně domáhat změny prioritního závazného stanoviska EIA.

(7.6.3.) odvolatel požaduje zrušení prioritního stanoviska EIA z důvodu zastaralosti jeho podkladů, a to zejména dopravní studie a z ní vycházející hlukové a rozptylové studie. K těmto námitkám odvolatele konstatuji, že prioritní stanovisko EIA bylo vydáno dne 22. listopadu 2016. Podkladem tohoto stanoviska byla hluková studie „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín — Fryšták“ (HBH Projekt spol. s r.o., Ing. Vladimír Kryl, 09/2016) a rozptylová studie „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín — Fryšták“ (HBH Projekt spol. s r.o., Mgr. David Kouřil, 09/2016). Oba tyto podklady uvádějí, že vycházely z dopravních modelů (SUDOP PRAHA a. s., srpen 2016). Vlastní námitka odvolatele tato data vypracování podkladů rovněž uvádí, výsledky Celostátního sčítání dopravy ŘSD za rok 2010 využitě těmito podklady přesto považuje za zastaralé, ačkoliv sama odkazuje na zveřejnění výsledků Celostátního sčítání dopravy ŘSD za rok 2016 až v květnu 2017. Při tomto doloženém, zjevně dobrém povědomí o chronologii uváděných souvislostí je stěží racionálně vysvětlitelné, jak může být požadováno zrušení závazného prioritního stanoviska EIA, které mimochodem samo bylo vydáno několik měsíců před zveřejněním výsledků Celostátního sčítání dopravy za rok 2016. Prioritní stanovisko EIA bylo prokazatelně vydáno v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb., vycházelo ze současného stavu poznání a metod posuzování, dostupných v době zpracování podkladů, které byly předmětem posuzování. Pakliže je v námitce požadováno, že „je nutné, aby byla vypracována nová Hluková studie, která bude vycházet z aktuálních měření dopravních intenzit (za rok 2016)“, pak by se v případě splnění požadavku opakovala naprosto stejná situace, neboť právě v letošním roce 2021 dobíhá další z těchto celostátních sčítání dopravy ŘSD. Uvolnění a zpracování výsledků těchto sčítání ještě v době jejich provádění a zpracování je zcela mimo reálné možnosti. Souběžný požadavek odvolatele na provádění výpočtů prognóz do roku 2050 namísto dosavadních 2040 není naprosto nijak relevantně zdůvodněn. V rámci některých specifických postupů dle zákona č. 100/2001 Sb. (viz např. metodicky vyklad MŽP č. j.: MZP/2018/710/3250 ze dne 1. října 2018) je (k záměrům těžeb, které se v čase mění) dokonce výslovně doporučováno (na str. 58/59), aby se uplatňovala pouze tzv. reálně vyhodnotitelná doba (např. max. na cca 20 let) se zdůvodněním, že v delších horizontech ani nelze záměry dostatečně kvalitně vyhodnotit z hlediska vlivů na životní prostředí. K posunům prognózních výhledů směrem k roku 2050 tak bude nepochybně docházet vlivem postupné aktualizace záměrů. Pro svévolné uplatňování takových prognóz však nejsou spatřovány relevantní důvody. V případě odvolatelem namítaných znečišťujících látek PM10 a PM2,5 nelze přehlížet vedení záměru mimo zastavěná území, a to nejprve proto, že dle ustanovení § 11 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, není při umístění záměru mimo zastavěná území vydáváno závazné stanovisko k umístění zdroje znečišťování ovzduší. Z pohledu zákona o ochraně ovzduší proto nejsou vyžadována ani kompenzační opatření, jejichž návrhem je dle odst. 5 cit. ustanovení zákona podmíněno právě vydání souhlasného závazného stanoviska. To nicméně zpracování a předložení opatření v podobě kompenzační výsadby nijak nebrání a lze takový postup v daném případě považovat za žádoucí, nikoliv však zákonnou povinnost. Jednak proto, že zákon č. 201/2012 Sb. řadí imisní limity pro tyto látky mezi imisní limity vyhlášené pro ochranu zdraví lidí, dle bodu 1 přílohy č. 1 k cit. zákonu. Tyto limity vycházejí z prokázaných vlivů na lidské zdraví při celoživotní expozici, v jiných souvislostech jsou bezúčelné. Imisní limity pro ochranu ekosystémů a vegetace řeší příloha č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb. samostatně v rámci bodu 2, přičemž v těchto limitech předmětné látky nefigurují. V případě namítané znečišťující látky benzo(a)pyren zase platí, že se jedná o znečišťující látku, která má stanoven imisní limit v bodě 3 přílohy č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb., přičemž podle ustanovení § 12 odst. 1 tohoto zákona orgány ochrany ovzduší k úrovním znečištění touto látkou pouze přihlíží. Na základě výše uvedeného

proto přísluší konstatovat, že odvolatelem uváděná nezákonnost prioritního stanoviska EIA není dostatečně odůvodněna, a není zřejmé, v čem by měla spočívat.

(7.6.4.) odvolatel požaduje zrušení či změnu ověřujícího stanoviska EIA z důvodu aktuálních verzí projektové dokumentace navazujícího řízení. K těmto námitkám odvolatele konstatuji, že v rámci ověřujícího stanoviska EIA se příslušný úřad vyjadřuje pouze k vlastnímu záměru, který je předmětem navazujícího řízení, a to z hlediska jeho změn oproti záměru dle prioritního stanoviska EIA. Platnost ověřujícího stanoviska EIA je proto s projektovou dokumentací navazujícího řízení svázána výlučně obsahově, nikoliv časově. Dle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. pak příslušný úřad vydá nesouhlasné závazné stanovisko, jestliže došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména ke zvýšení jeho kapacity a rozsahu nebo ke změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Uplatněna námitka není podložena příkladem takové výše uvedené změny záměru v rámci průběžných verzí projektové dokumentace navazujícího řízení, která by mohla mít vliv na platnost stávajícího ověřujícího stanoviska EIA a vyvolávala potřebu přezkumu těchto projektových dokumentací. Pouhé změny v datování projektové dokumentace, nejčastěji jejich dílčích částí v důsledku postupného naplňování požadavků dotčených orgánů státní správy na jejich formální úpravy a doplnění, nelze a priori považovat za důvody pro zrušení předmětných závazných stanovisek EIA vázaných k věcnému obsahu. Pokud by se tímto významně změnil vlastní předmět v průběhu navazujícího řízení, byl by správní orgán příslušný k vedení navazujícího řízení oprávněn toto řešit novým postupem dle příslušného zákona, s potřebou vydání nového ověřujícího stanoviska. Při výkonu státní správy musí být kromě právních aspektů naplněny také mimoprávní aspekty typu správnost, vhodnost, účelnost, smysluplnost, hospodárnost, efektivita a další. To bezmezná a časově neomezená přezkoumávání dokumentů, zejména na základě řádně neodůvodněného a nepodloženého podnětu v podobě výzvy či vyjádření prostých či obecných pochybností o zákonnosti těchto dokumentů, nenaplnuje.

Dospěl jsem tak k závěru, že námitky spolku Děti Země — Klub za udržitelnou dopravu nejsou důvodné.“

Rozkladová komise tak nemá pochybnosti o zákonnosti těchto závazných stanovisek a námitky směřované vůči nim má za nedůvodné. Odvolatelem navrhované změny podmínek (příp. jejich doplnění), které byly ve stavebním povolení uloženy na základě potvrzených závazných stanovisek, proto považuje rozkladová komise za bezpředmětné i s ohledem na to, že ani příslušné orgány chránící veřejný zájem neshledaly důvod těmto návrhům vyhovět a změnit závazná stanoviska ve smyslu návrhů odvolatele.

Ad 8 Stavba byla povolena v rozporu s § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb.

Podle rozkladové komise tato námitka není důvodná, neboť příslušné dotčené orgány byly seznámeny s předmětem řízení a takový rozpor s uvedenou vyhláškou neuplatnily, ač uplatnit mohly. Důvodem pro osvětlování pozemních komunikací v obcích bývá zajištění odpovídající úrovně bezpečnosti provozu. Pro tyto účely je pojem „obec“ vymezen v ustanovení § 2 písm. cc) zákona č. 361/2000 Sb., jako zastavěné území, jehož začátek a konec je na pozemní komunikaci označen příslušnými dopravními značkami. Jelikož dopravní značení ve smyslu citovaného ustanovení se na dálnici nenavrhuje, a v předmětném území nedochází k žádnému křížení nebo průpletu jiných významných komunikací, dopravních proudů či směrů, ani obytných, komerčních či rozvojových ploch (dálnice pouze okrajově prochází zastavěným územím obce Fryšták), osvětlení se jeví jako zcela nadbytečné (neboť by jen negativním způsobem zvýšilo světelné znečištění území), a jeho absence ani nemůže představovat rozpor s odvolatelem citovanou vyhláškou. Konečně nelze pominout ani to, že příslušný orgán, jemuž přísluší posuzovat stavbu z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu – tj. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky, takový rozpor neshledal a rovněž tak ministr vnitra jako jeho nadřízený správní orgán v reakci na tuto námitku odvolatele konstatoval, cit.: „[...]důvodem pro osvětlení pozemních komunikací v zastavěném území obce je především zvýšená koncentrace zranitelných účastníků provozu na pozemních komunikacích (chodců, cyklistů) a potřeba zajištění jejich bezpečnosti (zajištění jejich dostatečné viditelnosti ostatními řidiči, zajištění dostatečné viditelnosti pozemních komunikací včetně chodníků), stejně tak i potřeba zajištění viditelnosti relativně velkého počtu kolizních míst (křížovatek i samostatných sjezdů připojujících jednotlivé nemovitosti), a také zajištění viditelnosti veřejného prostoru jako prevence před kriminalitou. Ani jeden z výše

uvedených důvodů není na dotčeném úseku dálnice D49, která okrajově prochází zastavěným územím obce v délce cca 120 m, relevantní. Z hlediska vnímání trasy dálnice řidičem se charakter provozu nijak nemění, stavebně-technické i provozní parametry dotčeného a navazujících úseků jsou homogenní, s vyloučením chodců i vozidel nespňujících zákonné podmínky pro provoz na dálnici. Řidičem je proto průjezd velmi krátkého úseku dálnice okrajem zastavěného území obce sotva postřehnutelný (dálnice navíc prochází územím na estakádě, tj. v jiné výškové úrovni, než je umístěna okolní zástavba). Logicky není ani uvažováno o označení dotčeného úseku dopravní značkou č. IZ 4a Obec. Umístění veřejného osvětlení do dotčeného úseku dálnice D49 by tak šlo zcela proti smyslu § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb. Ministr vnitra také připomíná, že ani na jiných dálničních úsecích v České republice není v obdobných případech veřejné osvětlení umístěno (viz např. trasa dálnice D1 u Kroměříže). Naopak lze říci, že umístění osvětlení by v dotčeném úseku dálnice D49 bylo nežádoucí, neboť by homogenitu vnímání okolního prostředí řidičem narušovalo (nemluvě o zbytečně vynaložených investičních i provozních nákladech a zbytečném zvýšení světelného smogu)." Lze tedy uzavřít, že vzhledem k tomu, že předmětem osvětlení je zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu (zpravidla se takové osvětlení aplikuje na křižovatky v obcích, přičemž v daném případě se žádná dálniční křižovatka nenachází), pak jde nad to o nedůvodnou námitku zjevně vybočující z námitkové sféry odvolatele.

Ad 9 Nejasnosti v různých verzích DSP (2007– 2020) s vlivem na vydání závazných stanovisek – absence dokladů o souladu povolované stavby s různými verzemi DSP

Podle rozkladové komise tato námitka byla již v části úplně a v souladu se zákonem vypořádána, viz zejm. str. 32 napadeného rozhodnutí, kde v další části jde jen o konstatování a nejde svojí povahou o námitku, jen o popis stavu, v kterém však nelze spatřovat nezákonnost. Předně je třeba uvést, že ze spisu je zjevné, co bylo podkladem k rozhodnutí, včetně dokladů o souladu povolované stavby s DSP, a tak je námitka odvolatele nedůvodná. U správních aktů pak platí presumpce jejich správnosti, z čehož musel speciální stavební úřad vycházet. Dále pak byly příslušné dotčené orgány seznámeny s předmětem řízení a neuplatnily požadavky na další závazná stanoviska apod., ač jim tento prostor byl poskytnut, tudíž je třeba považovat i z tohoto důvodu podklady za úplné. Nad to je námitka nedůvodná, resp. k ní nemusí správní orgán přihlížet, neboť zjevně přesahuje námitkovou sféru odvolatele vymezenou mu zákonem.

Ad 10 Absence kontroly, zda DSP (a SO) zohledňuje výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.

Podle rozkladové komise je třeba k této námitce v první řadě uvést, že Ministerstvo dopravy není příslušné k provádění kontroly (analýzy) požadavků povolených výjimek v rámci stavebního řízení, resp. kontroly plnění podmínek rozhodnutí jiných správních orgánů (podmínky vyplývající z rozhodnutí podle ustanovení § 56 zákona č. 100/2001 Sb. zajišťuje dohled, kterým je ekologický dozor stavby). K tomu viz např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. listopadu 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, www.nssoud.cz. Dále lze uvést, že tato námitka byla již vypořádána, viz zejm. str. 32 napadeného rozhodnutí. U správních aktů platí presumpce jejich správnosti, z čehož musel správní orgán vyjít. Dále pak byly příslušné dotčené orgány, do jejichž gesce spadá ochrana přírody a životního prostředí, seznámeny s předmětem řízení a neuplatnily požadavky na další závazná stanoviska apod., ač jim tento prostor byl poskytnut, tudíž je třeba považovat i z tohoto důvodu podklady za úplné. Nad to je námitka zjevně nedůvodná, resp. k ní nemusí správní orgán přihlížet, neboť zjevně přesahuje námitkovou sféru odvolatele vymezenou mu zákonem.

Ad 11 Nepřezkoumatelnost rozhodování Magistrátu města Zlín při aplikaci ust. § 23 vodního zákona

Odvolatel v této námitce opakovaně napadá závazná stanoviska vodoprávního úřadu. Rozkladová komise proto odkazuje na vypořádání námitek k bodu 7 rozkladu. Jak bylo uvedeno, na základě žádosti ministra dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumal příslušný nadřízený správní orgán vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlín – tj. Krajský úřad Zlínského kraje tuto námitku odvolatele. Následně Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ve sdělení ze dne 16. srpna 2021, č. j. KUZL 55651/2021, k této věci uvedl, že uvedený dokument (sdělení Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. března 2017, č. j. MMZL 400018/2017 OŽPaZ-2), není závazným stanoviskem a ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu se na něj nevztahuje. Vodoprávní souhlas byl

k předmětné stavbě totiž vydán formou rozhodnutí Magistrátu města Zlín dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, přičemž toto rozhodnutí již nelze podrobit přezkumnému řízení, neboť pro zahájení přezkumného řízení zákonná lhůta podle § 96 odst. 1 správního řádu již marně uplynula, stejně tak jako zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení podle § 97 odst. 2 správního řádu. Pokud vodoprávní úřad k vydání souhlasu a stanovení podmínek zvolil jinou formu, než je závazné stanovisko, tedy rozhodnutí, je toto pravomocné rozhodnutí nadáno presumpcí správnosti a tedy pro speciální stavební úřad závazné.

Ad 12 Ověření platnosti časově omezených vyjádření a stanovisek – riziko porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 36 odst. 3 správního řádu

Rovněž tato námitka byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána zejména na str. 39 a 41 napadeného rozhodnutí. Námitka směřuje k přezkumu správních aktů, které jsou nadány presumpcí správnosti. Z podkladů se dále nejeví, že by některé správní akty měly pozbytu platnost. Dále pak je třeba uvést, že s podklady rozhodnutí byly dotčené orgány seznámeny, a tak jim byla dána možnost případně doplnit či změnit svá vyjádření, stanoviska atp., kromě toho byla závazná stanoviska i na základě námitek odvolatele přezkoumána příslušnými nadřízenými orgány, a tak je třeba považovat podklady rozhodnutí za úplně a dostatečné. Nad rámec je rovněž třeba uvést, že tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatele, a tak jsou i proto zjevně nedůvodné, resp. k nim nemusí správní orgán přihlížet. K tomu viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. listopadu 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, www.nssoud.cz, kde soud výslovně konstatuje, že spolek není příslušný ke kontrole platnosti dokladů jiných účastníků řízení (ani dotčených orgánů).

Rozkladová komise tak uzavírá, že odvolatelem uplatněné námitky převážně přesahují námitkovou sféru odvolatele vymezenou mu zákonem. Rovněž uplatněné námitky týkající se absence některých podkladů rozhodnutí od dotčených orgánů či vadnosti některých správních aktů vycházejí z chybné konstrukce. Podklady rozhodnutí jsou obstarávány od dotčených orgánů tak, že tyto jsou seznámeny s podklady a mají možnost v souladu se zákonem poskytnout svá závazná stanoviska, resp. vydat jiný správní akt, tudíž pokud tento proces proběhl, je třeba takové podklady k rozhodnutí považovat za dostatečné. Nadto je třeba uvést, že závazná stanoviska byla přezkoumána a potvrzena, a tak jsou námitky odvolatele v tomto směru liché. V některých případech bylo speciálním stavebním úřadem vyhověno námitkám odvolatele, přesto proti nim podal odvolatel znovu rozklad, aniž by pro to byly relevantní důvody. Další námitky odvolatele pak směřují zejména do oblasti mimo rámec tohoto řízení, a to do řízení územního. Případně některé námitky jsou toliko podněty ke změně legislativy na úseku ochrany životního prostředí. Ze všech shora uvedených důvodů tak rozkladová komise neshledala rozklad důvodným.

Ad Vyjádření odvolatele k podkladům pro rozhodnutí o rozkladu

Odvolatel v reakci na potvrzení závazných stanovisek předkládá námitku rizika systémové podjatosti všech zaměstnanců Krajského úřadu Zlínského kraje i Zlínského kraje. Důvodem má být údajný značný zájem na rychlém povolování a výstavbě dálnice ve vztahu k politickému vedení. Dle odvolatele je žádoucí, aby o přezkumu všech závazných stanovisek vydaných úřady podřízenými Krajskému úřadu ve Zlíně rozhodoval jiný krajský úřad. Na podporu svých tvrzení o podjatosti odvolatel přikládá mediální výstupy některých exponentů Zlínského kraje (zejm. náměstka hejtmána). Dále odvolatel odkazuje na obdobný případ, a to povolování dálnice D0136 Říkovice – Přerov, kde se kvůli podjatosti primátora řízení přesunulo z Magistrátu města Přerov na Magistrát města Olomouc.

V rámci vyjádření odvolatel uvedl, že obsah podmínek č. 32, 33, 34, 45, 49 napadeného rozhodnutí není souladný se zákonem či se zájmy ochrany veřejných zájmů. Ministerstvo nesprávně rozhodlo o návrhu na uložení podmínky na zajištění vegetace podél protihlukových stěn. Nadále trvá na svých námitkách, týkajících se absence závazného stanoviska na ochranu ovzduší, absence závazného stanoviska na ochranu okraje lesa, absence analýzy o vlivech změn dokumentace pro stavební povolení na podklady, absence kontroly, zda dokumentace pro stavební povolení zohledňuje výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., a žádosti o ověření platnosti časově omezených vyjádření a stanovisek majitelů a správců infrastruktury.

Odvolatel zde opětovně vytýká nezahrnutí závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 4. září 2009, požaduje opětovné zajištění přezkumů závazných

stanovisek Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 17. února 2014, a ze dne 16. června 2008 včetně stanoviska ze dne 4. září 2009. Odvolatel žádá o zařazení nové podmínky o době měření intenzit hluku po zahájení provozu. Dále tvrdí, že hlukové studie jsou zastaralé a že některé hlukové studie zjistily překročení intenzit hluku i s protihlukovou stěnou. Odvolatel dále nesouhlasí s výsledkem přezkumu závazného stanoviska EIA ze dne 22. listopadu 2016 a žádá o nový přezkum. Dále žádá o nový přezkum stanovisek Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje, kdy vytýká, že Ministerstvo vnitra, GŘ HZS mělo přezkoumat také stanoviska ze dne 25. dubna 2008, ze dne 7. února 2017, a ze dne 11. prosince 2020. Trvá na námitce nepřezkoumatelnosti sdělení Magistrátu města Zlín ze dne 24. března 2017, které má být vydáno v rozporu s metodickým pokynem Ministerstva zemědělství a v rozporu s účelem ochrany vod dle § 23 vodního zákona, přičemž souhlas měl být vydán formou závazného stanoviska, na tyto námitky nereagoval ani přezkumný orgán – Krajský úřad Zlínského kraje, který je navíc podle odvolatele podjatý.

Rozkladová komise se nejprve zabývala námitkou týkající se rizika systémové podjatosti Krajského úřadu Zlínského kraje tvrzenou odvolatelem. Správní řád jako důvod podjatosti tzv. riziko systémové podjatosti nezná, teprve judikatura dovodila, přestože zákon *expressis verbis* nerozlišuje podjatost systémovou, že důvodem vyloučení úředních osob může být systémová podjatost (nikoli však jen riziko systémové podjatosti). V ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu se uvádí, že právě z důvodu služebního poměru nebo pracovněprávního nebo jiného obdobného poměru ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku nelze pochybovat o nepodjatosti. Samotný tento poměr nemůže být důvodem podjatosti. Pokud by se mělo jednat o systémové podjatosti (kterou *stricto sensu* odvolatel nenamítá), musí k otázce rizika podjatosti přistupovat další vnější vlivy, z kterých by plynulo zvýšené riziko vnějšího vlivu na úředníka. Vzhledem k tomu, že stavba dálnice D49, jejíž je předmětná část součástí, je stavbou dopravní infrastruktury státního, resp. nadstátního zájmu, nelze spatřovat v její stavbě výlučný zvýšený zájem územně samosprávného celku. Ostatně územně samosprávný celek – Zlínský kraj není navíc ani stranou předmětného řízení. Konečně pak lze z mediálních aktivit uvedených odvolatelem dovodit spíše obecnou snahu o dokončení předmětné dálnice či nízkou, resp. zanedbatelnou intenzitu případného vnějšího působení na příslušné úředníky Krajského úřadu Zlínského kraje. Nejeví se tak jako pravděpodobné, resp. nejsou dány pochybnosti, že by v důsledku uvedených mediálních vystoupení některých krajských politiků, ani v důsledku postojů příslušných osob způsobilých být spojovanými se Zlínským krajem, bylo rozhodování oprávněných úředních osob způsobilé být podjaté, resp. tyto osoby byly podjaté. Co se týče mediálních vyjádření politických představitelů obecně, lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. prosince 2018, č. j. 4 As 302/2018 – 55, www.nssoud.cz, kde uvedl, cit. „Připuštěním žalobcova výkladu a aplikace daného ustanovení by mohlo docházet k nežádoucímu zablokování výkonu státní správy, když by jakýkoliv účastník jakéhokoliv řízení vedeného jakýmkoliv ministerstvem mohl vznést námitku systémové podjatosti, a to s odkazem na veřejná prohlášení či volební programy jednotlivých ministrů stojících v čele těchto ministerstev. Z logiky věci je zřejmé, že každý ministr, jakožto politik, v rámci své funkce a s ohledem na členství v určité politické straně, sleduje určitý program skládající se z jednotlivých cílů.“

Především je však námitka odvolatele lichá, neboť namítá riziko systémové podjatosti, nikoli však systémovou podjatost. V tomto případě však nelze konečně pominout ani to, že Ministerstvo dopravy, resp. ministr dopravy není tím, kdo je v pozici představeného či nadřízeného správního orgánu, který by měl o námitce podjatosti úředních osob, potažmo celého Krajského úřadu Zlínského kraje rozhodovat ve smyslu § 14 správního řádu. Navíc v tomto případě vykonával krajský úřad působnost správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska a tím spíše, když odvolatel tuto námitku uplatňuje v době, kdy byl přezkum závazných stanovisek již ukončen a krajský úřad vydal potvrzující stanoviska, s jejichž obsahem se odvolatel neztotožňuje. Poukaz odvolatele na řízení ve věci dálnice D0136 Říkovice – Přerov je zde zcela nepřipadný, protože v tomto případě bylo rozhodováno o námitce účastníků vznesené vůči stavebnímu úřadu, který vedl územní řízení, resp. byl sám příslušný k jeho vedení, a to v rámci tohoto řízení.

Rozkladová komise v případě ve vyjádření odvolatele požadovaného opětovného zajištění přezkumu obsahu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 4. září 2009, uvádí, že z vyjádření Ministerstva zdravotnictví uvedeného v potvrzujícím stanovisku ze dne

13. srpna 2021 plyne, že s ohledem na potvrzení závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 17. února 2014 a 16. června 2008 není toto stanovisko předmětem potvrzení závazných stanovisek, když relevantní podmínky stanoviska ze dne 4. září 2009 byly přežaty do závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Zlínského kraje ze dne 17. února 2014. Tento požadavek proto nepovažuje za důvodný. Tato námitka je lichá, protože je třeba vycházet z presumpce správnosti závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví.

Rovněž pokud jde o nesouhlas odvolatele s akty správních orgánů vydanými v rámci přezkumu závazných stanovisek, pak je třeba vyjít z presumpce správnosti těchto aktů. Tyto námitky odvolatele jsou zcela liché. Rozkladové komisi se nejeví, že by tyto akty nebyly vydány v souladu se zákonem. Závazná stanoviska dotčených orgánů byla přezkoumána na základě rozkladu v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu. Pokud odvolatel nyní požaduje, aby závazná stanoviska byla přezkoumána ještě opakovaně, resp., aby potvrzující stanoviska přezkoumaly případně nadřízené orgány nadřízených orgánů dotčených správních orgánů, protože odvolatel nesouhlasí s jejich závěry, lze toliko konstatovat, že takovýto požadavek jde zcela nad rámec zákona.

K rozkladu pana Josefa Drekslera a rozkladu paní Ivy Lauterkrancové:

Ad 1 V rozhodnutí absentuje účel stavby

Odvolatelé ve své námitce uvádějí, že požadavkem vyhlášky č. 503/2006 Sb. je, aby stavební povolení obsahovalo účel stavby, avšak napadené rozhodnutí nemůže podle odvolatelů naplnit účel dopravní, neboť jde jen o část dálnice končící slepě na poli u Fryštáku a tak nemůže být naplněn dopravní účel; podle odvolatelů jde jen o tlak na všechny zainteresované.

Podle rozkladové komise v rozhodnutí ministerstva je vyjádřen účel stavby, který je srozumitelně a jasně uveden jako dálnice, kde stavba 4901 je logickou součástí této stavby. Pokud jde o otázku druhu a účelu stavby, pak ten je zřetelně vymezen na straně 4 stavebního povolení, kde je jasně uvedeno, o jakou stavbu se jedná (dálnice), jakož i to, jaký je její účel (hlavní silniční tah ve směru Brno – Zlín – státní hranice ČR/SR). Stavba Dálnice D49 je Prioritní dopravní stavbou vymezenou v Zásadách územního rozvoje Zlínského kraje. Stavba 4901 je první částí této důležité stavby, která bude realizována po jednotlivých úsecích, které jsou postupně připravovány a budou také postupně prováděny. Námitka však konstruuje situaci, kterou považují odvolatelé za nezákonnou, totiž že stavba, která zatím pro nedokončení jiných úseků nemůže být využívána pro dopravní účely, a tak nesplňuje takový účel. Jinými slovy, podle odvolatelů je vyjádřený účel jen nominální, avšak není materiální. Taková konstrukce je však chybná a neodpovídá znění zákona, ani jeho účelu a smyslu. Účel stavby je zřejmý a je zřejmé, že nemusí být všechny části stavby ani povoleny, ani dokončeny současně. Naopak je zcela běžné, že jednotlivé části mohou být povolovány a budovány postupně, ve fázích. Fázování, resp. etapizace je pak nástrojem možného urychlení stavby dálnice, pokud stavebník vyhodnotil, že přínosy v podobě zahájení realizace v části úseku převažují. Je nutno připomenout, že o umístění stavby dálnice v území již bylo pravomocně rozhodnuto, jde o stavbu veřejně prospěšnou (povolení se vztahuje k nosné a podstatné části dálnice). V uvedeném tak není možno spatřovat nezákonnost napadeného rozhodnutí (ostatně takový výklad by znamenal, že jen celé stavby mohou být povoleny, což je absurdní a neodpovídá zákonu). Ostatně je zjevné, že cílem stavebníka je stavba celé dálnice jako funkčního celku. Samotná etapizace je pak postupem stavebníka aprobovaným zákonem, přičemž správní orgán nemůže rozhodovat o ničem jiném, než o žádosti mu předložené. Dále zde odvolatelé především vybočili z mezí námitkové sféry jim dané zákonem jako vlastníkům dotčených nemovitostí, protože není zřejmé, jakým způsobem došlo v uvedené souvislosti k zásahu do jejich práv tak, aby mohla být zpochybňována zákonnost rozhodnutí (ve smyslu ustanovení § 114 stavebního zákona je totiž přípustné podávat námitky pouze v případě přímého dotčení vlastnických práv). Uvedená námitka je tak nedůvodná.

Ad 2 Neumožnění podání námitek

Odvolatelé uvedli, že jim nebylo umožněno vznášet námítky k projektové dokumentaci, jelikož ministerstvo nestanovilo řádnou lhůtu k podání námitek, a to ani po písemné žádosti o prodloužení lhůty.

Tato námitka odvolatelů je podle rozkladové komise lichá. Před vydáním napadeného rozhodnutí (tj. dne 22. prosince 2020) mohli odvolatelé nahlížet do spisu, kdy doplnění spisu bylo oznámeno cca dva měsíce předem. Je zjevné, že odvolatelům nebyla odepřena možnost se seznámit se součástími spisu dle § 36 odst. 1 věty první správního řádu. Nic na tom nemění skutečnost, že probíhala pandemie onemocnění Covid-19 (ostatně odvolatelé uvádějí jen obecný argument, že šlo o nouzový stav, resp. pandemii onemocnění Covid-19). Samotné seznámení se se spisem pak odvolatelé nevyužili, avšak objektivně ho využít mohli, a tak nemohli být na svých právech zkráceni. Pokud jde o zaslání části spisu, není součástí práva na seznámení se s podklady rozhodnutí, a tak nemohlo dojít k jeho porušení. Pokud jde o žádost o prodloužení lhůty, tato byla v případě pana Josefa Drekslera podána až po lhůtě, tak jí nemuselo být vyhověno. U prodloužení lhůty má ostatně správní orgán možnost uvážení (na prodloužení lhůty není právní nárok), když měli odvolatelé poměrně dlouhou dobu min. 2 měsíců na seznámení se podrobně s doplněnými podklady (mohli rovněž podat námítky), a správní orgán proto v případě správního uvážení nevybočit z jeho mezí. Uvedená námitka je tak nedůvodná.

Ad 3 Rozpor účinků povolené stavby

Odvolatelé namítají, že ministerstvo neprovedlo ověření, zda lze povolenou část stavby provozovat či nikoliv, přestože odvolatelé na konkrétní nedostatky ve fungování stavby upozorňovali.

Podle rozkladové komise je patrné, že se jedná o opakovanou námitku, ke které lze uvést, že etapizace (či fázování) povolovacích procesů je postupem aprobovaným zákonem – viz např. § 140 správního řádu, a se kterou se již opakovaně správní orgán v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Samotné budoucí užívání stavby, kdy odvolatelé namítají neověření účinků budoucího užívání stavby, bylo provedeno a zdůvodněno, a to v podmínkách napadeného rozhodnutí, viz zejména na str. 205 stavebního povolení. Součástí rozhodnutí ve věci samé nejsou objekty uvedené odvolateli, avšak i tyto jsou součástí stavby dálnice D49 v širším slova smyslu. Je třeba připomenout, že Ministerstvo dopravy není příslušným správním orgánem – speciálním stavebním úřadem pro povolování vodních děl, tedy z logiky věci předmětem uvedeného stavebního řízení proto nemohly být např. stavební objekty retenčních nádrží. Stavebník kromě toho doložil souhlasná stanoviska a vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany životního prostředí, prokazující způsobilost navrhovaného řešení mimo jiné i z hlediska hygienické ochrany vodních zdrojů. Skutkové okolnosti daného případu pak nasvědčují, že nejde o svévolnou či nahodilou realizaci jen některých etap, fází, ale že cílem stavebníka je realizace předmětné dálnice jako celku. Nesouhlas s koncepcí etapizace (či fázování) ze strany odvolatelů je spíše námětem *de lege ferenda*, než argumentem o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Dále pak především odvolatelé vybočili z mezí námitkové sféry jim dané zákonem jako dotčeným vlastníkům. Uvedená námitka je tak nedůvodná.

Ad 4 Absence tabulek k otázce sortimentu vysazovaných dřevin

Odvolatelé namítají, že počet a druhy navrhovaných dřevin jsou nesrozumitelné a upozorňují na nezpůsobilost autora navrhovat vegetační úpravy.

Podle rozkladové komise je tato námitka lichá, neboť před vydáním rozhodnutí byl na základě obdobné námítky ve spisových podkladech doplněn otisk razítka příslušné oprávněné osoby a do spisu byly doplněny rovněž požadované tabulky. V tomto smyslu tak odpadl předmět námítky. Nad to vypořádání správního orgánu v napadeném rozhodnutí (viz str. 249 stavebního povolení) plně odpovídá uplatněné námitce a je v souladu se zákonem, přestože uplatněná námitka (opakovaně) vybočuje z námitkové sféry odvolatelů. Lze připomenout, že vegetační úpravy dálnice nejsou primárně navrhovány pro zajištění komfortu bydlení, vedení trasy dálnice a její řešení v průchodu částí Dolní Ves odpovídá platnému Územnímu plánu města Fryšták a všem požadavkům stanoviska EIA. Pokud jde o opakovanou námitku týkající se informování o změně

podkladů rozhodnutí, lze odkázat plně na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Tato námitka je tak podle rozkladové komise rovněž nedůvodná.

Ad 5 Nejasné splnění požadavků závazného stanoviska EIA

Odvolatelé namítají, že z předložené projektové dokumentace ani z jiných dokumentů není zřejmé, jak stavebník splnil podmínky závazného stanoviska vydaného k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí.

Odvolatelé podle rozkladové komise zcela opomíjejí, že požadavky závazného stanoviska EIA byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 výrokové části napadeného rozhodnutí ministerstva, dále viz Související dokumentace (Hluková studie, Geodetické podklady, Analýza vlivu staveb na životní prostředí, splnění požadavků EIA aj.). Tento soubor příloh byl součástí podání stavebníka z prosince 2018, kterým byla rovněž sjednocena projektová dokumentace. Logika časových vazeb je pak zřejmá. Závazné stanovisko bylo vydáno k DSP, a pokud jeho požadavky vyvolaly její dílčí změnu, je tato skutečnost zohledněna v rámci navazující (související) přílohy. Odvolatelé měli dostatek času (téměř dva roky) se s obsahem podkladů, a tedy i „analýzy“ seznámit a bylo pouze na nich, zda tak učiní. Vypořádání námítky na str. 236 – 237 stavebního povolení je tak plně v souladu se zákonem. Další námitka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, avšak odvolatelé ji nemohli najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správním orgánům k tíži. Tvrzený údajný rozpor mezi „analýzou“ a projektovou dokumentací se nezakládá na pravdě. V průvodní zprávě stavebník jasně deklaroval, že podmínky požadavků dotčených orgánů plní, proto je zde naopak patrný soulad s touto „analýzou“. Rozkladová komise tak neshledala tuto námitku důvodnou.

Ad 6 Nепlnění projektové dokumentace – nízkořlučný asfalt, atp.

Odvolatelé namítají, že ministerstvo neověřilo skutečnosti, zda došlo k plnění požadavků dané podmínky, a to již u projektové dokumentace.

Podle rozkladové komise je patrné, že požadavky závazného stanoviska byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 výrokové části stavebního povolení. Vypořádání námítky správním orgánem na str. 237 je plně v souladu se zákonem, jestliže povinnost použití nízkořlučného asfaltu je uvedena ve stanovisku EIA a v závazném stanovisku Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, a to na str. 4., kde toto je, jak bylo uvedeno, zahrnuto jako podmínka do výrokové části napadeného rozhodnutí. Rovněž námitka týkající se skladby vozovky na mostech a nízkořlučného asfaltu byla vypořádána na str. 172 napadeného rozhodnutí (viz též Související dokumentace, která obsahuje podklady k návrhu, kde se odvolatel mohl s podklady seznámit v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí). Lze tak shrnout, že v „Související dokumentaci“ jsou shromážděny všechny předchozí podklady k návrhu a zpracování DSP, tj. hlukové studie, geodetické podklady, kompletní záborový elaborát, podklady pro vynětí ze ZPF, analýzy vlivu staveb na životní prostředí, jakož i plnění požadavků stanoviska EIA, atd. Podklady zpracoval a doložil stavebník a odvolatelé se s nimi mohli v rámci realizace práv dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu seznámit. V případě tzv. nízkořlučného asfaltu pak stavebník svoji povinnost musí splnit dle požadavků dotčených orgánů. Jak bylo uvedeno, podmínky stanoviska EIA jsou navíc pojaty do výrokové části rozhodnutí jako podmínka č. 36, která je pro stavebníka závazná. Je třeba podotknout, že v roce 2014 se běžně nízkořlučný asfalt pro dálnice nenavrhoval, i proto to v dokumentaci explicitně uvedeno není. Podmínka bude však splněna v rámci RDS, když bude vyžadována příslušnými orgány při kolaudaci. Ostatně bez splnění této podmínky by stavba nebyla zkolaudována. Nízkořlučný asfalt je dále uveden v závazném stanovisku Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, přičemž tuto podmínku musí stavebník splnit k získání souhlasného stanoviska krajské hygienické stanice ke kolaudaci stavby. Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 7 Maření současného zprovoznění

Odvolatelé uvedli, že žádoucí společné zprovoznění dvou staveb je záměrně mařeno (nemá být povoleno jen samostatné zprovoznění stavby 4901) a došlo k povolení dopravního značení, což je rozporné s jednou z podmínek (podmínka č. 14).

Tato námitka je podle rozkladové komise zcela irelevantní, neboť nesprávně interpretuje podmínku č. 14 stavebního povolení, která podle stanoviska EIA znamená, že bude stanovena

místní úprava před zprovozněním stavby. Odvolatelé konstruují absurdní závěr, že stavba nebude realizována, resp. že nemůže být realizována v etapách či fázích, o což opírají i tuto námitku týkající se staveb D4902.1, podmínky č. 14 a místní úpravy. Je zjevné, že etapizace, jak již bylo uvedeno výše, je možným a zákonem předpokládaným postupem. Vypořádání námítky správním orgánem tak proběhlo v souladu se zákonem, viz str. 238 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že konečným cílem stavebníka je realizace dálnice D49 jako celku. Co se týče SO C193, lze dále uvést, že vypořádání dané námítky je mj. na str. 238 napadeného rozhodnutí. Daná námitka je však čistě spekulativní, neboť dotčený správní orgán vymezil dopravní režim, jemuž se podobá dopravního značení musí přizpůsobit. Pochybnosti odvolatelů ve věci plnění podmínky tedy nejsou v této fázi řízení relevantní. Jinak řečeno, dopravní značení bude řešeno ve shodě s příslušnými dopravními orgány před uvedením stavby do provozu. Z postupu stavebníka taktéž nelze dovozovat, že by svévolně neusiloval o realizaci stavby jako funkčního celku. Právě naopak, protože o územní rozhodnutí pro navazující stavbu D4902.1 je již požádáno. Úvahy či pochybnosti odvolatelů v tomto směru tak nejsou ničím podloženy. Splnění podmínky č. 14 podle stanoviska EIA bude řešeno formou stanovení místní úpravy před zprovozněním stavby. Námitka odvolatelů není proto podle rozkladové komise důvodná.

Ad 8 Neproveditelnost a nedostatečná vymahatelnost podmínky

Odvolatelé namítají, že podmínka č. 14 závazného stanoviska (dopravní značení) není proveditelná, dostatečně konkrétní a vymahatelná a nesouhlasí s vypořádáním této námítky ministerstvem.

Obsahově se jedná o opakovanou námitku a podle rozkladové komise je tak možno pouze odkázat na vypořádání k předchozímu bodu, tedy že příslušný požadavek podmínky č. 14 stanoviska EIA byl promítnut do podmínky č. 36 napadeného rozhodnutí. Vypořádání námítky správním orgánem tak proběhlo v souladu se zákonem, viz str. 239 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že etapizace, jak již bylo osvětleno v předchozích bodech, je možným a zákonem předpokládaným postupem. Ostatně je zjevné, že cílem stavebníka je realizace dálnice jako celku a stanovená místní úprava dopravního značení bude provedena před zprovozněním stavby. Nelze tak pominout, že při splnění podmínky stanoviska EIA č. 14 (a případném vyloučení průjezdu nákladní dopravy ze stavby D4901) dojde bezpochyby i ke zlepšení dopravní situace v zastavěném území města Zlín, kdy navíc příprava dalších úseků D49 povede k vyloučení tranzitní dopravy centrem města. Tato námitka je podle rozkladové komise rovněž nedůvodná.

Ad 9 Nedořešená otázka potřebného množství zásypové zeminy

Odvolatelé uvedli, že záměr vyžaduje nadlimitní množství zásypové zeminy a podléhá tak zjišťovacímu řízení, které však stavebník neinicioval. Posouzení, zda byla tato podmínka splněna, závisí na množství použité zeminy, ministerstvo však žádnou úvahu v tomto směru nevydalo.

Podle rozkladové komise speciální stavební úřad vypořádal námitku odvolatele na str. 241 a 242 napadeného rozhodnutí dostatečně a v souladu se zákonem. Není věci speciálního stavebního úřadu, aby posuzoval požadavky stanoviska EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. (presumpce správnosti), jak vyžaduje odvolatel, jestliže požadavky závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí jsou promítnuty do napadeného rozhodnutí. Taková pravomoc speciálnímu stavebnímu úřadu ostatně nepřísluší a závazné stanovisko EIA bylo i na základě námitek odvolatelů přezkoumáno příslušným nadřízeným orgánem – ministrem životního prostředí, který toto stanovisko potvrdil. K námitkám odvolatelů přitom ministr životního prostředí uvedl, cit. : „Dospěl jsem k závěru, že uvedené námítky odvolatelů nejsou důvodné. Podmínka č. 2 stanoviska k ochraně ZPF byla stanovena pro zajištění hospodárního využití skrývky kulturních vrstev půdy, přičemž tato podmínka je reflektována v podmínce č. 35 rozhodnutí o umístění stavby. Absence údajů o konkrétních pozemcích ve zpřesnění bilance skrývky ornice Městského úřadu Holešov ze dne 13. září 2017 nevytváří nezákonnost, neboť došlo k naplnění podstaty podmínky stanoviska k ochraně ZPF, tedy k projednání a odsouhlasení zpřesněné bilance skrývky kulturních vrstev půdy. K problematice rozproštění skrývky na zemědělskou půdu přísluší konstatovat, že za hospodárné využití skrývky půdy je považováno především využití pro zemědělské účely, v odůvodněném případě ovšem lze přebytek skrývky půdy použít i mimo zemědělskou půdu. Problematika ochrany zvláště chráněných druhů živočichů, ať již na ploše skrývky kulturních vrstev půdy, či na ploše, kde má dojít k rozproštění kulturních vrstev půdy, spadá do gesce příslušného

orgánu ochrany přírody. S ohledem na to v dané podmínce stanoviska k ochraně ZPF nelze shledat nezákonnost. Souhlas s odnětím půdy ze ZPF byl vydán stanoviskem k ochraně ZPF pro záměr dopravní stavby „R 49, stavba 4901 Hulín — Fryšták“ v souladu se zásadami ochrany ZPF podle zákona č. 334/1992 Sb. S ohledem na kvalitu a rozsah záboru zemědělské půdy a s přihlédnutím k naplňování veřejného zájmu na úseku dopravní infrastruktury realizaci předmětného záměru stavby přísluší považovat zábor půdy pro realizaci tohoto záměru, při stanovení podmínek stanoviska k ochraně ZPF, za akceptovatelný z hlediska požadavků zákona č. 334/1992 Sb. na ochranu ZPF.“ Tato námitka podle rozkladové komise není důvodná.

Ad 10 Územní rozhodnutí neobsahuje situační výkresy

Odvolatelé namítají, že k žádosti stavebníka má být dle zákona přiloženo územní rozhodnutí, které ve spisu však neobsahuje situační výkresy, které jsou jeho nedílnou součástí, a tak nemůže být považováno za kompletní.

Namítaná nutnost připojit situační výkresy, jestliže bylo mezi podklady napadeného rozhodnutí územní rozhodnutí, není požadavek vyplývající ze zákona a námitka odvolatelů byla správním orgánem v tomto směru na str. 243 napadeného rozhodnutí řádně vypořádána. Rozkladová komise se s tímto odůvodněním plně ztotožňuje a i v případě rozkladu na ně odkazuje. Proto ani tuto námitku neshledala důvodnou.

Ad 11 Nekompletní identifikační údaje

Odvolatelé namítají, že identifikační údaje projektanta (Ing. Miroslava Meluzína) v Průvodní zprávě neobsahují jeho autorizaci, a tak nemohou být považovány za kompletní.

Podle rozkladové komise je uvedená námitka bezpředmětná, neboť podklady byly v tomto směru před vydáním napadeného rozhodnutí doplněny. Rovněž námitka odvolatelů o nemožnosti vyjádřit se k podkladům, resp. absence spolupráce správního orgánu, jak již bylo uvedeno zejména v bodě 2, je bezpředmětná, neboť odvolatelé měli možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí v rámci institutu nahlížení do spisu. Nad to je možné uvést, že odvolatelé těmito svými námitkami překračují rámec způsobilých námitek jim vymezený zákonem jako dotčeným vlastníkům. Tato námitka je tak nedůvodná.

Ad 12 Neověření účinků budoucího užívání stavby

Odvolatelé namítají, že u předmětné stavby nebylo ověřeno, zda bude funkční a průjezdná v budoucnu. Uvádějí, že stavba 4902.1 je nepřipravená, a tak není možné předjímat budoucí funkčnost a využití. Z toho důvodu odvolatelé nadále nesouhlasí s tím, že bylo vyhověno zákonným požadavkům, protože byl popřen účel § 111 odst. 2 stavebního zákona.

Podle rozkladové komise je námitka směřující k porušení § 111 stavebního zákona bezpředmětná, neboť odvolatelé mylně vykládají etapizaci jako zakázaný postup. Jak již bylo vyloženo shora, etapizace (či fázování) je postupem zákonem aprobovaný a nepředstavuje zakázaný způsob, jestliže nad to stavební objekty, které jsou napadeným rozhodnutím povolovány, představují nosnou a podstatnou část dopravní stavby. Naopak, realizace stavby po etapách umožňuje případné urychlení její realizace. Námitky odvolatelů byly již v souladu se zákonem řádně vypořádány na str. 231 a 232 napadeného rozhodnutí a rozkladová komise se s tímto plně ztotožňuje. Tato námitka je proto nedůvodná.

Ad 13 Mylný obsah technické zprávy, nutnost povolit další stavební objekt ministerstvem

Odvolatelé uvádějí, že v kapitole „Ochrana vodních nádrží a zdrojů, výstavby sedimentačních nádrží a biologických rybníčků, vyhledávání vodních zdrojů pro silniční a dálniční vybavení“ jsou uvedena mylná tvrzení, k čemuž namítali, že některé ze stavebních objektů, právě kvůli nepravdivým skutečnostem, mělo rovněž ministerstvo povolit.

Podle rozkladové komise je argumentace odvolatelů zavádějící. Ministerstvo dopravy není správním orgánem, který by měl rozhodovat o povolení vodních děl (kupř. stavební objekty C 317 a C 328). Nad to je zjevné, že v případě řešení odvodnění pozemní komunikace byla vydána souhlasná stanoviska příslušných vodoprávních úřadů podle § 17 vodního zákona. Objekty jsou součástí stavby dálnice, ale nejsou součástí napadeného rozhodnutí, resp. jeho objektové skladby. Tudíž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatelů, jestliže bude o těchto

objektech dále rozhodováno příslušnými správními orgány, kde budou eventuálně moci svá práva jako účastníci řízení či dotčená veřejnost uplatňovat. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že Ministerstvo dopravy obecně není příslušným správním orgánem (speciálním stavebním úřadem) pro povolování vodních děl, a proto nelze předpokládat, že by v takovém případě vedlo řízení např. pro stavební objekty retenčních nádrží, což jsou např. právě stavební objekty C 317 a C 328 (bez ohledu na otázku formálního upřesnění či specifikaci názvu stavebního objektu či jeho součástí oproti územnímu rozhodnutí). Námitky odvolatelů byly proto na str. 232 a 233 napadeného rozhodnutí vypořádány řádně a v souladu se zákonem. K otázce etapizace lze tak opět odkázat na předchozí body. Nelze rovněž pominout, že tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako dotčených vlastníků nemovitostí. Tato námitka je proto nedůvodná.

Ad 14 Retenční nádrže

Odvolatelé namítají, že retenční nádrže, které jsou zmiňovány v Projektové dokumentaci, nebyly umístěny a nejsou předmětem řízení, ač by měly.

Tato námitka je sice zaměřena konkrétně na retenční nádrže, ale je obsahově obdobná jako předchozí námitka. V tomto případě rozkladová komise odkazuje na vypořádání k předchozímu bodu rozkladu s tím, že je zjevné, že k řešení odvodnění pozemní komunikace, a to včetně retenčních nádrží, se souhlasně vyjádřily podle § 17 vodního zákona příslušné vodoprávní úřady. Rovněž objekty retenčních nádrží jsou součástí stavby dálnice D49 v širším smyslu, ale nejsou součástí objektové skladby napadeného rozhodnutí. Tudiž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatelů (navíc Přivaděč Holešov je vzdálen cca 7 km vzdušnou čarou od nemovitosti odvolatelů, tedy i otázka přímého dotčení jejich vlastnických práv je přinejmenším diskutabilní), jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno příslušnými správními orgány, přičemž i zde budou odvolatelé eventuálně moci svá práva jako účastníci či dotčená veřejnost uplatňovat. Stavebník dále doložil souhlasná vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany životního prostředí, prokazující způsobilost navrhovaného řešení mimo jiné i z hlediska hygienické ochrany vodních zdrojů. Z těchto podkladů však nevyplývá stavebníkovi povinnost odvádět do odlučovačů vody ze svahů silničního tělesa. Veškerá voda z dálničních vozovek pak dle projektové dokumentace do odlučovačů odváděna je. Použití trvale umístěné mobilní normé stěny je vzhledem k výchozím parametrům obvyklé, a bude plnit svou funkci, kterou je základní ochrana vod. Konkrétní podoba technického řešení bude upřesněna v dalším stupni projektové dokumentace, základní parametry jsou však jednoznačně stanoveny technickými předpisy, konkrétně Vzorovými listy MD 2.2. Odvodnění (č. výkresu 216), přičemž tato dokumentace autorizaci nevyžaduje. Lze tak uzavřít, že tyto námitky byly na str. 233 napadeného rozhodnutí vypořádány v souladu se zákonem a rozkladová komise se s tímto vypořádáním plně ztotožňuje. K otázce etapizace lze i zde odkázat na vypořádání předchozích bodů rozkladu. Tato námitka tak nebyla shledána důvodnou.

Ad 15 Neoprávněná osoba

Odvolatelé namítají, že Projektová dokumentace a její částí Technická zpráva, Havarijní plán, Povodňový plán a Přehlednou situaci označil otiskem razítka a podepsal Ing. Miroslav Meluzin, který dle odvolatelů není oprávněn navrhovat vodohospodářské stavby.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť příslušné podklady byly před vydáním rozhodnutí ministerstva v tomto směru doplněny. Námitka pak byla vypořádána na str. 233 a 234 napadeného rozhodnutí. Je tedy doloženo, že předmětná dokumentace, tj. část B, Celkové vodohospodářské řešení je potvrzena autorizovanou osobou pro navrhování vodohospodářských staveb, a že se odvolatelé mohli s tímto faktem seznámit dle § 36 odst. 3 správního řádu. Pokud jde o práva odvolatelů stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na výše uvedené vypořádání k bodu 2 rozkladu. Nelze tak rovněž pominout, že i tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako vlastníků dotčených nemovitostí. Rozkladová komise neshledala tuto námitku důvodnou.

Ad 16 Nekompletní projektová dokumentace

Odvolatelé zde v zásadě namítají, že u všech tří dílčích stavebních objektů kanalizací se v jejich Technických zprávách odkazuje na Hydrotechnické výpočty coby přílohu, ty však absentují, a tak je projektová dokumentace nekompletní.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť v duchu této námítky (hydrotechnický výpočet) byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 234 a 235 napadeného rozhodnutí. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele jako dotčeného vlastníka. Pokud jde o práva odvolatelů stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námítky, nebylo do nich zasaženo, přičemž i zde lze plně odkázat na vypořádání uvedené k bodu 2 rozkladu.

Ad 17 Projektová dokumentace je v rozporu s vyhláškou č. 146/2008 Sb.

Odvolatelé namítli, že projektová dokumentace by měla být zpracována dle zmíněné vyhlášky, která předepisuje její strukturu a obsah, což dle názoru odvolatelů nebylo v projektové dokumentaci dodrženo.

Rovněž tato námitka je podle rozkladové komise bezpředmětná, neboť v duchu této námítky (zejména hydrotechnický výpočet) byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Rozpor s vyhláškou č. 146/2008 Sb. tak není dán, pakliže projektová dokumentace obsahuje předepsané náležitosti. Namítaný absentující popis SO je obsahem již první přílohy SO (jednotlivé TZ k jednotlivým objektům), a proto nemusí být součástí průvodní zprávy. Tato námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 243 a 244 napadeného rozhodnutí. I tato však námitka zcela evidentně překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako vlastníků dotčených nemovitostí. Pokud jde o práva odvolatelů na seznámení se s podklady a možnosti podat námítky, nebylo do nich zasaženo a lze i zde plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu.

Ad 18 Nedostatečné a nepřezkoumatelné zpracování kapitoly č. 15 Průvodní zprávy

Odvolatelé namítají, že zpracování kapitoly č. 15 „Další požadavky“ uvádí pouze obecnou větu, její zpracování je nedostatečné a nepřezkoumatelné.

Tato námitka odvolatelů vychází z mylného výkladu podmínek napadeného rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Z těchto důvodů námitka odvolatelů stojí na mylných předpokladech a je lichá. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Námitka byla v souladu s uvedeným vypořádána na str. 244 napadeného rozhodnutí. To, že odvolatelé jsou odlišného názoru, na věci nic nemění. Daná námitka je svou povahou navíc zavádějící. Skutečností je, že Průvodní zpráva (jakož i zbývající část projektové dokumentace) byla ke dni vydání rozhodnutí řádná, a že se s ní odvolatelé mohli seznámit a realizovat svá práva ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Rovněž podmínky ze stanovisek dotčených orgánů jsou v DSP zpracovány a splněny. Námitku neshledala rozkladová komise důvodnou.

Ad 19 Nesplněné požadavky stavby

Odvolatelé namítají, že technické zprávy u mostů odkazují na již zrušené normy a tak nesplňují požadavky na mechanickou odolnost a stabilitu.

K tomu rozkladová komise uvádí, že s ohledem na délku správního řízení, resp. přípravu stavby v době přibližně 13 let je zjevné, že některé normy ČSN budou již zrušeny, resp. nahrazeny novými. Požadavek neustálé (formální) změny v podkladech v závislosti na změně technické normy je neudržitelný, když je zjevné, která nová norma nahrazuje původní. V přehledu ČSN je vždy uvedeno (v případě novelizace dané normy nebo přechodu na EN), která norma zrušenou normu nahrazuje. Námítky byly vypořádány na str. 276 a 277 rozhodnutí ministerstva, a to v souladu se zákonem. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako vlastníků dotčených nemovitostí. Pokud jde o právo odvolatelů na seznámení se s podklady a možnost podat námítky, nebylo do něj zasaženo a lze opět plně odkázat na vypořádání bodu 2 rozkladu.

Ad 20 Chybějící informace v projektové dokumentaci

Odvolatelé namítají, že projektová dokumentace nemá dostatečné informace, jelikož není zpracována dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb., ve znění účinném do 30. listopadu 2018.

Námítka směřuje vůči tomu, že v Průvodní zprávě chybí oddíl 3. a písmeno g) podle přílohy č. 8 uvedené vyhlášky. To, zda jsou některé části uvedeny, se odvíjí podle povahy věci, resp. zda jsou splněny předpoklady pro to, aby dané písmeno bylo obsahem projektové dokumentace. V daném případě stejně jako u „plavebních podmínek“ nepřipadají další kategorie v úvahu. Nadto je třeba uvést, že případným orgánem, který by mohl upravit doložené podklady, je vodoprávní úřad. Jinak řečeno vodoprávním úřadem, ale i ostatními příslušnými orgány bylo hydrologické a hydrometeorologické řešení v souladu s § 17 vodního zákona schváleno. Z toho plyne, že námítka, které byly vypořádány na str. 267 napadeného rozhodnutí, byly vypořádány v souladu se zákonem. Dále tato námítka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako vlastníků dotčených nemovitostí. V tomto případě lze dále odkázat rovněž na vypořádání k bodům 15 a 16 rozkladu.

Ad 21 Chybějící statické a hydrotechnické posouzení

Odvolatelé namítají, že v Technických zprávách mostních objektů absentují statická a hydrotechnická posouzení, které jsou povinné součásti dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.

Námítka odvolatelů, že součástí TZ není statické a hydrotechnické posouzení, neodpovídá skutečnosti, jestliže v duchu této námítky byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny, zejména o hydrotechnický výpočet. Pokud jde o statické výpočty k jednotlivým mostům (viz kupř. statický výpočet týkající se mostu SO 225), které potvrdil autorizovaný inženýr pro mostní stavby, podklady rozhodnutí obsahují část „G“ (viz digitální nosič), avšak pokud ji nemohli odvolatelé najít, přestože je součástí spisu, nelze to klást správnímu orgánu k tíži. Námítka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 277 napadeného rozhodnutí. Dále tato námítka překračuje námitkovou sféru odvolatelů jako vlastníků dotčených nemovitostí. Pokud jde o právo odvolatelů na seznámení se s podklady a možnost podat námítka, lze opět plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Tato námítka je zjevně lichá.

Ad 22 Námítka proti závazným stanoviskům Ministerstva životního prostředí

Odvolatelé uvádějí námítka proti jednotlivým stanoviskům Ministerstva životního prostředí.

K námítkám proti závazným stanoviskům Ministerstva životního prostředí lze toliko uvést, že na základě ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu tato závazná stanoviska přezkoumal ministr životního prostředí jako příslušný nadřízený správní orgán. Ministr životního prostředí poté dospěl k závěru, že námítka odvolatelů nejsou důvodné a proto závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615, byla všechna tato odvolatelem napadená závazná stanoviska potvrzena. K jednotlivým námítkám odvolatelů pak ministr životního prostředí uvedl následující:

K námítce, že ověřovací závazné stanovisko EIA nerespektuje ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. (viz bod 22. 1. rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22. 2. rozkladu Josefa Drekslera)

Jedna se o legislativně technickou chybu v zákoně č. 100/2001 Sb. Zákon č. 39/2015 Sb. zavedl povinnost ověřovat změny záměrů v průběhu navazujících řízení formou vydávání závazných stanovisek k ověření změn záměru, jejichž vydávání svěřil příslušným úřadům, které vydaly původní stanovisko EIA. Jednalo se konkrétně o nová ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb., která byla do tohoto zákona doplněna zákonem č. 39/2015 Sb. s účinností od 1. dubna 2015. Zákon č. 39/2015 Sb. ve svém přechodném ustanovení čl. II bodu 2 rovněž stanovil, že na navazující řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se použijí ustanovení § 9a odst. 4 a 5 a § 9b až 9d zákona č. 100/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti. Stavební řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí, bylo zahájeno (k části později rozšířeného předmětu řízení) dne 28. listopadu 2007. Vzhledem k výše citovanému přechodnému ustanovení tedy není pochyb o tom, že povinnost ověření změn záměru se na dané stavební řízení vztahuje. Dne 5. srpna 2016 nabyl účinnosti zákon č. 256/2016 Sb., který doplnil do zákona č. 100/2001 Sb. nové ustanovení § 23a, které zavedlo možnost upraveného posouzení pro dopravní stavby, které naplní v něm uvedená kritéria. V ustanovení § 23a odst. 8 zákona

č. 100/2001 Sb. byl pro období navazujících řízení, ve kterých bude o takto posouzených záměrech rozhodováno, zachován (tzn. obdobně jako u běžných posouzení) procesní postup pro verifikaci změn záměru v těchto navazujících řízeních (oproti záměrům posouzeným v prioritních stanoviscích EIA), který byl upraven pouze formálně tak, aby názvosloví a jednotlivé kroky při verifikaci odpovídaly specifikům režimu dle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. Ovšem základ verifikace musí proběhnout obdobně podle tehdy platného a účinného ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb., proto na něj ustanovení § 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb. explicitně odkazuje. Dne 5. prosince 2016 oznamovatel požádal v souladu s ustanovením § 9a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., v tehdy platném znění, o vydání závazného stanoviska k ověření změn záměru. Dne 1. listopadu 2017 nabyl účinnosti zákon č. 326/2017 Sb., kterým byly do ustanovení § 9a mj. doplněny nové odstavce 4 a 5 s tím, že dosavadní odstavce 4 a 5 se přečíslovaly na 6 a 7, a tento odst. 7 byl zároveň zrušen. Povinnost ověřování změn záměru je tedy od 1. listopadu 2017 kodifikována v ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. Zákon č. 326/2017 Sb. k této změně nezavedl žádné přechodné ustanovení, takže žádosti o ověření změn podané před 1. listopadem 2017 byly od 1. listopadu 2017 bez dalšího vyřizovány podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. Zákon č. 326/2017 Sb. v souvislosti se změnou ustanovení § 9a odst. 4 a 5 (nově odst. 6) rovněž nepamatoval na úpravu ustanovení § 23a odst. 8 zákona č. 100/2001 Sb., kde tedy po 1. listopadu 2017 zůstal ve věci ověřování změn záměrů odkaz na ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. Jedná se zjevně o legislativně technickou chybu v zákoně. Od 1. listopadu 2017 řeší ustanovení § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. problematiku prodloužení platnosti stanovisek EIA, zatímco ustanovení § 23a odst. 8 zákona i nadále (včetně nesprávného odkazu) řeší problematiku ověřování změn záměru. Ověřující stanovisko EIA ze dne 25. dubna 2019, č. j. MZP/2019/710/1094 (mohlo být vydáno až po obdržení relevantního oznámení o zahájení řízení, které MŽP obdrželo dne 21. března 2019) bylo vydáno v souladu s ustanoveními § 23a odst. 8 a § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., a na změnu zákona ve výše uvedeném smyslu je v jeho odůvodnění (str. 4) upozorněno. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že na daný případ nelze aplikovat aktuální znění ustanovení § 23a odst. 8 a § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb. (změnovým zákonem č. 326/2016 Sb. došlo k vložení zcela nových odst. 4 a 5 v rámci ustanovení § 9a, které se týkají problematiky prodloužení platnosti stanovisek EIA a kde u původních výše citovaných odst. 4 a 5 došlo současně k přečíslování, k dílčímu nahrazení textace prvního a ke zrušení druhého z původních odstavců, tj. do aktuální podoby § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb.). Z výše uvedeného původního záměru zákonodárce lze nadále vycházet také v současném znění zákona č. 100/2001 Sb., kdy je zřejmé, že nelze aplikovat souběžně dvě různá ustanovení, z nichž každé je tímto zákonem uvedeno zvlášť a každé řeší jinou problematiku samostatnými a nezaměnitelnými postupy. Nelze proto použít ani argumentace chybějící právní úpravy (a silentio legis) či podobnosti (a similibus). Současně s výše uvedeným je třeba doplnit, že zabývat se změnami podmínek v území, a to bez vlastního záměru, je předmětem prodloužení platnosti stanoviska EIA. Tento postup je podrobně řešen v rámci Sdělení MŽP k platnosti stanovisek EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. a k obsahu žádostí o prodloužení platnosti stanovisek EIA, č. j. MZP/2018/710/2837, ze dne 13. září 2018. Pro daný případ je však tento postup irelevantní, neboť takový úkon jednak nebyl činěn a jednak platnost prioritního stanoviska EIA podle zákona prodloužit nelze. Oproti tomu v rámci ověřujícího stanoviska EIA, které lze vydat pouze k záměru s platným stanoviskem EIA, je možné zabývat se pouze změnami vlastního záměru, tj. bez uvažování změn v území. Dle ustanovení § 9a odst. 6 (taktéž předchozího odst. 4) zákona č. 100/2001 Sb. je proto uvedeno, že k žádosti o vydání ověřujícího stanoviska EIA předloží oznamovatel příslušnému úřadu dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko. Ověřující stanovisko EIA z podstaty věci neověřuje změny podmínek v dotčeném území nebo poznatků metod posuzování, v jejichž důsledku by záměr mohl mít neposouzené významné vlivy na životní prostředí ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., ale konkrétní změny záměru. Současně je třeba dodat, že v postupu podle ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. se nehodnotí záměr jako celek, ale pouze změny předmětu navazujícího řízení oproti tomu, jak byly tyto části (odpovídající předmětu navazujícího řízení) řešeny v procesu EIA. Z výše uvedeného vyplývá, že námitka nezhodnocení kumulativních vlivů se záměrem nového elektrického vedení V498/499 v rámci ověřujícího stanoviska EIA je neopodstatněná. V napadeném ověřujícím stanovisku EIA nebyl shledán rozpor s právními předpisy, který by mohl mít vliv na výrokovou část tohoto

stanoviska, a který by tak byl způsobilý negativně ovlivnit další průběh navazujících řízení. Všechny změny záměru byly vyhodnoceny v rámci ověřujícího stanoviska EIA s tím, že se nejedná o změny, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí.

K námitce, že v rozporu s § 23a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. nebyla zveřejněna žádost (viz bod 22. 1. rozkladu Josefa Drekslera)

Úplné znění § 23a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. zní takto: „Závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí a podklady k jeho vydání zveřejní příslušný úřad na internetu“. Cit. ustanovení odst. 6 tudíž závazně nespecifikuje konkrétní vyčet podkladů, které příslušný úřad má povinnost zveřejnit spolu s prioritním stanoviskem EIA. Z věcného hlediska může být určitým upřesněním předchozí odst. 5, který uvádí, že „Závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí se vydává na základě žádosti oznamovatele, jejíž součástí je podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví; [...] U prioritního dopravního záměru, který stanoví vláda nařízením, oznamovatel v podkladu podle věty první uvede nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí.“ Zákon tudíž umožňuje odlišit podklady k vydání stanoviska EIA od vlastní žádosti, kterou může být stejně tak pouze průvodní přepis. Přísluší proto konstatovat, že nezveřejnění vlastní žádosti oznamovatele o vydání prioritního stanoviska EIA není z hlediska procesu EIA nedostatkem, který by vedl k jeho nezákonnosti. V případě relevantních podkladů žádosti, které vedly k vydání prioritního stanoviska EIA a které dostatečně popisují aktuální technické řešení záměru a jeho vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, včetně nástinu studovaných hlavních variant a stěžejních důvodů pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí, došlo k jejich úplnému zveřejnění ve smyslu ustanovení § 23 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. S těmito podklady prioritního stanoviska EIA bylo a stále je možné se řádně a dostatečně seznámit na internetu, čímž je umožněna také přezkoumatelnost obsahové náplně prioritního stanoviska EIA.

K námitce, že nebyly posouzeny kumulativní vlivy se záměrem nového el. vedení V498/499 (viz bod 22. 2. rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.3 rozkladu Josefa Drekslera)

K těmto námitkám ministr životního prostředí konstatoval, že proces EIA proběhl v roce 2016, a nemohl tak zohledňovat kumulativní vlivy se záměrem nového el. vedení V498/499, jelikož tento záměr byl předběžně projednán na MŽP až v roce 2017. V době procesu EIA nedosáhl záměr nového el. vedení V498/499 takové určitosti a konkrétnosti, aby mohl být vyhodnocen. K vyhodnocení v prioritním stanovisku EIA nebylo možné vzhledem k časové posloupnosti jednotlivých záměrů přihlídnout, proces EIA proběhl před předložením a konkretizací záměru nového el. vedení V498/499. Z uplatněných námitek není zároveň zřejmé, v jakém smyslu je u předmětných dvou stavebně a technicky zcela rozdílných záměrů (se společným pouze liniovým charakterem) spatřován potenciálně významný kumulativní vliv, který by bylo nutné zohlednit v rámci řešeného předmětného záměru D49. Z pohledu vlivů na krajinný ráz může být kumulativní souběh obou záměrů teoreticky vnímán i jako pozitivní, než větší fragmentace krajiny každým záměrem samostatně. Současně je třeba upozornit, že v postupech hodnocení vlivů na životní prostředí platí chronologická posloupnost, kdy každý později předkládaný záměr zohledňoval již hodnocené, nicméně zatím nerealizované záměry dřívější (o jejichž vlivech na životní prostředí má díky tomu také potřebné informace), z nichž pak pouze ty relevantní z hlediska případné kumulace a synergie vlivů. V daném případě by se toto týkalo záměru nového el. vedení V498/499, jakožto mladšího a pozdějšího ze záměrů, který, pokud by byl vyhodnocen z hlediska kumulativních vlivů s předmětným záměrem D49 jako významně negativní, vztahoval by se tento závěr právě na tento pozdější záměr, nikoliv na vlastní D49. Výše uvedené ve skutečnosti dokládají také příložené přípisy MŽP ze dne 27. května 2017 k záměru „UTS – V498/499 – nové vedení Otrokovice-Ladce“ a ze dne 20. února 2020 k záměru „V418/818 – zdvojení vedení – ten již v dubnu 2021 obdržel souhlasné stanovisko EIA, mimo jiné na základě přepracované dokumentace EIA, která v části B.1.4.2 (Kumulace s jinými záměry) na str. 35 k hodnocení možnosti kumulativních vlivů uvedla, že záměr výstavby dálnice D49 Hulín – Fryšták (uzemní kolize v úseku mezi stožáry č. 69 – 70), předpokládané zprovoznění po roce 2022. Kumulace vlivů se nepředpokládá, doba realizace se nebude překrývat s dobou realizace záměru zdvojení vedení. Ministr životního prostředí dospěl proto k závěru, že v napadeném ověřujícím stanovisku EIA nebyl shledán rozpor s právními předpisy, který by mohl mít vliv na výrokovou část tohoto stanoviska, a který by tak byl způsobilý

negativně ovlivnit další průběh navazujících řízení. Všechny změny záměru byly vyhodnoceny v rámci ověřujícího stanoviska EIA s tím, že se nejedná o změny, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí.

K pochybnosti odvolatelů o proveditelnosti a reálnosti podmínky č. 14 prioritního závazného stanoviska (viz bod 22.3 rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.4 rozkladu Josefa Drekslera)

K tomuto ministr životního prostředí konstatoval, že tvrzená nezákonnost prioritního stanoviska EIA není dostatečně odůvodněná, není zřejmé, v čem by měla spočívat. Dodržování vypořádání podmínek z prioritního stanoviska EIA či stanoviska k ověření změn prioritního dopravního záměru je v kompetenci správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení. V daném případě tedy nikoliv MŽP. Podmínka svým obsahem nenaleží do územního řízení, ale do stavebního povolení, kde by měla být převzata jako závazná podmínka, jejíž plnění pak bude dokladováno při povolování zkušebního, předčasného nebo trvalého provozování stavby. Podmínka upravuje dopravní značení, resp. směřování dopravních proudů za určité situace. Není zřejmé, proč by měla být nesplnitelná, a už vůbec není zřejmé, proč by měla být nelogická. V návaznosti na výše uvedené nelze konstatovat věcný ani procesní důvod pro její zrušení se závěrem, že u prioritního stanoviska EIA nebyly zjištěny důvodné pochybnosti o jeho souladu s platnými právními předpisy.

K námitce týkající se údajného neposouzení vlivu násypové zeminy (viz bod 22.4 rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.5 rozkladu Josefa Drekslera)

K této námitce ministr životního prostředí uvedl, že je předně třeba odlišit posouzení vlivu násypové zeminy v rámci záměru s prioritním stanoviskem EIA, jakožto záměru s předpokladem odběru a využití zeminy (odběratel), od záměru či záměrů, které budou tyto zeminy dodávat (dodavatel, dodavatelé). Z prioritního stanoviska EIA je zřejmé, že v rámci hodnocení vlivů předmětného záměru na životní prostředí bylo využití zemin kvantifikováno (viz poukazované bilance) a vyhodnoceno z hlediska relevantních vlivů (viz např. hodnocení vlivu na půdu a krajinný ráz na str. 7, 22 a 32, popř. porovnání variant na str. 36 prioritního stanoviska EIA). V rámci prioritního stanoviska EIA a podkladů, na jejichž základě bylo vydáno, přísluší v tomto smyslu považovat popis předmětného záměru za dostatečný. Neznalost zdrojů a případného dodavatele či dodavatelů násypové zeminy v době prováděného hodnocení vlivů na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb. nelze považovat za nezákonnost prioritního stanoviska EIA, ani za nedostatek vlastního hodnocení. Obdobně je nahlíženo na zdroje a dodavatele kameniva, pojiv a dalších surovin pro výrobu betonu či živčících směsí, případně přímo těchto hmot, pakliže nejsou přímou součástí záměru. Jednak jsou tyto značně proměnlivé v čase a závislé na řadě dalších faktorů (nabídková cena, termín a množství dodání, popř. další kritéria výběrových řízení generálního dodavatele stavby vůči subdodavatelům), jednak je u nich vždy nutné předpokládat legální právní stav, tzn. dostupnost řádnými povoleními, v rámci kterých byly jejich vlivy (provoz zařízení a provoz deponie zemin, vznik zemin v rámci jinak povolených dílčích staveb, apod.) dostatečně posouzeny z hlediska souvisejících právních předpisů. Dále konstatoval, že záměrem zákonodárce v oblasti právní úpravy nakládání se zeminami, v daném případě v rámci zákonů o odpadech (předchozího zákona č. 185/2001 Sb. a aktuálního zákona č. 541/2020 Sb.), bylo, aby využití věci (zeminy) nevedlo k nepříznivým dopadům na životní prostředí a nepředstavovalo pro něj ekologické riziko. Mezi nepříznivé dopady na životní prostředí patří zejména využití zemin na nepovolené terénní úpravy či rekultivace, které nejsou prováděny v souladu se stavebním či jinými souvisejícími zákony, a nebyly tak v souvislosti s nimi nijak patřičně posouzeny. Tato možnost byla v daném případě vyloučena provedeným posouzením vlivů záměru na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., které bylo ukončeno vydáním souhlasného prioritního stanoviska EIA. Oproti tomu riziko pro životní prostředí může představovat např. využití takových zemin k výše uvedeným účelům, které by mohly být kontaminovány nadlimitními škodlivinami. Pro eliminaci tohoto rizika jsou zákonem o odpadech a jeho prováděcími vyhláškami stanoveny jednoznačné podmínky, včetně nejvyšší přípustných limitních koncentrací škodlivin v zeminách pro jejich ukládání na skládky a využívání na povrchu terénu. Tyto postupy směřují do prováděcí praxe a nelze je v hodnocení vlivů na životní prostředí hodnotit ani predikovat jinak, než předpokladem plnění těchto zákonných povinností. Zákon č. 100/2001 Sb. v tomto smyslu požaduje provádět hodnocení „s ohledem na dosažený stupeň poznání, pokud jde o znečišťování životního prostředí“ (viz povinná náležitost stanoviska EIA dle části II. odst. 3 přílohy č. 6 k zákonu

č. 100/2001 Sb.). Zvolené metody hodnocení v rámci prioritního stanoviska EIA lze proto považovat za souladné s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. K argumentaci odvolatelů ohledně nahlížení na násypové zeminy jako na „odpad“ a z toho dovozované potřeby zařazení záměru pod bod 56 (Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu) přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb., lze konstatovat, že odvolatelé předjímají pouze jedno z možných zákonných řešení. Navíc v podobě spíše extrémního příkladu, ke kterému v praxi u obdobných záměrů zpravidla nedochází. Zákon o odpadech umožňuje využití násypové zeminy buďto tak, že se na ni přímo nevztahuje (např. využití v místě), nebo ji považuje za vedlejší produkt, popř. ji teprve po vyloučení předchozích dvou možností považuje za odpad. Argumentace odvolatelů již zároveň opomněla doplnit, že limit uvedený k bodu 56 přílohy č. 1 k zákonu č. 100/2001 Sb. uvádí výkonnostní hodnotu 2500 t/rok, a tedy nikoliv limit v podobě celkového úhrnného množství „odpadů“, po jehož naplnění je záměr dokončen. V případě předmětné liniové dopravní stavby by bylo poměrně obtížné tento parametr rozpočítávat při definování kapacity jednotlivých „zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů“, neboť násypy nebudou realizovány v celé trase záměru. Je tudíž zřejmé, že předmětný bod se logicky vztahuje spíše na záměry, jejichž účelem je systematické využívání odpadů v místě příslušné provozovny. Z pohledu posouzených vlivů předmětného záměru nicméně není podstatné ani takovéto legislativní zařazení záměru, neboť vlivy na životní prostředí jsou hodnoceny především z pohledu fakticky předpokládaných spojených vlivů s realizací navrhovaných činností.

K námitce, že Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje (viz bod 22.5 rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.6 rozkladu Josefa Drekslera)

K této námitce ministr životního prostředí uvedl, že z kontextu užití textace prioritního stanoviska EIA k rozporované ulici je zřejmé, že tato je zmíněna pouze v rámci konstatování vypočtených příspěvků, které se však s označením ulice nijak nemění a nemají na závěry provedeného hodnocení vlivů na životní prostředí faktický význam. Uvedení Dlouhé ulice ve Fryštáku v prioritním stanovisku EIA je proto nanejvýše administrativní detail, který nebrání zjištění skutečného stavu věci. Stále platí závěry prioritního stanoviska EIA, že imisní příspěvky z provozu na hodnocené dálnici D49 ke znečištění ovzduší jsou v okolních obcích nízké, situaci znečištění ovzduší prakticky nezmění a veřejné zdraví nepříznivě neovlivní.

K námitce, že nebyly vzaty v úvahu účinné právní předpisy (viz bod 22.6 rozkladu Ivy Lauterkrancové a 22.7 rozkladu Josefa Drekslera)

K této námitce ministr životního prostředí uvedl, že po formální stránce citovaná textace ustanovení § 23a odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb. uvádí, že při vydávání prioritního stanoviska EIA příslušný úřad „vezme v úvahu“ účinné právní předpisy, a nikoliv že tyto v něm musí uvést či se jimi při vydávání závazně řídit, byť tak zpravidla činí. Již na tomto místě by proto bylo možné odmítnout odvolateli tvrzenou nezákonnost prioritního stanoviska EIA. V rámci námítky je však správně zmíněna souběžná platnost poukazovaného ustanovení § 5 odst. 3 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (ve znění platném v době vydávání prioritního stanoviska EIA, tj. ve znění zákona č. 39/2015 Sb.), které požaduje „zajistit vsakování nebo zadržování a odvádění povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby v souladu se stavebním zákonem“, a to s dalšími ustanoveními právních předpisů pro tuto oblast. Námitka odvolatelů konkrétně zmiňuje vyhlášku Ministerstva pro místní rozvoj č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (ve znění účinném v době vydávání prioritního stanoviska EIA tj. ve znění zákona č. 431/2012 Sb.). Tafo v ustanovení v § 20 odst. 5 písm. c) uvádí podmínky vymezení stavebního pozemku, kde „vsakování nebo odvádění srážkových vod ze zastavěných ploch nebo zpevněných ploch, pokud se neplánuje jejich jiné využití; přitom musí být řešeno 1. přednostně jejich vsakování, v případě jejich možného smísení se závadnými látkami umístění zařízení k jejich zachycení, není-li možné vsakování, 2. jejich zadržování a regulované odvádění oddílnou kanalizací k odvádění srážkových vod do vod povrchových, v případě jejich možného smísení se závadnými látkami umístění zařízení k jejich zachycení, nebo 3. není-li možné oddělené odvádění do vod povrchových, pak jejich regulované vypouštění do jednotné kanalizace“. Obdobně k prioritní posloupnosti možných řešení přistupovala také vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby (ve znění platném v době vydávání prioritního stanoviska EIA, tj. ve znění zákona č. 431/2012 Sb.), a to ve svém ustanovení § 6 odst. 4. V rámci prioritního stanoviska EIA bylo na str. 15 uvedeno,

že „Retenční schopnost krajiny je v rámci projektové dokumentace stavby podpořena řešeným systémem odvodnění zpevněných ploch dvěma navrženými retenčními nádržemi pro zachycení srážkových vod s kapacitou dimenzovanou pro přívalové deště (km 8,200 a km 4,700) a využitím okolních ploch podél záměru pro maximální výsadbu stromů a keřů podle prostorových možností a technických podmínek pro vysazování a ošetřování vegetace“. Vlivy záměru tak byly hodnoceny v technickém řešení dle druhého prioritního bodu, na což lze z pohledu vlivů pohlížet jako na posouzení takového řešení, které je na straně bezpečnosti (pakliže by ve výsledku bylo realizováno prioritněji řešení zasakováním, nemůže toto řešení způsobit významnější vlivy, nežli řešení s retenčními nádržemi). Zákon č. 100/2001 Sb. v tomto smyslu požaduje provádět hodnocení „s ohledem na dosažený stupeň poznání, pokud jde o znečišťování životního prostředí (viz povinná náležitost stanoviska EIA dle části II. odst. 3 přílohy č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb.). Zvolené metody hodnocení v rámci prioritního stanoviska EIA přísluší proto považovat za souladné s požadavky zákona č. 100/2001 Sb.

K námitkám odvolatelů ohledně zkrácení práva na spravedlivý proces (viz bod 22.7 rozkladu lvy Lauterkrancové a 22.8 rozkladu Josefa Drekslera)

K těmto námitkám ministr životního prostředí uvedl, že argumentace odvolatelů k ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. dovozuje, že umožňuje vydání pouze souhlasného prioritního stanoviska EIA. Předmětné ustanovení zní konkrétně takto (aktuální znění je totožné se zněním v době podání žádosti o vydání prioritního stanoviska EIA, tj. ke dni 19. září 2016): „Příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Závazné stanovisko podle věty první obsahuje opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí. Platnost závazného stanoviska podle věty první je 5 let“. Věta první se přitom mimo označení prioritního stanoviska nijak významně neodchyluje od ustanovení §9a odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. (ve znění platném v době vydávání prioritního stanoviska EIA, tj. ve znění zákona č. 256/2016 Sb.), kde je pro ostatní „standardní“ stanoviska EIA uvedeno: „Příslušný úřad vydá na základě dokumentace a vyjádření k nim vydaných závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí. Náležitosti stanoviska jsou uvedeny v příloze č. 6 k tomuto zákonu“. Zmíněná příloha č. 6 (Náležitosti stanoviska) k zákonu č. 100/2001 Sb. (ve znění platném v době vydávání prioritního stanoviska EIA, tj. ve znění zákona č. 256/2016 Sb.) pak v rámci požadavků na výrokovou část I. uvádí pod bodem 8. následující požadavek na obsah „standardních“ stanovisek EIA: „Podmínky pro fázi přípravy záměru, realizace (výstavby) záměru, provozu záměru, popřípadě podmínky pro fázi ukončení provozu záměru za účelem prevence, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzace nepříznivých vlivů záměru na životní prostředí, včetně povinností a podmínek pro sledování a rozbor vlivů na životní prostředí“. V dalším ustanovení § 9a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. je pak uvedeno: „Platnost stanoviska je 5 let ode dne jeho vydání“. Z výše uvedeného je zřejmé, že mezi souvisejícími ustanoveními k prioritnímu stanovisku EIA a ke „standardnímu“ stanovisku EIA nelze spatřovat žádné významnější odchylky ve smyslu uváděné námitky. Ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb. pouze druhou větou převzalo část požadavků na povinné náležitosti prioritního stanoviska EIA, a to z požadavků na „standardní“ stanoviska EIA, s ohledem na to, že jinak bylo z obvyklých náležitostí dle přílohy č. 6 k zákonu č. 100/2001 Sb. vyjímáno. Ostatní použité formulace jsou významově prakticky totožné. Mnoha příklady z dosavadní praxe lze pak snadno doložit, že žádné z ustanovení ke „standardním“ stanoviskům EIA nikdy příslušným úřadům nebránilo ve vydání nesouhlasného stanoviska EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. Z uvedeného tak nelze ani „implicitně“ dovozovat možnost vydání pouze souhlasného prioritního stanoviska, a namítat proto zkrácení práva na spravedlivý proces.

Ad 23 Námitky proti správním aktům obecného stavebního úřadu

Odvolatelé uvádějí námitky proti jednotlivým správním aktům obecného stavebního úřadu, resp. jeho závazným stanoviskům.

K námitkám odvolatelů proti závazným stanoviskům a aktům obecného stavebního úřadu lze toliko uvést, že na základě ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu tato závazná stanoviska přezkoumal příslušný nadřízený správní orgán, který neshledal námitky odvolatelů důvodnými. Tj. závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí

ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS (Souhlas dle § 15 stavebního zákona), ve znění provedeném rozhodnutím o změně závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS (dle ustanovení § 15 stavebního zákona), bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021, rovněž závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve (souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.) bylo potvrzeno stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021. Lze tak jen připomenout, že tyto správní akty, které byly podkladem rozhodnutí, jsou obecně nadány presumpcí správnosti. V tomto případě lze pak jen dále odkázat na výše uvedené vypořádání obdobné námítky k bodu 7. 1. rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Ad 24 Námítky proti správním aktům vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlín

Odvolatelé uvádějí námítky proti jednotlivým správním aktům vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlín, resp. jeho závazným stanoviskům.

K tomu lze podle rozkladové komise uvést, že ve věci bylo vydáno závazné stanovisko, resp. sdělení Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. března 2017, č. j. MMZL 400018/2017 OŽPaZ-2 (souhlas vodoprávního úřadu dle § 23a zákona č. 254/2001 Sb.), vodoprávní souhlas pak byl k předmětné stavbě vydán formou rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4, které je pravomocné. Odvolateli rozporované správní akty, které byly podkladem rozhodnutí, jsou nadány presumpcí správnosti. Pokud chtěli odvolatelé napadat rozhodnutí vodoprávního úřadu, měli tak učinit podáním odvolání v zákonné lhůtě, případně mohli dát podnět k zahájení přezkumného řízení dle § 94 správního řádu příslušnému nadřízenému orgánu. Pokud tak neučinili a zákonné lhůty marně uplynuly, nelze toto pravomocné rozhodnutí změnit, resp. přezkoumávat jej v rámci řízení o rozkladu proti stavebnímu povolení. Rozhodnutí vodoprávního úřadu je tak nadáno presumpcí správnosti a speciální stavební úřad se jim byl povinen řídit. Tato námítka je lichá a rovněž i zde lze odkázat na výše uvedené vypořádání obdobné námítky k bodům 7.5 a 11 rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Ad 25 Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Magistrátu města Zlín ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013

Odvolatel Josef Dreksler uvádí jednotlivé námítky proti uvedenému koordinovanému závaznému stanovisku.

K těmto námítkám odvolatele lze opět toliko uvést, že na základě ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu toto koordinované závazné stanovisko přezkoumaly příslušné nadřízené správní orgány, které však neshledaly námítky odvolatele důvodnými. Koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, bylo potvrzeno následujícím způsobem. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43548/2021, potvrdil souhlasné závazné stanovisko Magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení, vydané dle § 40 odst. 1 a 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., v rámci koordinovaného závazného stanoviska. Dále Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021, potvrdil 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., 4) souhlasné stanovisko vydané podle § 11 odst. 3 zák. o ochraně ovzduší, 5) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 14 odst. 2 zákona o lesích, jako součástí koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín. Tato námítka navíc zcela vybočuje z námítkové sféry odvolatele jako vlastníka dotčené nemovitosti. Tato námítka je lichá a rovněž i zde lze dále odkázat na výše uvedené vypořádání obdobné námítky k bodům 7.3.1 a 7.4.4 rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Ad 26 Námitky proti rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015

Odvolatel Josef Dreksler zde uvádí jednotlivé námitky proti uvedenému rozhodnutí.

Jak již bylo uvedeno k bodu 24 rozkladu, vodoprávní souhlas byl k předmětné stavbě vydán formou rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4. Toto rozhodnutí nabylo právní moci a nelze je již změnit ve správním řízení ani v soudním řízení správním a jako takové je nadáno presumpcí správnosti. Skutečnost, že vodoprávní úřad zde zvolil namísto „běžného“ stanoviska vyšší formu správního rozhodnutí, nic nemění na tom, že vodoprávní souhlas k předmětné stavbě byl jednoznačně vyjádřen. Speciální stavební úřad byl proto povinen se tímto rozhodnutím řídit. Tato námitka navíc zcela vybočuje z námitkové sféry odvolatele jako vlastníka dotčené nemovitosti. Rozkladová komise ji tak neshledala důvodnou.

Ad 27 Žádost o přezkum všech závazných stanovisek podle ust. § 149 správního řádu

Odvolatelé požádali o přezkum všech závazných stanovisek ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, která jsou podkladem napadeného rozhodnutí.

S ohledem na uplatněné námitky byly ministrem dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu podány žádosti o přezkum všech závazných stanovisek. Všechna tato závazná stanoviska, jak již bylo uvedeno výše v případě vypořádání k bodu 7 rozkladu spolku Děti Země – klub za udržitelnou dopravu, byla potvrzena. Rozkladová komise tak nemá pochybnosti o zákonnosti těchto závazných stanovisek a námitky účastníků, směřované vůči nim, proto považuje za nedůvodné.

Ad Vyjádření odvolatelů k podkladům pro rozhodnutí o rozkladu

Odvolatelé v rámci svého vyjádření k podkladům rozhodnutí o rozkladu namítli, podobně jako to učinil i spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, podjatost všech úředních osob Krajského úřadu Zlínského kraje, které se podílejí na rozhodování, včetně ředitele Krajského úřadu. Námitka systémové podjatosti vychází z politických a mediálních aktivit různých činovníků Zlínského kraje, kteří prostřednictvím různých médií vyzývají aktivisty, kteří nesouhlasí s výstavbou dálnice D49 a nazývají tuto činnost „ekoterorismus“, aby přestali odporovat, protože jakékoli oddalování výstavby stojí Zlínský kraj značnou peněžní částku. Podle odvolatelů se v tomto smyslu jedná o systémovou podjatost, protože se politické vedení Zlínského kraje veřejně vymezuje vůči jinak smýšlejícím účastníkům stavebního řízení do té míry, že v tisku avizuje vymáhání škody v řádech miliard korun. Podle odvolatelů se na daný případ vztahují závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. listopadu 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, z něhož podle odvolatelů vyplývá, že pokud orgán územního samosprávného celku rozhoduje ve správním řízení ve věci, která se týká tohoto územního samosprávného celku, je to důvod pochybovat o nepodjatosti úřední osoby s tím, že k pochybám o nepodjatosti postačí i poměrně nízká míra podezření. Odvolatelé upozorňují, že Nejvyšší správní soud zde zmiňuje i vliv politických činitelů či jiných vlivných osob, které svůj materiální zájem projevují právě prostřednictvím mediálních vyjádření, předvolebních slibů, investičními či jinými obchodními počiny. Odvolatelé tvrdí, že postoj Zlínského kraje k věci je ovlivněn i těmito jinými než zákonnými hledisky, a proto pochybují, zda může činnost úředních osob krajského úřadu probíhat bez politického a finančního vlivu na tyto úřední osoby ze strany jejich zaměstnavatele, nadřízených, či dalších vlivných osob Zlínského kraje. Podle odvolatelů by měl nadřízený orgán usnesením pověřit jiný krajský úřad, aby projednal námitky účastníků směřující proti závazným stanoviskům a rozhodl o nich.

Jak již rozkladová komise uvedla v případě námitky ve vyjádření k podkladům pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, systémovou podjatost správní řád nepředpokládá a tato byla dovozena až judikaturou soudů. Pokud jde o uvedený judikát Nejvyššího správního soudu, pak jej odvolatelé v tomto případě nesprávně interpretují, protože tento judikát vymezil především tzv. riziko systémové podjatosti, které však další vývoj judikatury podstatně zpřesnil. Riziko systémové podjatosti je potenciálně přítomno, pokud rozhodnutí o věci, která se dotýká územně samosprávného celku (jde o zájem tohoto celku), činí osoby v pracovním nebo obdobném poměru k tomuto územně samosprávnému celku, resp. ke krajskému úřadu. V ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu, v platném znění, je nyní explicitně uvedeno, že právě z důvodu služebního poměru nebo pracovněprávního nebo jiného obdobného poměru ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku nelze pochybovat o nepodjatosti. Samotný tento poměr nemůže být důvodem podjatosti. Pokud by se mělo jednat o podjatost, musí zde přistupovat další vnější vlivy,

z kterých by plynulo zvýšené riziko vnějšího vlivu na úředníka. Vzhledem k tomu, že stavba dálnice D49, již je předmětná část součásti, je stavbou dopravní infrastruktury státního, resp. nadstátního zájmu, nelze spatřovat v její stavbě výlučný zvýšený zájem územně samosprávného celku. Konečně pak lze z mediálních aktivit uvedených odvolateli dovodit spíše obecnou snahu o dokončení předmětné dálnice či nízkou, resp. zanedbatelnou intenzitu případného vnějšího působení na příslušné úředníky Krajského úřadu Zlínského kraje; nejeví se tak jako pravděpodobné, resp. nejsou dány pochybnosti, že by v důsledku uvedených mediálních vystoupení, ani v důsledku postojů příslušných osob způsobilých být spojovanými se Zlínským krajem, bylo jejich rozhodování způsobilé být podjaté, resp. tito byli podjatí. O vhodnosti či nevhodnosti takových vyjádření lze sice polemizovat, ale z hlediska předmětu řízení o rozkladech a působnosti Ministerstva dopravy, popř. ministra dopravy jsou tato vyjádření irelevantní, protože ministr dopravy není tím, kdo by měl otázku případné podjatosti úředních osob Krajského úřadu Zlínského kraje posuzovat a rozhodovat o ní. A to tím spíše, že územně samosprávný celek – Zlínský kraj není navíc ani stranou předmětného řízení.

Lze tedy stejně jako v předchozím případě uzavřít, že tato námitka je lichá, neboť namítá riziko systémové podjatosti Krajského úřadu Zlínského kraje, ačkoliv Ministerstvo dopravy, resp. ministr dopravy není tím, kdo je v pozici představeného či nadřízeného správního orgánu, který by měl o námitce podjatosti úředních osob, potažmo celého Krajského úřadu Zlínského kraje rozhodovat ve smyslu § 14 správního řádu. Navíc v tomto případě vykonával krajský úřad působnost správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska a tím spíše, když odvolatelé tuto námitku uplatňují v době, kdy byl přezkum závazných stanovisek již ukončen a krajský úřad vydal potvrzující stanoviska.

K rozkladu spolku Egeria, z. s.:

Ad 1 Chybějící náležitost rozhodnutí

Odvolatel namítá, že rozhodnutí neobsahuje zákonnou náležitost podle ust. § 18c odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb. – konkrétně účel povolované stavby. Dále odvolatel rozporuje, že účelem stavby je doprava, jelikož dle jeho názoru nebude dálnice provozuschopná (postrádá dopravní napojení, mj. chybí jí cca 800 metrů k silnici).

K tomu rozkladová komise uvádí, že v rozhodnutí je vyjádřen účel stavby, který je srozumitelně a jasně uveden jako dálnice, kde stavba 4901 je součástí této stavby. Námitka odvolatele však konstruuje situaci, kterou považuje za nezákonnou, totiž že stavba, která zatím, pro nedokončení jiných úseků, nemůže být využívána pro dopravní účely, a tak nesplňuje takový účel. Podle odvolatele je vyjádřený účel jen nominální, avšak není materiální. Taková konstrukce odvolatele je chybná a neodpovídá znění zákona, ani jeho účelu a smyslu. Účel stavby je zřejmý s tím, že nemusí být všechny části stavby ani povoleny, ani dokončeny současně, naopak je zcela běžné, že jednotlivé části mohou být povolovány a budovány postupně, ve fázích. Fázování, resp. etapizace, je pak nástrojem možného urychlení stavby dálnice. Je nutno připomenout, že o umístění stavby dálnice v území již bylo pravomocně rozhodnuto, jde o stavbu veřejně prospěšnou (povolání se vztahuje k nosné a podstatné části dálnice). V uvedeném není možno spatřovat nezákonnost napadeného rozhodnutí (navíc by takový absurdní výklad znamenal, že jen celé stavby mohou být povoleny, což je absurdní a neodpovídá zákonu). Ostatně je zjevné, že cílem výstavby je stavba celé dálnice, celého funkčního celku, přičemž stavba nebude moci být zkolaudována, pokud nebude provozuschopná. Samotná etapizace je pak věcí stavebníka, kde správní orgán nemůže rozhodovat o ničem jiném než o žádosti mu předložené. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání obdobné námítky (jak z hlediska obsahu i formy) v případě rozkladů paní Ivy Luterkrancové a pana Josefa Drekslera. Uvedená námitka je tak rovněž nedůvodná.

Ad 2 Nemožnost vyjádřit se k upravené projektové dokumentaci

Projektová dokumentace byla stavebníkem doplňována o jednotlivé části v průběhu roku 2020. Odvolatel namítá, že mu nebylo umožněno podat námítky k upravené projektové dokumentaci, která byla do správního spisu založena až po podání námitek. Ministerstvo dopravy dle odvolatele nesprávně informovalo veřejnou vyhláškou o aktualizaci projektové dokumentace bez uvedení rozsahu této aktualizace, a s nezákonnou lhůtou 5 dní pro vyjádření. S odvoláním na

§ 114 odst. 2 stavebního zákona a právní větu rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 36/2010-127 tvrdí, že Ministerstvo dopravy jej mělo vyzoomět o úpravě a stanovit řádnou lhůtu k podání námitek (10 dnů).

Odvolatelem uplatněná námitka, že mu bylo odepřeno právo podat námítky proti upravené projektové dokumentaci, resp. právo seznámit se se spisem a právo na doručení doplněných podkladů a právo na prodloužení lhůty, je lichá. Před vydáním napadeného rozhodnutí (dne 22. prosince 2020) mohl odvolatel nahlížet do spisu, kdy doplnění spisu bylo oznámeno cca dva měsíce předem. Je zjevné, že odvolateli nebyla odepřena možnost se seznámit se součástmi spisu, kterou mohl realizovat např. v rámci ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 a násl. správního řádu. Nic na tom nemění skutečnost, že probíhala pandemie onemocnění Covid-19 (ostatně odvolatel uvádí jen obecný argument, že šlo o nouzový stav, resp. pandemii onemocnění Covid-19). Samotné seznámení se se spisem pak odvolatel nevyužil, avšak objektivně ho využít mohl, a tak nemohl být na svých právech zkrácen. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání obdobné námítky v případě rozkladů paní Ivy Luterkrancové a pana Josefa Drekslera. Uvedená námitka je tak nedůvodná.

Ad 3 Námítky proti fázování povoloacích procesů

Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním jeho námitek v napadeném rozhodnutí a tvrdí, že Ministerstvo dopravy v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona neověřilo účinky budoucího užívání stavby dálnice. Námítky se týkají zejména fázování povoloacích procesů, díky kterému je povolená stavba potenciálně nekompletní (chybí územní rozhodnutí pro dopravní připojení, retenční nádrže na odvod vody, protihlukové stěny a jiné stavební objekty). Dále odvolatel považuje za nelogický argument ministerstva, že povolilo nosnou a podstatnou část stavby, když fakticky vytvořilo předpoklad k realizaci stavby škodlivé. Dále se zde odvolává na princip předběžné opatrnosti (§ 17 zák. č. 17/1992 Sb.). Kromě uvedeného namítá odvolatel nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož Ministerstvo dopravy cituje výrok stavebníka, přičemž z napadeného rozhodnutí není zřejmé, kdy a kde byl výrok učiněn. Dále odvolatel spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve vypořádání námitek proti výše uvedenému fázování.

Jde o opakovanou námitku odvolatele (viz bod 1. rozkladu), přičemž etapizace (či fázování) povoloacích procesů je postupem aprobovaným zákonem, s kterým se již opakovaně speciální stavební úřad v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Samotné budoucí užívání stavby, kde neověření účinků budoucího užívání stavby odvolatel namítá, bylo provedeno a zdůvodněno, a to v podmínkách napadeného rozhodnutí (viz zejména str. 196 – 201). Součástí rozhodnutí ve věci samé nejsou objekty uvedené odvolatelem, avšak i tyto jsou součástí stavby dálnice D49 v širokém slova smyslu. Skutkové okolnosti daného případu pak nasvědčují, že nejde o svévolnou či nahodilou realizaci jen některých etap a fází, ale že cílem je realizace předmětné dálnice jako celku. Nesouhlas s koncepcí etapizace (či fázování) ze strany odvolatele je spíše námětem *de lege ferenda* než argumentem o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání obdobné námítky v případě rozkladů paní Ivy Luterkrancové a pana Josefa Drekslera. Uvedená námitka je tak rovněž nedůvodná.

Ad 4 Námítky k posouzení vývaříšť

Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním otázky bezpečnosti vývaříšť na mostních objektech stavby. Odborné posouzení, ze kterého ministerstvo vychází ve vypořádání námítky, se vztahuje pouze k jednomu z mostů. Dále odvolatel namítá, že byl zkrácen v právu podat námítky proti projektové dokumentaci, jelikož po dodání předmětného odborného posouzení mělo ministerstvo vyzoomět účastníky o úpravě dokumentace a stanovit lhůtu k podání námitek (viz Ad 2).

Odvolatelem uplatněná námitka, že mu bylo odepřeno právo podat námítky proti upravené projektové dokumentaci, resp. právo seznámit se se spisem je lichá. Jak již bylo uvedeno, před vydáním napadeného rozhodnutí (dne 22. prosince 2020) mohl odvolatel nahlížet do spisu, kdy doplnění spisu bylo oznámeno cca dva měsíce předem. Je zjevné, že odvolateli nebyla odepřena možnost se seznámit se součástmi spisu; nic na tom nemění skutečnost, že probíhala pandemie onemocnění covid-19 (ostatně odvolatel uvádí jen obecný argument, že šlo o nouzový stav, resp. pandemii onemocnění covid-19). Uvedená námitka byla dále vypořádána úplně a v souladu se zákonem na str. 178, 193 a 218 napadeného rozhodnutí. Je třeba uvést, že požadovaná kontrola plnění podmínek rozhodnutí jiných správních orgánů nepřísluší správnímu

orgánu (na plnění těchto podmínek dohlídne tzv. ekologický dozor). Konečně byly dotčené orgány seznámeny s předmětem řízení, a tak je třeba podklady ve spise považovat za kompletní a dostatečné pro vydání rozhodnutí. Uvedená námitka je tak nedůvodná.

Ad 5 Údajné nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce

Stavebníkovi bylo rozhodnutím o výjimce dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. uloženo instalovat na mostě bariéru, kterou však projektová dokumentace povolované stavby neřeší. Odvolatel tedy namítá, že ministerstvo nedostatečně chrání veřejný zájem tím, že povolilo stavbu přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce. Vypořádání této námítky je dle odvolatele nepřezkoumatelné a napadené rozhodnutí je tedy v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu.

Odvolatelem uplatněná námitka opomíjí, že požadavky závazného stanoviska byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 výrokové části, dále viz Související dokumentace (Hluková studie, Geodetické podklady, Analýza vlivu staveb na životní prostředí, splnění požadavků EIA aj.). Vypořádání námítky na str. 178 rozhodnutí ministerstva je tak plně v souladu se zákonem. Tedy lze uzavřít, že pevná bariéra na mostě SO 207 je obsažena v Analýze plnění podmínek, výjimek a takto bude rovněž realizována. V Související dokumentaci jsou shromážděny všechny předchozí podklady k návrhu a zpracování DSP, tj. Hlukové studie, Geodetické podklady, kompletní záborový elaborát, Podklady pro vynětí ze ZPF, Analýzy vlivu stavby na ŽP a plnění požadavků EIA, atd. Tento soubor příloh je součástí podání stavebníka z 12/2018, kterým byla rovněž sjednocena projektová dokumentace. Logika časových vazeb je pak zřejmá, rozhodnutí o výjimce bylo vydáno až po zpracování DSP, a pokud jeho požadavky vyvolaly její dílčí změnu, je tato skutečnost zohledněna v rámci navazující (související) přílohy. Další námitka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, resp. část „Související dokumentace“, avšak ji nemohl odvolatel najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Odvolatel měl dostatek prostoru (cca dva roky) se s obsahem podkladů včetně této analýzy seznámit a je pouze jeho věcí, zda tak učinil. Dále pak tato námitka vychází z mylného pochopení podmínek napadeného rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Z těchto důvodů námitka odvolatele stojí na mylných předpokladech a je lichá. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Jak bylo uvedeno, pevné bariéry mostu SO 207 se věnuje Analýza plnění podmínek výjimek, podle níž budou realizovány. U této námítky lze rovněž odkázat na vypořádání uvedené k bodu 4. rozkladu. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 6 Povolení stavby přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce

Tento bod rozkladu je de facto z hlediska argumentace totožný jako bod 5, avšak věcně se netýká bariéry, ale migračních objektů pro křečky polní. V tomto případě lze plně odkázat na vypořádání námítky k bodu 5. Jde o nedůvodnou námitku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 219 napadeného rozhodnutí. Je možno uvést, že migračním objektům se věnuje Analýza plnění podmínek výjimek, podle níž budou realizovány. Tato námitka je zjevně lichá.

Ad 7 Povolení stavby přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce

Tento bod rozkladu de facto kopíruje bod 5, avšak věcně se netýká bariéry, ale úpravy kanalizace. Proto lze i v tomto případě znovu plně odkázat na vypořádání námítky k bodu 5. Tj. jde o nedůvodnou námitku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 219 a 220 napadeného rozhodnutí. Na okraj je možno uvést, že upravené řešení vyústění odpadu ze SO 325 je uvedeno v Analýze plnění podmínek výjimek, podle níž budou realizovány. Tato námitka je zjevně lichá.

Ad 8 Aktualizace projektové dokumentace k oplocení

Odvolatel podobně jako v 2. bodu rozkladu tvrdí, že byl zkrácen na právu podat námitky proti aktualizované projektové dokumentaci. Oznámení podle § 36 odst. 3 správního řádu je dle odvolatele nedostatečné. Dále odvolatel kritizuje údajné nedostatky projektové dokumentace (zablokované propustky pro přechod migrujících zvířat, chybějící půdorysný výkres a autorizaci inženýra podepsaného na Technické zprávě). K výše uvedenému odvolatel namítá porušení

zásady materiální pravdy, nezjištění všech okolností k ochraně veřejného zájmu a neposkytnutí možnosti podání námitek k aktualizované projektové dokumentaci dle § 112 odst. 2 správního řádu. Kromě toho namítá porušení § 36 odst. 2 správního řádu, jelikož ministerstvo neodpovědělo na jeho písemnou žádost.

V tomto případě lze znovu plně odkázat na vypořádání námítky k bodu 5 rozkladu. Jde o nedůvodnou námítku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 220 napadeného rozhodnutí. Dále je možno uvést, že podklady byly v souladu s touto námítkou před vydáním rozhodnutí doplněny. (Pozn.: Doplnění SO 731 je dostatečné, umístění oplocení cca 0,5 m dovnitř od hranice trvalého záboru nelze v situacích vyznačit s ohledem na měřítko výkresů, které je většinou 1:1000). Příslušné informace tak byly odvolateli poskytnuty v rámci vypořádání námitek. Skutečnost, že mu požadované informace nebyly poskytnuty zvlášť dle § 36 odst. 2 správního řádu, ale v rámci vypořádání námítky, pak sama o sobě nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pokud jde o vyzoomění účastníků, lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2. rozkladu. Tato námítka je lichá.

Ad 9 Absence tabulek k otázce sortimentu vysazovaných dřevin

Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním jeho námítky k vegetačním úpravám (absence příloh technické zprávy, nedostatečná autorizace inženýra u těchto zpráv). Ministerstvo dopravy uvedlo, že námítka vybočuje z námítkové sféry odvolatele jako spolku a vzhledem k ust. § 114 stavebního zákona se k ní nepřihlíží. S tím odvolatel nesouhlasí. Dále také namítá, že nebyl vyzooměn o doplnění projektové dokumentace a nezískal tak lhůtu pro podání námitek (viz bod 2. rozkladu).

Podle rozkladové komise je tato námítka lichá, neboť před vydáním rozhodnutí byl na základě této námítky ve spisových podkladech doplněn otisk razítka příslušné oprávněné osoby a do spisu byly doplněny rovněž požadované tabulky. V tomto smyslu tak odpadl předmět námítky. Nad to vypořádání správního orgánu v napadeném rozhodnutí (viz str. 221 stavebního povolení) plně odpovídá uplatněné námítce a je v souladu se zákonem. Rovněž lze připomenout, že vegetační úpravy dálnice nejsou primárně navrhovány pro zajištění komfortu bydlení, vedení trasy dálnice a její řešení v průchodu části Dolní Ves odpovídá platnému Územnímu plánu města Fryšták a všem požadavkům stanoviska EIA. Pokud jde o opakovanou námítku týkající se informování o změně podkladů rozhodnutí, lze odkázat plně na výše uvedené k bodu 2. Tato námítka je podle rozkladové komise rovněž nedůvodná.

Ad 10 Mobilní normá stěna.

Odvolatel znovu poukazuje na nedostatky návrhu mobilní normé stěny. Odvolatel nesouhlasí, že by námítka byla mimo tzv. námítkovou sféru spolku. Dále odvolatel ministerstvu vytýká, že se nepřezkoumatelně a v rozporu se zásadou materiální pravdy vypořádalo s námítkou nepodepsaného výkresu, když údajně neodůvodnilo své vypořádání odkazem na právní předpis. Odvolatel také nesouhlasí, že mobilní normá stěna je adekvátní náhradou odlučovače ropných látek a v tomto považuje vypořádání námitek za nepřezkoumatelné. Nad výše uvedené je rozhodnutí dle odvolatele v rozporu se závazným stanoviskem vodoprávního úřadu, jelikož daná stavba nemá stanoviskem vyžadované předčištění.

Podle rozkladové komise je odvolatelem uplatněný argument mylný a zavádějící. Ministerstvo není správním orgánem, který by měl rozhodovat ve věci vodoprávních povolení. Nadto je zjevné, že řešení odvodnění komunikace je potvrzeno souhlasnými stanovisky příslušných vodoprávních úřadů podle § 17 vodního zákona (mobilní normá stěna je pouze u objektu SO 117). Objekty jsou součástí stavby dálnice D49 jako takové, i když nejsou součástí napadeného rozhodnutí. Tudiž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatele, jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno v navazujících řízeních, kde bude eventuálně moci svá práva uplatňovat. Podle rozkladové komise byly odvolatelovi námítky na str. 221 a 222 napadeného rozhodnutí řádně a v souladu se zákonem vypořádány. Je třeba zopakovat, že požadavek závazných stanovisek je převzat do podmínek napadeného rozhodnutí, a tyto jsou tak pro stavebníka závazné. K otázce etapizace lze odkázat na předchozí vypořádání, zejména k 1. bodu rozkladu. Pokud jde o vyzoomění odvolatele, lze plně odkázat na vypořádání ke 2 bodu rozkladu. Tato námítka proto nebyla shledána důvodnou.

11 Nesplnění podmínek závazného stanoviska EIA k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí.

Dle odvolatele chybí v projektové dokumentaci uvedení, jak se stavebník vypořádal s plněním podmínek stanoviska EIA. Ministerstvo dopravy považuje podmínky za splněné, jelikož stavebník v rámci projektové dokumentace doložil Analýzu plnění podmínek orgánů ochrany životního prostředí. Odvolatel namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť ministerstvo údajně spoléhá na tuto Analýzu, se kterou se odvolatel nemohl seznámit a ani se k ní vyjádřit.

Podle rozkladové komise odvolatelem uplatněná námítka opomijí, že požadavky závazného stanoviska byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 výrokové části, dále viz Související dokumentace (Hluková studie, Geodetické podklady, Analýza vlivu staveb na životní prostředí, splnění požadavků EIA aj.). Jak již bylo uvedeno výše, tento soubor příloh byl součástí podání stavebníka z prosince 2018, kterým byla rovněž sjednocena projektová dokumentace. Logika časových vazeb je pak zřejmá. Závazné stanovisko bylo vydáno k DSP, a pokud jeho požadavky vyvolaly její dílčí změnu, je tato skutečnost zohledněna v rámci navazující (související) přílohy. Odvolatel měl dostatek prostoru (téměř dva roky) se s obsahem podkladů, a tedy i „analýzy“ seznámit a bylo pouze na něm, zda tak učiní. Vypořádání námítky na str. 209 napadeného rozhodnutí je tak plně v souladu se zákonem. Další námítka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, avšak ji nemohl odvolatel najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Tvrzený údajný rozpor mezi „analýzou“ a projektovou dokumentací se nezakládá na pravdě. V průvodní zprávě navíc stavebník jasně deklaroval, že podmínky požadavků dotčených orgánů plní, proto je zde naopak patrný soulad s touto „analýzou“. Rozkladová komise tak neshledala tuto námítku důvodnou.

Ad 12 Nesplnění podmínek stanoviska EIA – použití nízkohlučného asfaltu

Dle odvolatele projektová dokumentace povolené stavby neplní podmínky závazného stanoviska EIA. Námítky jsou de facto totožné s bodem 14. rozkladu.

Podle rozkladové komise je patrné, že požadavky závazného stanoviska byly do podmínek rozhodnutí převzaty, viz zejména podmínka č. 36 výrokové části stavebního povolení. Vypořádání námítky správním orgánem na str. 209 stavebního povolení je plně v souladu se zákonem, jestliže povinnost použití nízkohlučného asfaltu je uvedena ve stanovisku EIA a v závazném stanovisku Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, a to na str. 4., kde toto je, jak bylo uvedeno, zahrnuto jako podmínka do výrokové části napadeného rozhodnutí. Další námítka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, avšak ji nemohl odvolatel najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Rovněž námítka týkající se skladby vozovky na mostech a nízkohlučného asfaltu byla vypořádána na str. 172 napadeného rozhodnutí (viz též Související dokumentace, která obsahuje podklady k návrhu, kde se odvolatel mohl s podklady seznámit v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí). Lze tak shrnout, že v „Související dokumentaci“ jsou shromážděny všechny předchozí podklady k návrhu a zpracování DSP, tj. hlukové studie, geodetické podklady, kompletní záborový elaborát, podklady pro vynětí ze ZPF, analýzy vlivu staveb na životní prostředí, jakož i plnění požadavků stanoviska EIA, atd. Podklady zpracoval a doložil stavebník a odvolatel se s nimi mohl v rámci realizace práv dle ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 a násl. správního řádu seznámit. V případě tzv. nízkohlučného asfaltu, pak stavebník svoji povinnost musí splnit dle požadavků dotčených orgánů. Jak bylo uvedeno, podmínky stanoviska EIA jsou navíc pojaty do výrokové části rozhodnutí jako podmínka č. 36, která je pro stavebníka závazná. Je třeba podotknout, že v roce 2014 se běžně nízkohlučný asfalt pro dálnice nenavrhoval, i proto to v dokumentaci explicitně uvedeno není. Podmínka bude však splněna v rámci RDS, když bude vyžadována příslušnými orgány při kolaudaci. Ostatně bez splnění této podmínky by stavba nebyla zkolaudována. Nízkohlučný asfalt je dále uveden v závazném stanovisku Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, přičemž tuto podmínku musí stavebník splnit k získání souhlasného stanoviska Krajské hygienické stanice ke kolaudaci stavby. Rozkladová komise tak tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 13 Nesplnění podmínek stanoviska EIA – propustky migrační trasy

Dle odvolatele projektová dokumentace povolené stavby neplní podmínky závazného stanoviska EIA. Námitky jsou de facto totožné s bodem 14. rozkladu.

I zde lze plně odkázat na vypořádání námítky k bodu 11. a 12. rozkladu. Podle rozkladové komise byla předmětná námitka řádně vypořádána na str. 209 a 210 napadeného rozhodnutí. Propustky migračních cest jsou obsaženy mj. v příloze „G“ Související dokumentace. Požadavky závazného stanoviska byly přežaty do napadeného rozhodnutí ministerstva a pro stavebníka jsou proto závazné. Tato námitka není důvodná.

Ad 14 Maření podmínek stanoviska EIA – omezení tranzitu nákladní dopravy

Odvolatel nesouhlasí s projektovou dokumentací, jelikož neobsahuje dopravní značení omezení nákladní dopravy, přestože tuto podmínku obsahovalo stanovisko EIA. Odvolatel namítá, že postup stavebníka, kdy fázíje jednotlivé části celkového záměru dálnice, fakticky činí podmínku neproveditelnou. Ministerstvo dopravy se tedy údajně neřídilo principem předběžné opatrnosti a nechránilo veřejný zájem (§ 2 odst. 4 správního řádu).

Tato námitka je podle rozkladové komise zcela irelevantní, neboť nesprávně interpretuje podmínku č. 14 stavebního povolení, která podle stanoviska EIA znamená, že bude stanovena místní úprava před zprovozněním stavby. Odvolatel konstruuje absurdní závěr, že stavba nebude realizována, resp. že nemůže být realizována v etapách či fázích, o což opírá i tuto námitku týkající se staveb D4902.1, podmínky č. 14 a místní úpravy. Je zjevné, že etapizace, jak již bylo uvedeno výše, je možným a zákonem předpokládaným postupem. Vypořádání námítky správním orgánem tak proběhlo v souladu se zákonem, viz str. 210 – 211 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že konečným cílem stavebníka je realizace dálnice D49 jako celku. Daná námitka je však čistě spekulativní, neboť dotčený správní orgán vymezil dopravní režim, jemuž se podoba dopravního značení musí přizpůsobit. Pochybnosti odvolatele ve věci plnění podmínky tedy nejsou v této fázi řízení relevantní. Jinak řečeno, dopravní značení bude řešeno ve shodě s příslušnými dopravními orgány před uvedením stavby do provozu. Z postupu stavebníka taktéž nelze dovozovat, že by svévolně neusiloval o realizaci stavby jako funkčního celku. Právě naopak, protože o územní rozhodnutí pro navazující stavbu D4902.1 je již požádáno. Úvahy či pochybnosti odvolatele v tomto směru tak nejsou ničím podloženy. Splnění podmínky č. 14 podle stanoviska EIA bude řešeno formou stanovení místní úpravy před zprovozněním stavby. Námitka odvolatele není proto podle rozkladové komise důvodná.

Ad 15 Vypořádání námítky k neproveditelnosti podmínky omezení nákladní dopravy

Ministerstvo dopravy se dle odvolatele nedostatečně vyjádřilo k omezení nákladní dopravy a nezabývalo se tím, jak bude tato podmínka po povolení stavby právně realizovatelná. Odvolatel nesouhlasí s postupem ministerstva, kdy údajně ministerstvo porušilo zásadu materiální pravdy, nezjistilo všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, nespolupracovalo s dotčenými orgány Ministerstva vnitra a Ministerstva životního prostředí v rámci zásady dobré správy a nezabývalo se podstatou vznesené námítky (rozhodlo tedy nepřezkoumatelně).

Obsahově jde o opakovanou námitku odvolatele a proto i zde lze odkázat na vypořádání k bodu 14. rozkladu, kde příslušný požadavek podmínky č. 14 stanoviska EIA byl promítnut do podmínky č. 36 napadeného rozhodnutí. Vypořádání námítky správním orgánem tak proběhlo v souladu se zákonem, viz str. 211 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že etapizace, jak již bylo vysvětleno zejména u bodů 1 a 14 rozkladu, je možným a zákonem předpokládaným postupem. Ostatně je zjevné, že cílem stavebníka je realizace dálnice jako celku a stanovena místní úprava dopravního značení bude provedena před zprovozněním stavby. Dále je zjevné, že námitka tohoto typu vybočuje z námitkové sféry odvolatele vymezené mu zákonem, jestliže jde o dopravní značení. Tato námitka je lichá.

Ad 16 Problematika stanoviska EIA z roku 2001

Odvolatel namítá, že ministerstvo se nedostatečně vypořádalo s jeho námitkou ohledně nedořešené podmínky stanoviska EIA z roku 2001. Nesouhlasí s tím, že ministerstvo s poukazem na vývoj legislativy považuje podmínku z roku 2001 za irelevantní. Odvolatel tvrdí, že později vydaná stanoviska EIA (2016, 2019) nemají vliv na plnění podmínek stanoviska původního. Ministerstvo se tedy údajně nevyjádřilo k argumentaci odvolatele a rozhodlo nepřezkoumatelně.

K tomu rozkladová komise uvádí, že speciální stavební úřad vypořádal námitku účastníka zcela dostatečně a přezkoumatelně na str. 214 napadeného rozhodnutí. Správnímu orgánu nepřísluší vyžadovat od stavebníka plnění požadavků podkladu, který není nadále platný a v souladu s právními předpisy na úseku ochrany životního prostředí byl nahrazen závazným stanoviskem, jehož požadavky v rozhodnutí zohledněny jsou. Není rovněž věcí speciálního stavebního úřadu, aby posuzoval požadavky stanoviska EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. (presumpce správnosti), jak vyžaduje odvolatel, jestliže požadavky závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí jsou promítnuty do napadeného rozhodnutí. Taková pravomoc speciálnímu stavebnímu úřadu nepřísluší a platné závazné stanovisko EIA bylo i na základě námitek odvolatelů přezkoumáno příslušným nadřízeným orgánem – ministrem životního prostředí. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 17 a 18 Nesplnění podmínky souhlasu s odnětím půdy ze ZPF; Rozprostírání ornice

Odvolatel namítá nesplnění podmínky, jelikož orgán ochrany ZPF měl být srozuměn mj. s konkrétními pozemky pro rozprostření skrývek. Odvolatel nesouhlasí s relativizováním závazného stanoviska ze strany Ministerstva dopravy, když mu stačilo, že se dotčený orgán spokojil s absencí parcelních čísel konkrétních pozemků. Proto namítá porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností pro ochranu veřejného zájmu. V bodu 18 odvolatel namítá, že rozprostření ornice na zemědělské pozemky mimo zábor stavby zasahuje do základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů a stavebník nedisponuje pro tuto činnost výjimkou. V rozkladu odvolatel nesouhlasí s vypořádáním této námítky, jelikož není zřejmé, jak Ministerstvo dopravy došlo ke svým závěrům – vypořádání je dle odvolatele nepřezkoumatelné. Dále namítá, že tvrzení Ministerstva dopravy, že k rozprostření dojde jen na orné půdě, je v rozporu se zásadou materiální pravdy, jelikož dokument v obsahu spisu uvádí i jiné druhy pozemků.

K tomu podle rozkladové komise lze uvést, že tato námitka směřuje primárně do územního rozhodnutí a tak není relevantní. Dále je třeba uvést, že požadavky závazného stanoviska byly zohledněny (viz podmínka č. 35 napadeného rozhodnutí). Podle rozkladové komise tato námitka byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 215 napadeného rozhodnutí (problematika skrývek). Pokud jde o ukládání ornice, ty nejsou předmětem řízení k povolení stavby, protože souhlas vydalo Ministerstvo životního prostředí a ukládání je prováděno pod tzv. ekodozorem. Jak bylo již výše uvedeno, není věcí speciálního stavebního úřadu, aby posuzoval požadavky stanoviska EIA podle zákona č. 244/1992 Sb., jak vyžaduje odvolatel, jestliže požadavky závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí jsou promítnuty do napadeného rozhodnutí. Závazné stanovisko EIA bylo proto i na základě námitek odvolatele v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumáno příslušným nadřízeným orgánem – ministrem životního prostředí, který toto stanovisko potvrdil. K námitkám odvolatelů přitom ministr životního prostředí uvedl, cit. : „Dospěl jsem k závěru, že uvedené námítky odvolatelů nejsou důvodné. Podmínka č. 2 stanoviska k ochraně ZPF byla stanovena pro zajištění hospodárného využití skrývky kulturních vrstev půdy, přičemž tato podmínka je reflektována v podmínce č. 35 rozhodnutí o umístění stavby. Absence údajů o konkrétních pozemcích ve zpřesnění bilance skrývky ornice Městského úřadu Holešov ze dne 13. září 2017 nevytváří nezákonnost, neboť došlo k naplnění podstaty podmínky stanoviska k ochraně ZPF, tedy k projednání a odsouhlasení zpřesněné bilance skrývky kulturních vrstev půdy. K problematice rozprostření skrývky na zemědělskou půdu přísluší konstatovat, že za hospodárné využití skrývky půdy je považováno především využití pro zemědělské účely, v odůvodněném případě ovšem lze přebytek skrývky půdy použít i mimo zemědělskou půdu. Problematika ochrany zvláště chráněných druhů živočichů, ať již na ploše skrývky kulturních vrstev půdy, či na ploše, kde má dojít k rozprostření kulturních vrstev půdy, spadá do gesce příslušného orgánu ochrany přírody. S ohledem na to v dané podmínce stanoviska k ochraně ZPF nelze sledat nezákonnost. Souhlas s odnětím půdy ze ZPF byl vydán stanoviskem k ochraně ZPF

pro záměr dopravní stavby „R 49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ v souladu se zásadami ochrany ZPF podle zákona č. 334/1992 Sb. S ohledem na kvalitu a rozsah záboru zemědělské půdy a s přihlédnutím k naplňování veřejného zájmu na úseku dopravní infrastruktury realizaci předmětného záměru stavby přísluší považovat zábor půdy pro realizaci tohoto záměru, při stanovení podmínek stanoviska k ochraně ZPF, za akceptovatelný z hlediska požadavků zákona č. 334/1992 Sb. na ochranu ZPF.“ Rozkladová komise tak neshledala tyto námítky důvodnými.

Ad 19 Nedostatky žádosti stavebníka

Odvolatel namítal, že k žádosti stavebníka nebyly přiloženy situační výkresy, které jsou nedílnou součástí povinně připojovaného územního rozhodnutí. V rozkladu tvrdí, že Ministerstvo dopravy stranilo stavebníkovi a přehlíželo splnění jeho procesní povinnosti. V důsledku toho se pak odvolatel nemohl seznámit s podkladem pro rozhodnutí. Tímto byl zkrácen na právu podat věcné námítky proti souhlasu obecného stavebního úřadu (§ 15 odst. 2 stavebního zákona).

Namítaná povinnost připojit situační výkresy, jestliže bylo mezi podklady napadeného rozhodnutí územní rozhodnutí, není požadavkem vyplývajícím ze zákona. Podle rozkladové komise spis obsahuje územní rozhodnutí v obvyklém rozsahu a námitka byla správním orgánem v tomto duchu na str. 215 napadeného rozhodnutí řádně vypořádána. Rozkladová komise se s tímto odůvodněním plně ztotožňuje. Rovněž námitka odvolatele o nemožnosti vyjádřit se k podkladům, resp. absence spolupráce správního orgánu, jak již bylo uvedeno zejména v bodě 2, je bezpředmětná, neboť odvolatel měl možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí v rámci institutu nahližení do spisu. Nad to je možné uvést, že odvolatel těmito námitkami překračuje rámec způsobilých námitek mu vymezených zákonem jako dotčené veřejnosti. Rozkladová komise proto ani tuto námitku neshledala důvodnou.

Ad 20 Nedostatek identifikačních údajů v Průvodní zprávě

Odvolatel namítal, že v Průvodní zprávě nebyly uvedeny údaje o autorizaci jediného jmenovaného projektanta a chyběly údaje o ostatních projektantech. V rozkladu odvolatel nesouhlasí s názorem, že námitka je bezpředmětná, jelikož vybočuje z námitkové sféry spolku. Projektovou dokumentaci v období po námitkách stavebník o tyto údaje aktualizoval, avšak odvolatel nesouhlasí s tím, že byl údajně o aktualizaci řádně informován.

Podle rozkladové komise je tato námitka již bezpředmětná, neboť podklady byly příslušným způsobem před vydáním napadeného rozhodnutí doplněny. Rovněž námitka k údajné nemožnosti odvolatele vyjádřit se k podkladům, resp. absence spolupráce správního orgánu, jak již bylo uvedeno shora, zejména k bodu 2., je bezpředmětná, neboť odvolatel měl možnost se seznámit s podklady pro rozhodnutí před jeho vydáním a vyjádřit se k nim. Námitka ve stavebním řízení tak byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 202 – 203 napadeného rozhodnutí. Tato námitka odvolatele tak není důvodná.

Ad 21 Nesprávný termín zahájení stavby v Průvodní zprávě

Odvolatel ve stavebním řízení namítal, že v Průvodní zprávě byl nesprávně stanoven termín zahájení stavby (rok 2019). V rozkladu tvrdí, přestože je termín orientační, že projektová dokumentace musí zohledňovat podmínku z rozhodnutí o výjimce (které ukládá, že stavba musí být zahájena od pol. září do konce března). Z tohoto důvodu je rozhodnutí v rozporu s veřejným zájmem. Kromě toho odvolatel nesouhlasí s tím, že byl o aktualizaci termínu řádně informován.

Podle rozkladové komise tato námitka byla již správním orgánem úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 203 napadeného rozhodnutí. Dále je třeba uvést, že termín zahájení stavby je v Průvodní zprávě toliko orientačním a z důvodů procesních, tj. délky stavebního řízení nebyl dodržen, avšak to podle rozkladové komise samo o sobě nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Námitka je zjevně lichá.

Ad 22 Nejistění budoucích účinků stavby

Odvolatel namítal, že povolovaná stavba nebude de facto funkční do realizace následujícího úseku (ten nemá dosud územní rozhodnutí). Funkční stavba nebude ani v provizorní variantě, jelikož provizorní napojení také není umístěno. Odvolatel nesouhlasí s argumentací Ministerstva dopravy a považuje jeho postup za rozporný s účelem ustanovení § 111 odst. 2

stavebního zákona – ministerstvo tedy nezjistilo účinky budoucího užívání stavby a porušilo zásadu materiální pravdy a nezjistilo všechny okolnosti pro ochranu veřejných zájmů.

Námítka týkající se porušení § 111 stavebního zákona je podle rozkladové komise bezpředmětná, neboť odvolatel mylně vykládá etapizaci jako zakázaný postup. Naopak, jak již bylo vyloženo v předchozích bodech, etapizace (či fázování) je postup zákonem aprobovaný a nepředstavuje zakázaný způsob, jestliže stavební objekty, které jsou napadeným rozhodnutím povolovány, představují nosnou a podstatnou část dopravní stavby. Naopak realizace stavby po etapách umožňuje případné urychlení její realizace. Námitky odvolatele byly již v souladu se zákonem vypořádány na str. 204 napadeného rozhodnutí. Tato námitka je zjevně lichá.

Ad 23 Námitka proti fázování povolovacích procesů – odlučovače

Odvolatel ve svých námitkách rozporoval obsah technické zprávy o ochraně vodních zdrojů, zejména nesouhlasí s nezahrnutím odlučovačů ropných látek, příp. jejich vyloučení do samostatného řízení. V rozkladu se pak odvolatel neztotožňuje s vypořádáním jeho námitek a považuje je za nepřezkoumatelné. De facto se zde opakují námitky proti praxi fázování povolovacích procesů – odvolatel má ve stavebním řízení poslední možnost vyjádřit se k otázce nezajištění čištění srážkových vod.

Podle rozkladové komise odvolatelem uplatněný argument je mylný, ministerstvo není správním orgánem, který by měl rozhodovat o povolení vodních děl (kupř. stavební objekty C 317 a C 328). Nad to je zjevné, že řešení odvodnění komunikace je potvrzeno souhlasnými stanovisky vodoprávních úřadů podle § 17 vodního zákona. Objekty jsou obecně součástí stavby dálnice D49, ale nejsou součástí napadeného rozhodnutí. Tudiž je zjevné, že ani nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatele, jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno v příslušných řízeních, v nichž bude odvolatel eventuálně moci svá práva uplatňovat. Námitky byly proto na str. 205 napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem vypořádány. K otázce etapizace lze pak odkázat na předchozí vypořádání, zejména k bodu 3 rozkladu odvolatele. Námitka tak nebyla shledána důvodnou.

Ad 24 Námitka proti fázování povolovacích procesů – retenční nádrže

Odvolatel ve stavebním řízení namítal, že projektovou dokumentací předpokládané retenční nádrže pro odtok povrchových vod nejsou umístěny, ani nejsou předmětem řízení. Odvolatel v duchu ostatních námitek v rozkladu nesouhlasí s nezahrnutím těchto stavebních objektů do řízení (fázování) a neztotožňuje se s vypořádáním Ministerstva dopravy, které údajně vychází jen z deklarací a příslibů stavebníka. V rozkladu dále odvolatel vytýká ministerstvu, že neuvvedlo údaje o souhlasu stavebního úřadu, kterým ministerstvo dle vypořádání jeho připomínky zřejmě disponuje a na který se odvolává. Speciální stavební úřad si tedy dle odvolatele neověřil budoucí účinky stavby, nerozhodl přezkoumatelně a porušil zásadu materiální pravdy.

Tato odvolatelova námitka je sice zaměřena konkrétně na retenční nádrže, ale z hlediska svého obsahu je obdobná jako námitka uvedená v bodě 23 rozkladu. Lze proto odkázat plně na tam uvedené vypořádání, kdy je zejména zjevné, že řešení odvodnění komunikace, včetně retenčních nádrží, bylo potvrzeno souhlasnými stanovisky příslušných vodoprávních úřadů podle § 17 vodního zákona. Objekty retenčních nádrží jsou součástí stavby dálnice, ale nejsou součástí napadeného rozhodnutí. Tudiž je zjevné, že ani zde nemohlo dojít k zasažení do práv odvolatele, jestliže bude o těchto objektech dále rozhodováno v dalších řízeních, v nichž bude moci odvolatel případně uplatňovat svá práva. Námitky byly proto na str. 205 – 206 napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem vypořádány. K otázce etapizace obecně lze odkázat též na předchozí vypořádání, zejména k bodu 3 rozkladu. Souhlas obecného stavebního úřadu byl vyjádřen v závazném stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS, ve znění rozhodnutí obecného stavebního úřadu ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS. Ten byl navíc na základě podaných rozkladů dle § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumán a následně potvrzen Krajským úřadem Zlínského kraje, odborem územního plánování a stavebního řádu, v závazném stanovisku ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021. Rozkladová komise tak ani tuto námitku neshledala důvodnou.

Ad 25 Námitka k certifikaci autorizovaného inženýra

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že část projektové dokumentace (Celkové vodohospodářské řešení) autorizovala osoba, která nemá oprávnění navrhovat vodohospodářské stavby, ale pouze dopravní stavby. V rozkladu odvolatel nesouhlasí s tím, že by vybočil ze své námitkové sféry (ochrana vod je dle odvolatele součástí ochrany životního prostředí) v rozporu s § 114 stavebního zákona. Dále také odvolatel nesouhlasí se způsobem, jakým ministerstvo vyzoomělo účastníky o aktualizaci projektové dokumentace.

Podle rozkladové komise lze k tomu jen zopakovat, že tato námitka je bezpředmětná, neboť na základě této námítky byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Vodohospodářské řešení je jako příloha „B Souhrnná část“ potvrzeno autorizovanou osobou pro navrhování vodohospodářských staveb. Námitka tak byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 206 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Tato námitka je zjevně lichá.

Ad 26 Nedostatky projektové dokumentace – zaústění stok

Odvolatel ve stavebním řízení namítal, že projektová dokumentace je rozporná (připouští zároveň zaústění dvou od sebe odlišných stok u objektů odlučovače C 315). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Namítá nepřezkoumatelnost a porušení zásady materiální pravdy.

Podle rozkladové komise tato námitka byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 206 a 207 napadeného rozhodnutí (zaústění stok je uvedeno v PD, nadbytečné by bylo ji popisovat v textu napadeného rozhodnutí). Obdobně jako u předchozí námítky k bodu 25. rozkladu jde i u této námítky o vybočení z námitkové sféry vymezené odvolateli zákonem. Tato námitka je lichá.

Ad 27 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící hydrotechnické výpočty

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace bez hydrotechnických výpočtů je neúplná a nepřezkoumatelná. V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále nesouhlasí se způsobem vyzoomění účastníků o aktualizaci projektové dokumentace, namítá nepřezkoumatelnost, porušení zásady materiální pravdy a zkrácení práva na podání námitek.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť i v tomto případě byly podklady (hydrotechnický výpočet, atp.) před vydáním rozhodnutí doplněny. Námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 207 napadeného rozhodnutí. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2. rozkladu. Rozkladová komise námitku neshledala důvodnou.

Ad 28 Nedostatky projektové dokumentace – nejasnost ve Společných zásadách

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace nedodrží společné zásady v příloze č. 8 vyhlášky 146/2008 Sb. (propustky nejsou vedeny jako samostatné stavební objekty a chybí k nim tak samostatná dokumentace). V rozkladu proto nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Namítá nepřezkoumatelnost, a to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo projektovou dokumentaci v souladu s vyhláškou.

Podle rozkladové komise je tato námitka nedůvodná, neboť neuvádí, v čem je zasažen veřejný zájem, který odvolatel na místě dotčené veřejnosti zastupuje, a konkrétní dopady na předmět ochrany. Podle rozkladové komise tato námitka byla zcela a v souladu se zákonem vypořádána na str. 207 a 208 napadeného rozhodnutí a jde tak v případě rozkladu o opakovanou námitku. Projektová dokumentace byla zpracována obvyklým způsobem a v obvyklé podobě, a tak z ní nelze dovodit její nezákonnost. Propustky jsou součástí pozemní komunikace a jsou vždy součástí předmětného stavebního objektu a jsou také zpracovány dostatečně podrobně v DSP. Rozkladová komise proto námitku neshledala důvodnou.

Ad 29 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící provizorní přejezdy

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace neobsahuje Průvodní zprávou předpokládané provizorní zemědělské přejezdy. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. V rozkladu namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí ministerstva, porušení zásady materiální pravdy, a to, že Ministerstvo dopravy stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní a přehlednou projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 208 rozhodnutí ministerstva a jedná se tak o opakovanou námitku. Zemědělské přejezdy byly obsaženy v DÚR jako rezerva pro případné převedení zemědělské dopravy při realizaci stavby, avšak postupem času již nejsou s ohledem na komplexní pozemkové úpravy třeba. Vzhledem k časovému postupu jsou ve většině k. ú. zapsány do katastru nemovitosti komplexní pozemkové úpravy, které již řeší budoucí uspořádání polních cest po realizaci stavby, a tudíž provizorní zemědělské přejezdy již nejsou potřebné a jako předmět řešení odpadly. Ani v takovém případě pak není na závadu, jestliže jsou tyto (dočasné) přejezdy v PD zakresleny (tyto nevyžadují zvláštní povolení). S ohledem na tuto skutečnost je proto tato námitka bezpředmětná. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Tato námitka je lichá.

Ad 30 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitola

Odvolatel ve stavebním řízení namítl nedostatek projektové dokumentace vzhledem k vyhlášce č. 146/2008 Sb., kdy zde chybí podkapitola 8.2 o technickém popisu jednotlivých objektů a jejich součástí. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále opakovaně nesouhlasí se způsobem vyznění účastníků o aktualizaci projektové dokumentace, namítá zkrácení práva na podání námitek a to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť v duchu této námítky byly příslušné podklady (zejména hydrotechnický výpočet) před vydáním rozhodnutí doplněny. Rozpor s vyhláškou č. 146/2008 Sb. tak není dán, jestliže projektová dokumentace obsahuje předepsané náležitosti. Namítaný absentující popis SO je obsahem již první přílohy SO (jednotlivé TZ k jednotlivým objektům), a proto nemusí být součástí průvodní zprávy. Lze proto konstatovat, že tato námitka byla řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 215 a 216 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků.

Ad 31 Nedostatky projektové dokumentace – část o splnění požadavků dotčených orgánů

Odvolatel ve stavebním řízení namítl způsob, jak se projektová dokumentace vypořádala s předepsanou částí Průvodní zprávy týkající se splnění požadavků dotčených orgánů. Tato část obsahuje pouze obecnou větu, že stavba splňuje všechny podmínky dotčených orgánů. To je dle odvolatele nedostatečné a nepřezkoumatelné. V rozkladu odvolatel nesouhlasí s tím, že požadavky jsou vyjádřeny ve výroku příslušných rozhodnutí. Dle odvolatele musí také projektant dle § 159 odst. 3 stavebního zákona pracovat v součinnosti s dotčenými orgány. Dále namítá zkrácení práva na podání námitek a opět i to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise lze k tomu uvést, že tato námitka vychází z mylného pochopení podmínek napadeného rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Z těchto důvodů námitka odvolatele stojí na mylných předpokladech a je lichá. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Námitka je pak vypořádána na str. 216 napadeného rozhodnutí v souladu se zákonem, a podle rozkladové komise je tak námitka lichá. Skutečností je, že Průvodní zpráva (jakož i zbývající část projektové dokumentace) byla ke dni vydání rozhodnutí řádná, a že se s ní účastníci řízení mohli seznámit a realizovat svá práva ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Rovněž podmínky ze stanovisek

dotčených orgánů jsou v DSP zpracovány a splněny. Rozkladová komise tak námitku neshledala důvodnou.

Ad 32 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící hydrologické údaje

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o hydrologických údajích. V rozkladu pak odvolatel nesouhlasí s tím, že absence těchto údajů byla přiměřená projektu stavby a znamená tedy rozpor projektové dokumentace s právními předpisy. Ministerstvo dle něj porušilo ustanovení § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, když neověřilo úplnost projektové dokumentace. Dále odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

Námitka odvolatele směřující proti tomu, že v Průvodní zprávě chybí oddíl 3. a písmeno g) podle přílohy č. 8 uvedené vyhlášky, je podle rozkladové komise lichá. To, zda jsou některé části uvedeny, se odvíjí podle povahy věci, resp. zda jsou splněny předpoklady pro to, aby dané písmeno bylo obsahem projektové dokumentace. V daném případě, stejně jako u „plavebních podmínek“ nepřipadají další kategorie v úvahu. Nadto je třeba uvést, že případným orgánem, který by mohl upravit doložené doklady, je vodoprávní úřad. Jinak řečeno vodoprávním úřadem, ale i ostatními příslušnými orgány, bylo hydrologické a hydrometeorologické řešení v souladu s § 17 vodního zákona schváleno. Z toho plyne, že námitky, které byly vypořádány na str. 252 napadeného rozhodnutí, byly vypořádány v souladu se zákonem. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Dále lze v tomto případě odkázat rovněž na vypořádání bodů 28 a 30 rozkladu. Tato námitka je tak nedůvodná.

Ad 33 Nedostatky projektové dokumentace – členění stavby

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že v projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o členění stavby na stavební objekty a provozní soubory. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy a nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Podle rozkladové komise byla uvedená námitka úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 252 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Dále pak lze uvést, že tvrzení odvolatele co do nedostatků je liché, neboť členění stavby je obsaženo v projektové dokumentaci (v koordinační situaci stavby i v textu). Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Lze rovněž odkázat na vypořádání námitek uvedených v čl. 28 a 30 rozkladu. Tato námitka nebyla rozkladovou komisí shledána důvodnou.

Ad 34 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitoly oddílu č. 13

Odvolatel ve svých námitkách vytýkal, že projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o vlivu stavby a provozu na životní prostředí. V rozkladu namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož z vypořádání námítky není jasné, kde se vyhláškou vyžadované údaje v projektové dokumentaci nacházejí. Dále odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy, ministerstvo údajně stranilo stavebníkoví, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Odvolatel v rozkladu také vytýká, že ministerstvu postačil dokument „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, se kterou se odvolatel nemohl seznámit. Tato Analýza dle odvolatele nemůže nahradit vyhláškou vyžadované chybějící údaje Průvodní zprávy. Také proto je rozhodnutí dle odvolatele nepřezkoumatelné.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 255 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Dále pak lze věcně uvést, že uvedené podklady jsou obsaženy v části „G“ Související dokumentace, přičemž nelze dávat k tíži správnímu orgánu, pokud se s těmito podklady odvolatel neseznámil, ač se s nimi seznámit mohl (zřejmě z jejich neznalosti pak dovozuje jejich absenci). Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná

co do zákonných požadavků. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání námitek uvedených k bodu 28 a 30 rozkladu. Tato námitka je tak nedůvodná.

Ad 35 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitoly oddílu č. 14

Odvolatel ve stavením řízení namítá, že v projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o požadavcích na bezpečnost. V rozkladu pak odvolatel nesouhlasí s tím, že absence těchto údajů byla přiměřená projektu stavby a znamená tedy rozpor projektové dokumentace s právními předpisy.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 255 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Dále pak lze jen zopakovat, že uvedené podklady jsou obsaženy v DSP (a byly schváleny příslušnými orgány). Nelze proto dávat k tíži správnímu orgánu, pokud se s těmito podklady odvolatel neseznámil, ač se s nimi seznámit mohl. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání námitek uvedených k bodům 28 a 30 rozkladu. Tato námitka je zjevně lichá.

Ad 36 Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (měřítko)

Odvolatel ve stavebním řízení namítá, že koordinační výkres Situace stavby má příliš hrubé měřítko a je tedy v rozporu s předepsaným měřítkem dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy, ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 256 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Pokud jde o namítané měřítko, tak věcně nejde v daném případě o skutečnost, která zakládá nezákonnost nebo nesprávnost rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobilá ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že situace a její jednotlivé detaily jsou z dokumentace patrné. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námitka sama o sobě lichá, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně lichá i námitka údajného stranění stavebníkovi. V dalším lze rovněž odkázat na vypořádání námitek uvedených v bodech 28 a 30 rozkladu.

Ad 37 Nedostatky projektové dokumentace – Situace stavby (hranice pozemků a p. č.)

Odvolatel ve stavebním řízení namítá, že koordinační výkres Situace stavby postrádá vyznačení hranic pozemků a jejich parcelních čísel (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Odvolatel nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje záborovým elaborátem (další částí projektové dokumentace, ke které mu údajně bylo znemožněno se vyjádřit. Dále odvolatel namítá porušení zásady materiální pravdy, když ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, protože nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise byla tato námitka úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 257 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Pokud jde o namítané vyznačení hranic pozemků a parcelních čísel, tak lze odkázat na kompletní záborový elaborát (viz příloha „G“ Související dokumentace), který poskytuje dostatečný podklad k rozhodnutí. Členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí. Obecně nebude zpravidla způsobilá ani takové pochybnosti založit vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námitka sama o sobě lichá, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně lichá i námitka údajného stranění stavebníkovi. V dalším lze rovněž odkázat na shrnutí a vypořádání námitek uvedených zejména v bodech 28 a 30 rozkladu.

Ad 38 Nedostalky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (ochranná pásma)

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že koordinální výkres Situace stavby postrádá legendu k zakreslení ochranných pásem (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu namítá nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost tohoto výkresu. Dále odvolatel namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí, když ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi tím, že nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Námítka byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 257 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Pokud jde o namítané vady koordinálního výkresu Situace stavby (zakreslení ochranných pásem (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.)), tak lze odkázat na DSP (text i výkres), který uvedená ochranná pásma obsahuje se všemi náležitostmi, kde tato DSP není v rozporu s uvedenou vyhláškou ani v tomto bodě. Členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobit ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námitka sama o sobě lichá, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně lichá i námitka údajného stranění stavebníkovi. Rozkladová komise tak neshledala námitku důvodnou.

Ad 39 Nedostalky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (obvod staveniště)

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že koordinální výkres Situace stavby postrádá zakreslení obvodu staveniště (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále namítá nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost tohoto výkresu s tím, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise byla námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 257 a 258 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Pokud jde o namítané vady projektové dokumentace co do obvodu staveniště, tak lze odkázat na DSP (text i výkres), zejména lze odkázat na situaci v příloze „E“ Zásady organizace výstavby a záborový elaborát, kde DSP obsahuje všechny zákonné náležitosti. Členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobit ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námitka sama o sobě lichá, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně lichá i námitka údajného stranění stavebníkovi.

Ad 40 Nedostalky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (přístupy stavby)

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že koordinální výkres Situace stavby postrádá zakreslení přístupů na stavbu a připravované stavby jiných stavebníků (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu odvolatel namítá nesrozumitelnost a neúplnost výkresu s tím, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise i tato námitka byla řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 258 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolatel zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Pokud jde o namítané vady projektové dokumentace co do přístupů stavby, tak lze zejména poukázat na situaci v příloze „E“ Zásady organizace výstavby. Projektová dokumentace obsahuje tyto přístupy stavby a tak není v tomto vadná. Ostatně členění příloh v daném případě není skutečností, která by zakládala nezákonnost nebo nesprávnost napadeného rozhodnutí (obecně nebude zpravidla způsobit ani takové pochybnosti založit) vzhledem k tomu, že obsahuje zákonné náležitosti. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námitka sama o sobě lichá,

projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně lichá i námitka údajného stranění stavebníkovi.

Ad 41 Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (zákresy stavebních objektů)

Odvolaatel ve stavebním řízení namítl, že koordinační výkres Situace stavby postrádá zakreslení některých stavebních objektů (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). Odvolaatel nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje částmi projektové dokumentace, ke kterým mu bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Námitka byla úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 259 napadeného rozhodnutí. Je zjevné, že odvolaatel i zde přesahuje svoji námitkovou sféru, jestliže nevymezuje veřejný zájem, resp. zájem chráněný spolkem, do kterého bylo (či alespoň mohlo být) zasaženo. Pokud jde o namítané vady projektové dokumentace co do zákresů stavebních objektů, ty stavební objekty, které nejsou zakresleny, nejsou předmětem stavebního řízení. Projektová dokumentace z tohoto důvodu nemůže být vadná, ani představovat vadu řízení. SO 157 a 211 nejsou součástí stavby, byly zrušeny rozhodnutím zastupitelstva obce Zahnašovice, přičemž náhrada těchto zrušených objektů je zapracována v komplexních pozemkových úpravách. V dalším lze rovněž odkázat na shrnutí a vypořádání námitek uvedených zejména k bodům 2, 28, 29 (ke SO 171) a 30 rozkladu. Rozkladová komise ani tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 42 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící geodetický koordinační výkres

Odvolaatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace postrádá geodetický koordinační výkres (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). Odvolaatel nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje částmi projektové dokumentace, ke kterým mu bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Námitka odvolatele je bezpředmětná, jestliže v duchu této námítky byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Dále pak byla námitka úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 259 a 260 napadeného rozhodnutí. Lze uvést, že geodetický koordinační výkres je přiložen, a to jako příloha B „Souhrnné řešení stavby“, a tak netrpí v tomto ohledu projektová dokumentace namítanými nedostatky. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Pokud přílohu B „Souhrnné řešení stavby“ nemohl odvolaatel najít, resp. se s ní odvolaatel neseznámil, přestože je součástí spisu, nelze to klást správnímú orgánu k tíži. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem, zejména co do námítky týkající se soupisu projektantů. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námítky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Rozkladová komise tak ani tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 43 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící plán na přemístění ornice,

Odvolaatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace postrádá plán přemístění ornice, jehož vypracování bylo uloženo orgánem ochrany zemědělské půdy (vyžadováno jako součást projektové dokumentace přílohou č. 8 vyhlášky 146/2008 Sb.). V rozkladu pak odvolaatel namítá, že vypořádání této námítky se mýjí svou podstatou a neřeší absenci plánu přemístění ornice. Dále nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým mu bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, jestliže byly podklady před vydáním rozhodnutí doplněny. Dále pak byla námitka úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 259 napadeného rozhodnutí. Pokud jde o namítaný plán, tento je zpracován (a potvrzen orgánem ochrany přírody Městského úřadu Holešov). Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem, zejména co do námítky týkající se soupisu projektantů. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námítky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Rozkladová komise tak ani tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 44 Nedostatky projekové dokumentace – použití zrušených norem ČSN

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že technické zprávy mostů jsou vypracovány na základě obsoletních norem ČSN. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že touto námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Namítá, že ministerstvo mělo z úřední povinnosti ověřit splnění ustanovení § 16 vyhlášky č. 104/1997 Sb., což přezkoumatelně nesplnilo. Námitku odvolatele ministerstvo údajně rovněž vypořádalo nepřezkoumatelně, jelikož odvolatel nesouhlasí s aplikací ustanovení § 119 odst. 3 stavebního zákona a s tím, že ministerstvo neuvedlo, jak ustanovení aplikovalo, ani jakou dobu zpracování projekové dokumentace považuje za rozhodnou. Odvolatel namítá, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projekovou dokumentaci. Dále namítá porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

K tomu rozkladová komise uvádí, že s ohledem na délku správního řízení, resp. přípravu stavby v době přibližně 13 let je zjevné, že některé normy ČSN budou již zrušeny, resp. nahrazeny novými. Požadavek neustálé (formální) změny v podkladech v závislosti na změně technické normy je neudržitelný, když je zjevné, která nová norma nahrazuje původní. V přehledu ČSN je vždy uvedeno (v případě novelizace dané normy nebo přechodu na EN), která norma zrušenou normu nahrazuje. Námitky byly vypořádány na str. 261 napadeného rozhodnutí řádně a v souladu se zákonem. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Pokud jde o právo odvolatele na seznámení se s podklady a možnost podat námitky, nebylo do něj zasaženo a lze opět plně odkázat na vypořádání bodu 2 rozkladu. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Tuto námitku neshledala rozkladová komise důvodnou.

Ad 45 Nedostatky projekové dokumentace – chybějící statické a hydrotechnické posouzení

Odvolatel ve svých námitkách vytýkal, že technické zprávy k mostům postrádají statické a hydrotechnické posouzení (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že tímto překračuje svou námitkovou sféru. Dále namítá nepřezkoumatelnost a porušení zásady materiální pravdy. Odvolatel rovněž nesouhlasí s tím, že chybějící výpočty se nacházejí v části G projekové dokumentace (tato část není uvedena v soupisu součástí spisu, ani ji nepředpokládá daná příloha vyhlášky). Odvolatel také nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projekové dokumentace, ke kterým mu bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Námitka odvolatele, že součástí technické zprávy není statické a hydrologické posouzení, neodpovídá skutečnosti, jestliže byly podklady příslušným způsobem před vydáním rozhodnutí doplněny, zejména hydrotechnický výpočet. Pokud jde o statické výpočty k jednotlivým mostům (viz kupř. statický výpočet týkající se mostu SO 225), které potvrdil autorizovaný inženýr pro mostní stavby, podklady rozhodnutí obsahují část „G“ (viz digitální nosič), avšak pokud ji nemohl odvolatel najít, resp. se s nimi odvolatel neseznámil, přestože je součástí spisu, nelze to klást správnímu orgánu k tíži. Námitka byla v souladu se zákonem vypořádána na str. 262 napadeného rozhodnutí. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. V dalším lze též odkázat na vypořádání uvedené k bodu 28 a 30 rozkladu. Rozkladová komise neshledala námitku odvolatele důvodnou.

Ad 46 Nedostatky projekové dokumentace – použití zrušených norem ČSN II

Odvolatel ve stavebním řízení namítal, že technické zprávy mostů jsou vypracovány na základě obsoletních norem ČSN.

Podle rozkladové komise zde lze toliko zopakovat, že s ohledem na délku správního řízení, resp. přípravu stavby v době přibližně 13 let je zjevné, že některé normy ČSN budou již zrušeny, resp. nahrazeny novými. Požadavek neustálé (formální) změny v podkladech v závislosti na změně technické normy je neudržitelný, když je zjevné, která nová norma nahrazuje původní. Podle rozkladové komise námitky byly vypořádány na str. 262 napadeného rozhodnutí řádně a

v souladu se zákonem. Tato námitka kromě toho opět překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Rozkladová komise tak neshledala námitku odvolatele důvodnou.

Ad 47 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící souhlas s odchylkou od normy ČSN

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že ve spisu chybí souhlas s použitím řešení odchýlného od normy ČSN, které předpokládá technická zpráva. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále odvolatel nesouhlasí s tím, že měl námitku uplatnit v územním řízení, jelikož mu v té době nebyla známa nutnost daného souhlasu.

Podle rozkladové komise lze v tomto případě odkázat na vypořádání obdobných námitek k bodům 44 a 46 rozkladu. Námitky byly vypořádány na str. 263 napadeného rozhodnutí, a to v souladu se zákonem. Dále lze uvést, že dané řešení (dálnice, resp. původně rychlostní silnice) bylo předmětem územního řízení, není tedy předmětem řízení o povolení stavby, a tak tato námitka měla být uplatněna v řízení územním. Kategorie dálnice (Pozn.: Před vydáním zákona č. 256/2015 Sb. se jednalo o rychlostní silnici) je potvrzena pravomocným územním rozhodnutím a odpovídá kategorii obsažené v ČSN 73 6101 v době zpracování DÚR. I z toho důvodu je uplatněná námitka bezpředmětná. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Dále tato námitka překračuje námitkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Rozkladová komise neshledala námitku odvolatele důvodnou.

Ad 48 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící statické a hydrotechnické posouzení II

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že u stavebních objektů – odlučovačů ropných látek (ORL) postrádá statické a hydrotechnické posouzení (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky 146/2008 Sb.). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Dále namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí a porušení zásady materiální pravdy. Odvolatel tvrdí, že ministerstvo porušilo zásadu materiální pravdy, když předmětné výpočty chybí a jsou nahrazeny údajně nedostatečným uvedením, že jde o prefabrikáty a výpočty nejsou nutné. Odvolatel opět vytýká, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 264 napadeného rozhodnutí a jde tak o opakovanou námitku. Projektová dokumentace byla zpracována obvyklým způsobem a v obvyklé podobě, a tak z ní nelze dovodit její nezákonnost. Dále pak je námitka bezpředmětná, neboť v duchu této námítky byly podklady (zejména hydrotechnický výpočet) před vydáním rozhodnutí doplněny. Rozpor s vyhláškou č. 146/2008 Sb. tak není dán, jestliže projektová dokumentace obsahuje předepsané náležitosti. Námitky proti objektům ORL jsou liché, neboť se ukazují jako typizované a nevykazující na první pohled vady, které by znamenaly rozpor se zákonem. ORL jsou navrhovány z typizovaných prvků, jejichž vlastnosti jsou testovány v procesu jejich výroby. Popis projektanta k dané problematice v rámci PD se jeví jako dostatečný a srozumitelný. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2. rozkladu. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Vzhledem k tomu, že je námitka sama o sobě lichá, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně lichá i námitka údajného stranění stavebníkovi. Rozkladová komise neshledala námitku odvolatele důvodnou.

Ad 49 Nedostatky projektové dokumentace – nedoložení prohlášení o vlastnostech

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že u stavebních objektů odlučovačů ropných látek (ORL) chybí prohlášení dle Nařízení EP a Rady (EU) č. 305/2011. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračuje svou námitkovou sféru. Odvolatel vytýká, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Dále namítá porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

Podle rozkladové komise byla tato námitka řádně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 264 napadeného rozhodnutí a jde o opakovanou námitku. Pokud jde o práva odvolatele stran možnosti seznámení se s podklady a možnosti podat námitky, nebylo do nich zasaženo a lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek,

nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Pokud jde o samotné prohlášení, námitka je lichá, neboť se dokládá před realizací staveb. Vzhledem k tomu, že je námitka sama o sobě lichá, projektová dokumentace netrpí namítanými vadami, je zjevně lichá i námitka údajného stranění stavebníkovi. V dalším lze odkázat na námitky a jejich vypořádání k bodům 28 a 30 rozkladu.

Ad 50 Nedostatky projektové dokumentace – neplnění rozhodnutí o výjimce

Odvolatel ve stavebním řízení namítl, že projektová dokumentace neplní podmínku rozhodnutí o výjimce (zajištění suchých migračních cest s hlinitým povrchem). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že mu nepřísluší ověřovat plnění podmínek jiných orgánů. Dle odvolatele ministerstvo nespolečně pracovalo s orgánem ochrany přírody v zájmu dobré správy. Odvolatel také nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým mu bylo údajně znemožněno se vyjádřit. Rovněž se ministerstvo údajně mylí, pokud považuje stavbu za souladnou s rozhodnutím o výjimce.

Podle rozkladové komise zde odvolatel zcela opomíjí, že řešení této problematiky je obsahem související dokumentace (Hlukové studie, Geodetické podklady, Analýzy vlivu staveb na životní prostředí, zejména pak v Analýze splnění požadavků EIA – mostní objekty). Vypořádání námitky na str. 266 napadeného rozhodnutí je tak plně v souladu se zákonem. Další námitka směřující k tomu, že podklady rozhodnutí obsahují část „G“, resp. část „Související dokumentace“, avšak ji nemohl odvolatel najít, přestože je součástí spisu, nelze klást správnímu orgánu k tíži. Dále pak tato námitka vychází z mylného pochopení podmínek napadeného rozhodnutí. Jestliže napadené rozhodnutí obsahuje podmínky, tyto podmínky jsou pro stavebníka závazné a jsou na něm vymahatelné. Z těchto důvodů námitka odvolatele stojí na mylných předpokladech a je lichá. Požadavkům dotčených orgánů se napadené rozhodnutí věnuje, vychází z nich a ukládá podmínky stavebníkovi. Dále pak je třeba připomenout, že správní orgán, který vydal napadené rozhodnutí, není příslušný ke kontrole plnění rozhodnutí jiných správních orgánů. Tyto orgány však byly seznámeny s předmětem řízení. U této námitky lze rovněž odkázat na vypořádání uvedené k bodu 2 rozkladu z čehož plyne, že odvolatel měl možnost se vyjádřit. Pokud jde o námitku proti projektové dokumentaci co do plnění podmínek rozhodnutí o výjimce (zajištění suchých migračních cest s hlinitým povrchem), tyto jsou v souladu s příslušnou právní úpravou zohledněny. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejeví se jako vadná co do zákonných požadavků. Tyto námitky neshledala rozkladová komise důvodnými.

Ad 51 Nesprávné uvedení pozemků ve stavebním povolení

Odvolatel namítá, že stavební povolení neobsahuje náležitost podle § 18c odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb. – tj. musí obsahovat parcelní čísla dotčených pozemků dle katastru nemovitostí. V napadeném rozhodnutí údajně nejsou dotčené pozemky uvedeny a rovněž je u těchto pozemků zaměněno umístění stavby s jejím povolením. Dále byla stavba údajně povolena na pozemcích, které dle katastru neexistují. Odvolatel také vytýká, že ve výčtu dotčených pozemků absentují některé dotčené pozemky.

Odvolatelem uplatněná námitka je lichá, neboť napadené rozhodnutí obsahuje náležitost podle vyhlášky č. 503/2006 Sb. co do parcelních čísel dotčených pozemků dle katastru nemovitostí. Zásadní je, že parcelní čísla uvedená a citovaná odvolatelem, jsou shodná s těmi, které byly uvedeny v oznámení o zahájení řízení ze dne 21. března 2019. Dále je však třeba upozornit na to, že již nyní probíhají a proběhly komplexní pozemkové úpravy, a tak je zjevné, že číselně nemusí v každý okamžik označení parcel odpovídat, jestliže však věcně jde o totožné pozemky. Tyto změny jsou ostatně v zásadě zachyceny v podkladech rozhodnutí. Neseznámení se s těmito podklady, i když k tomu měl odvolatel možnost, nelze přičítat správnímu orgánu k tíži. Nad to tato námitka zjevně přesahuje námitkovou sféru vymezenou odvolateli zákonem. Tyto námitky neshledala rozkladová komise důvodnými.

Ad 52 Nedostatečné osvětlení

Odvolatel namítá, že dálnice je ve vztahu k území obce Fryšták v rozporu s § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb., podle kterého má být v území obce osvětlena. Odvolatel tak tvrdí, že ministerstvo neověřilo budoucí účinky užívání stavby v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona.

Tato námitka je nedůvodná, neboť příslušný orgán, jemuž přísluší posuzovat stavbu z hlediska bezpečnosti a plynulosti silničního provozu – tj. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnosti

politiky, takový rozpor neshledal a rovněž tak ministr vnitra jako jeho nadřízený správní orgán námítky odvolatelů v tomto směru neshledal důvodnými a závazné stanovisko potvrdil. V tomto případě se pak rozkladová komise dále plně odkazuje na vypořádání obdobné námítky k bodu 8. rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Vzhledem k tomu, že předmětem osvětlení je zajištění bezpečnosti provozu (zpravidla se takové osvětlení aplikuje na křižovatky v obcích), pak jde nad to o námítku zjevně vybočující z námítkové sféry odvolatele.

Ad 53 Neplnění podmínek závazného stanoviska – vegetační úpravy

Odvolatel namítá, že stavba neplní podmínky závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu. Konkrétně podmínku neplní napadeným rozhodnutím povolené vegetační úpravy. Odvolatel také nesouhlasí s převzetím podmínky do výrokové části rozhodnutí, jelikož podmínka měla být zapracována do projektové dokumentace.

Vzhledem k tomu, že podmínky závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu byly převzaty do podmínek napadeného rozhodnutí (povolené vegetační úpravy), je tato námítka lichá. Kromě toho koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlín ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013, jehož součástí bylo stanovisko dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., potvrdil Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, svým stanoviskem ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021. Ostatně jde o podmínku, která bude předmětem kontroly jejího splnění, avšak je to stavebník, který je takovouto podmínkou vázán. Nad to je třeba vyjít z presumpce správnosti příslušných správních aktů, tudíž i z tohoto důvodu je námítka odvolatele lichá. V tomto případě je možno rovněž dále odkázat na vypořádání námítky k bodu 7. 3. rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Rozkladová komise tak neshledala námítku důvodnou.

Ad 53A Porušení zásady rovnosti účastníků.

Odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí obsahuje odkazy na dohody mezi stavebníkem a ministerstvem, jiná podání a části projektové dokumentace, které představují události, o kterých nebyl jako účastník informován a nemohl je zjistit ze soupisu všech součástí spisu. V tom spatřuje porušení zásady rovnosti účastníků.

Podle rozkladové komise v odvolatelem namítaném zahrnutí odkazů a podání atp., jichž nebyl účasten, nelze spatřovat porušení principu rovnosti účastníků. Ostatně odvolatel není stavebníkem a tak nemá stejná práva a povinnosti jako stavebník. Stavebník jakožto hlavní účastník řízení pochopitelně disponuje jiným rozsahem práv, nežli spolek z pozice účastníka – dotčené veřejnosti hájící veřejný zájem na ochraně životního prostředí. K podkladům rozhodnutí lze odkázat na vypořádání k bodu 2. rozkladu, kdy odvolatel měl možnost se s podklady rozhodnutí seznámit v rámci institutu nahližení do spisu dle § 38 správního řádu a měl možnost dle § 36 odst. 2 správního řádu v řízení vyjádřit své stanovisko. Dále pak lze připomenout, že samotné doplňování podkladů rozhodnutí bylo prováděno i v důsledku procesní aktivity odvolatele, a tak v tom nelze spatřovat porušení zásady rovnosti, ale naopak reflexi účastenství a výkonu práv odvolatele v průběhu řízení. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 54 Námítky proti závazným stanoviskům Ministerstva životního prostředí

Odvolatel vytýká, že podkladem pro závazné stanovisko byla žádost, která nebyla zveřejněna (v rozporu s ustanovení § 23a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb.). Dále vytýká, že podkladová DSP je neúplná, vadná a nezákonná. Ministerstvo životního prostředí také údajně pochybilo, když při vydání ověřovacího závazného stanoviska nerespektovalo § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb., neposoudilo kumulativní vlivy se záměrem elektrické vedení a vlivy násypové zeminy, stanovilo neproveditelnou podmínku, vycházelo z chybného stanoviska podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. a nevzalo v úvahu účinné právní předpisy.

Na základě podaných rozkladů byla v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadaná závazná stanoviska přezkoumána příslušným nadřízeným správním orgánem – ministrem životního prostředí. Ministr životního prostředí tyto námítky neshledal důvodnými, proto závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 22. listopadu 2016, č. j. 63881/ENV/16, dle ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., (k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí), ve znění opravného usnesení ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 83639/ENV/16, závazné stanovisko

Ministerstva životního prostředí, odboru ekologie krajiny a lesa, ze dne 4. října 2004, č. j. 640/2572/2004 – souhlas dle ustanovení § 9 odst. 6 zákona č. 334/1992 Sb., (z hlediska ochrany půdního fondu) i závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence ze dne 25. dubna 2019 č. j. MZP/2019/710/1094, k ověření změn prioritního dopravního záměru, byla potvrzena závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615. K jednotlivým námitkám odvolatele pak ministr životního prostředí uvedl následující:

Ad 54.1 Nebyla zveřejněna žádost

Úplné znění § 23a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. zní takto: „Závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí a podklady k jeho vydání zveřejní příslušný úřad na internetu“. Cit. ustanovení odst. 6 tudíž závazně nespecifikuje konkrétní výčet podkladů, které příslušný úřad má povinnost zveřejnit spolu s prioritním stanoviskem EIA. Z věcného hlediska může být určitým upřesněním předchozí odst. 5, který uvádí, že „Závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí se vydává na základě žádosti oznamovatele, jejíž součástí je podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví; [...] U prioritního dopravního záměru, který stanoví vláda nařízením, oznamovatel v podkladu podle věty první uvede nástin studovaných hlavních variant a stěžejní důvody pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí.“ Zákon tudíž umožňuje odlišit podklady k vydání stanoviska EIA od vlastní žádosti, kterou může být stejně tak pouze průvodní přípis. Přísluší proto konstatovat, že nezveřejnění vlastní žádosti oznamovatele o vydání prioritního stanoviska EIA není z hlediska procesu EIA nedostatkem, který by vedl k jeho nezákonnosti. V případě relevantních podkladů žádosti, které vedly k vydání prioritního stanoviska EIA a které dostatečně popisují aktuální technické řešení záměru a jeho vlivy na životní prostředí a veřejné zdraví, včetně nástinu studovaných hlavních variant a stěžejních důvodů pro jeho volbu vzhledem k vlivu na životní prostředí, došlo k jejich úplnému zveřejnění ve smyslu ustanovení § 23 odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. S těmito podklady prioritního stanoviska EIA bylo a stále je možné se řádně a dostatečně seznámit na internetu, čímž je umožněna také přezkoumatelnost obsahové náplně prioritního stanoviska EIA.

Ad 54.2 a 54.3 Podkladová DSP je neúplná, vadná či nezákonná

K těmto námitkám odvolatele konstatují, že odvolatelem je namítaná absence stavební části C. Situační výkresy (obdobně dle vyhlášek o rozsahu a obsahu dokumentace staveb č. 499/2006 Sb. i dopravních staveb č. 146/2008 Sb.) u dílčích dokumentací jednotlivých stavebních objektů odlučovačů ropných látek (dále jen „ORL“) C 321, C 322, C 323, C 324 a dopravního značení C 193. Současně je namítána absence technických zpráv u dílčích dokumentací jednotlivých stavebních objektů ORL C 319 a C 320 s dále namítaným nedostatečným zpracováním technických zpráv dalších stavebních objektů ORL a vodohospodářských objektů – odvodnění pozemní komunikace z hlediska předepsaného obsahu. K výše uvedenému je nutno uvést, že zákon č. 100/2001 Sb. stanovuje pouze povinné náležitosti dokumentů o hodnocení vlivů na životní prostředí podle tohoto zákona, tj. např. oznámení, dokumentace, posudku, stanoviska apod. Z pohledu zákona č. 100/2001 Sb. je zásadní, aby podklady těchto dokumentů v dostatečném rozsahu popisovaly záměr a jeho dopady na životní prostředí a veřejné zdraví. Otázka rozsahu a obsahu DSP nespadá pod gesci MŽP a řídí se příslušnými prováděcími vyhláškami ke stavebnímu zákonu. V případě namítaných absentujících podkladů k jednotlivým stavebním objektům ORL a dopravních řešení lze toto považovat za podrobnost přesahující obvykle měřítko hodnocení vlivů na životní prostředí. Zároveň se nejedná o objekty, které by mohly být samy o sobě předmětem posuzování. Případnou namítanou absencí některých kapitol či textací o vlivech na životní prostředí v rámci DSP nelze mít v konečném důsledku nejen za nezákonné, ale ani za významnější pochybení z hlediska zákona č. 100/2001 Sb., zejména mají-li být tyto části teprve a právě předmětem hodnocení vlivů dle tohoto zákona. Podle ustanovení § 23a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb. se prioritní závazné stanovisko EIA vydává na základě žádosti oznamovatele, jejíž součástí je podklad obsahující popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví. Tímto podkladem nemusí být pouze DSP. Bylo tedy možné předložit jakýkoliv podklad (např. úplnou DSP, část DSP, odborně zpracovaný podklad např. obdobný náležitostem dokumentace EIA dle přílohy č. 4 k zákonu č. 100/2001 Sb., nebo jakýkoliv další podklad), který by splňoval podmínku zákona

č. 100/2001 Sb. – nutnost obsahovat popis aktuálního technického řešení záměru a jeho vlivu na životní prostředí a veřejné zdraví. Pokud tedy formální náležitosti podkladu zákon č. 100/2001 Sb. neupravuje, nelze u zvolené formy podkladu na žádných konkrétních náležitostech trvat, byť jsou pro účely postupů podle jiného (stavebního) zákona u této formy podkladu (DSP) stanoveny. Rozsah a obsah DSP předložené pro účely vydání prioritního stanoviska EIA považují za dostatečné z hlediska využití v rámci vyhodnocení vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví v procesu EIA. Rozsah podkladů v úrovni DSP, coby podkladu ve smyslu ustanovení § 23a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., lze celkově považovat za přínosný a vítaný, neboť svou úrovní podrobnosti zpracování poskytuje dosud nejvíce známých informací o záměru v porovnání s úrovněmi předchozích přípravných fází záměru.

Ad 54. 4 Ověřovací závazné stanovisko nerespektuje § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 1. rozkladu Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 2. rozkladu Josefa Drekslera.

Ad 54.5 Nebyly posouzeny kumulativní vlivy se záměrem nového el. vedení V498/499

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 2. rozkladu Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 3. rozkladu Josefa Drekslera.

Ad 54.6 Pochybnost o proveditelnosti a reálnosti podmínky č. 14 prioritního závazného stanoviska

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 3. rozkladu Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 4. rozkladu Josefa Drekslera.

Ad 54.7 Neposouzení vlivu násypové zeminy

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 4. rozkladu Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 5. rozkladu Josefa Drekslera.

Ad 54.8 Chybné stanovisko dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb.

K těmto námitkám ministr životního prostředí uvedl, že stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 18. srpna 2015, č. j. KUZL 50440/2015, vydané podle ustanovení § 45i zákona č. 114/1992 Sb., je z pohledu zákona č. 100/2001 Sb. zcela dostačující. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, je jako orgán ochrany přírody příslušný podle ustanovení § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb. k vydání stanoviska dle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. Odbornost zpracovatelů výše uvedeného stanoviska č. j. KUZL 50440/2015 považuje ministr životního prostředí za dostatečnou. Kromě toho není orgán EIA kompetentní stanovisko orgánu ochrany přírody zpochybňovat. Úvaha, kterou uvádí odvolatel, je zcela lichá. Pokud navazující úseky dálnice mohou mít významný vliv na lokality soustavy Natura 2000, má tato skutečnost procesní i věcné dopady do jejich posuzování – jejich vliv byl/bude posouzen v příslušných procesech k těmto navazujícím úsekům podle požadavků zákona č. 114/1992 Sb.

Ad 54.9 Dlouhá ulice ve Fryštáku neexistuje

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 5. rozkladu Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 6. rozkladu Josefa Drekslera.

Ad 54.10 Nebyly vzaty v úvahu účinné právní předpisy

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 6. rozkladu Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 7. rozkladu Josefa Drekslera.

Ad 54.11 Zkrácení práva na spravedlivý proces

Rozkladová komise zde plně odkazuje na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 22. 7. rozkladu Ivy Lauterkrancové a bodu 22. 8. rozkladu Josefa Drekslera.

Ad 55 Námitky proti správním aktům stavebního úřadu.

K námitkám odvolatele proti závazným stanoviskům a aktům obecného stavebního úřadu lze toliko zopakovat, že na základě ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu tato závazná stanoviska přezkoumal příslušný nadřízený správní orgán, který neshledal námitky důvodnými. Tj. závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí

ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS (Souhlas dle § 15 stavebního zákona), ve znění provedeném rozhodnutím o změně závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS (dle ustanovení § 15 stavebního zákona), bylo potvrzeno závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 13. července 2021, č. j. KUZL 47144/2021, rovněž závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/ve (souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.) bylo potvrzeno stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021. Lze tak jen připomenout, že tyto správní akty, které byly podkladem rozhodnutí, jsou obecně nadány presumpcí správnosti. Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 55.1 Námitky proti souhlasu ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-33159/2018/SÚ/RS

K těmto námitkám Krajský úřad Zlínského kraje uvedl, ačkoliv souhlas obecného stavebního úřadu ze dne 30. listopadu 2018 neobsahoval odůvodnění, absence odůvodnění byla následně obecným stavebním úřadem zhojena, a to rozhodnutím Městského úřadu Holešov, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS, kdy stavební úřad v rámci autoremedury doplnil zmiňované závazné stanovisko o podrobné odůvodnění. Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 55.2 Námitky proti rozhodnutí o změně závazného stanoviska ze dne 14. října 2020, č. j. HOL-29254/2020/SÚ/RS

V tomto případě lze pak odkázat na výše uvedené vypořádání obdobných námitek k bodu 7. 1. rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 56 Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené koordinované závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK, bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43126/2021, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., jako součásti předmětného koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov. K námitkám odvolatele pak krajský úřad uvedl následující:

V části 1. koordinovaného závazného stanoviska bylo obsaženo souhlasné závazné stanovisko vydané podle § 104 odst. 9 vodního zákona. Vodoprávní úřad v odůvodnění závazného stanoviska uvedl, že projekt řeší změny technického řešení částí stavebních objektů a 2 změny územního rozhodnutí. V úvodu koordinovaného závazného stanoviska jsou popsány jednotlivé změny projektu. Úpravy se týkají vodních toků Rusava, Rymický potok, Žabínek, Mojena, Přílepský potok Ludslávka, Žeranovka a Židelná. Vodoprávní úřad konstatoval, že k žádosti bylo doloženo stanovisko správce povodí a dotčených vodních toků (Povodí Moravy s. p. ze dne 29. září 2016, č. j. PM048357/2016-203/Fi). Současně vodoprávní úřad konstatoval, že dříve vydané souhlasy podle § 17 vodního zákona č. j. ŽP/2659/2015/ŽP/ve, ze dne 21. února 2008, č. j. ŽP/11572/2008/Mu, ze dne 16. července 2008 a č. j. HOL-5685/2015/ŽP/ve, ze dne 27. dubna 2015 zůstávají nadále v platnosti. Úpravy kynet vodních toků bez betonového lůžka, pouze kamenným záhozem nebo rovinaninou s ukončovými prahy z kamene a řešení vodohospodářských objektů SO 206, 208, 210, 214, 215, 228 a 229 navržené tak, aby se nestaly pastmi pro drobné živočichy (vývařiče u mostních objektů jsou navržena z kamenné rovinaniny se šikmými stěnami a hloubkou max. 10 cm), nebudou mít za následek zhoršení stavu vodního útvaru a záměr nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod. V obsahu závazného stanoviska vodoprávního úřadu Městského úřadu Holešov obsaženého v koordinovaném

závazném stanovisku krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

V koordinovaném závazném stanovisku bylo dále koncipováno souhlasné závazné stanovisko vydané podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do významných krajinných prvků (VKP), v tomto případě vodních toků Rusava, Rymický potok, Žabínek, Mojena, Přílepský potok, Ludslávka, Žeranovka a Židelná (s uvedením kilometráže). Změny projektu spočívající v úpravách kynet vodních toků bez betonového lůžka, pouze kamenným záhozem nebo rovnáninou s ukončujícími prahy z kamene je zásahem mírnějším než původně navržené vybetonování kynet vodních toků. Řešení vodohospodářských objektů SO 206, 208, 210, 214, 215, 228 a 229 je navrženo tak, aby se nestaly pastmi pro drobné živočichy (vývařiště u mostních objektů jsou navržena z kamenné rovnániny se šikmými stěnami a hloubkou max. 10 cm). Protihlukové stěny budou s pískovanými pruhy pro omezení mortality ptáků, narušení biotopů SO 101, 158, 340 je kompenzováno náhradní výsadbou (biotop Žeranovky a jejího přítoku). Odstranění dřevin a vegetačního klidu je určeno rozhodnutím o výjimkách dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Změny úprav koryt vodních toků vyplývají z podmínek výjimek vydaných podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Krajský úřad v obsahu závazného stanoviska k zásahu plánované stavby do VKP neshledal právní ani věcné vady a proto bylo tímto závazným stanoviskem podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

Dále bylo součástí koordinovaného závazného stanoviska souhlasné závazné stanovisko podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k vlivu plánované stavby, resp. změn projektové dokumentace této stavby na krajinný ráz území. V souhlasném závazném stanovisku stanovil orgán ochrany přírody podmínku, že při veškerých stavebních pracích bude žadatel dbát, aby poškození stávajících dřevin bylo co možná nejmenší, a bude dodržovat normu na ochranu dřevin ČSN 83 9061 a Standard péče o přírodu a krajinu – řez stromů SPPK A02 002-2015 vydaný Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR. Ve výroku závazného stanoviska jsou popsány změny technického řešení projektu stavby, jak již byly zmíněny výše u závazného stanoviska k zásahu do VKP včetně navržené stěny proti srážkám s netopýry na mostě 207 přes řeku Rusavu v km 3, 809. Orgán ochrany přírody vyhodnotil provedené změny projektové dokumentace jako technické úpravy, které nemění trasu stavby ani její charakter a k navrženým úpravám udělil z hlediska ochrany krajinného rázu souhlas. Krajský úřad podle § 149 odst. 7 správního řádu vydané závazné stanovisko potvrdil, jelikož neobsahuje právní ani jiné věcné vady.

Lze připomenout, že závazná stanoviska, která byla podkladem rozhodnutí, jsou obecně nadána presumpcí správnosti, jejich přezkum nenáleží správnímu orgánu, který vydal napadené rozhodnutí. Stejně tak je to v případě závazného stanoviska, které je předmětem této námítky. Požadavky závazného stanoviska byly v napadeném rozhodnutí zohledněny. Rozkladová komise tak tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 57 Námítka proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 20. února 2017

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené koordinované závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí ze dne 20. února 2017, č. j. HOL-27247/2016/ŽP/VK, bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43204/2021, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené vydané dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., jako součásti předmětného koordinovaného závazného stanoviska. V dalším lze pak odkázat na vypořádání námitek k předchozímu bodu 56 rozkladu.

Ad 58 Námítka proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 21. srpna 2013, č. j. HOL-154/14768/2013/KZS

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené koordinované závazné stanovisko postoupeno, aby bylo přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Dne 8. července 2021 bylo ministru dopravy doručeno sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43028/2021. Krajský úřad po posouzení obsahu koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Holešov č. j. HOL-154/14768/2013/KZS ze dne 21. srpna 2013 sděluje, že předmětné koordinované závazné stanovisko neobsahuje žádné závazné stanovisko dotčeného orgánu, které by bylo vydáno podle právních předpisů na úseku ochrany životního prostředí, proto v tomto případě k postupu podle § 149 odst. 7 správního řádu neexistuje právní ani věcný důvod. V jednotlivých bodech tohoto koordinovaného závazného stanoviska jsou informace o tom, že k záměru stavby byla již dříve Městským úřadem Holešov vydána závazná stanoviska podle zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 114/1992 Sb., která zůstávají v platnosti, a souhlas k odnětí půdy ze ZPF vydalo Ministerstvo životního prostředí. Podle zákona č. 185/2001 Sb. je v koordinovaném závazném stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 21. srpna 2013, č. j. HOL-154/14768/2013/KZS, koncipováno souhlasné vyjádření orgánu odpadového hospodářství k projektem navrženému způsobu nakládání s odpadem, jehož vznik se při realizaci stavby předpokládá.

Co se týče stanoviska orgánu ochrany ZPF, lze jen připomenout, že ministr životního prostředí námítky odvolatelů v tomto směru neshledal důvodnými a toto stanovisko dle § 149 odst. 7 bylo potvrzeno závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615. Bližší k tomu viz vypořádání námitek k bodu 9 rozkladů Ivy Lauterkrancové a Josefa Drekslera. Rozkladová komise tak tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 59 Námítky proti rozhodnutí Městského úřadu Holešov ze dne 31. března 2004, č. j. ŽP/3768c/2004/Ba

K těmto námítkám lze toliko uvést, že směřují proti pravomocnému a vykonatelnému rozhodnutí jiného správního orgánu. Odvolatel měl své námítky k tomuto rozhodnutí uplatnit podáním odvolání proti tomuto rozhodnutí, což evidentně neučinil. Lze tak jen připomenout, že rozhodnutí, která byla podkladem stavebního povolení, jsou obecně nadána presumpcí správnosti, jejich přezkum nenáleží správnímu orgánu, který vydal napadené rozhodnutí. Stejně tak je to v případě rozhodnutí, které je předmětem této námítky. Dále tato námítka překračuje námítkovou sféru odvolatele mu vymezenou zákonem. Tato námítka je lichá.

Ad 60 Námítky proti závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve.

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru výstavby, rozvoje a životního prostředí, ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve (souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.) bylo potvrzeno stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. června 2021, č. j. KUZL 43694/2021. Krajský úřad přitom uvedl, že *souhlasné závazné stanovisko posoudil v režimu ust. § 149 odst. 7 správního řádu z hlediska zákonnosti a s tím souvisejícího věcného obsahu. Závazné stanovisko vodoprávního úřadu bylo vydáno pro vodní toky: Rymický potok ř. km 5,090; Rusava, ř. km 10,360; Žabínek, ř. km 5,150; Mojena, ř. km 17,500 a 19,787; Ludslávka (nad „pramenem“), Žeranovka, ř. km 4,550; Židelná, ř. km 5,720. Hydrologické pořadí 4-12-02-1280000, 4-12-02-1260-0-00, 4-12-02-1330-0-00, 4-12-02-1480-0-00, 4-1202-1490-0-00, 4-13-01-0460-0-00, 4-13-01-0450-0-00, vodní útvary povrchových vod: Rusava od pramene po tok Roštěnka včetně (ID MOV 1130), Rusava od toku Roštěnka po ústí do toku Morava (ID MOV 1140), Mojena od pramene po ústí do toku Morava (ID MOV 1160), Racková od pramene po ústí do Dřevnice (ID MOV 1230). Hydrogeologické rajony 2220 a 3222, útvary podzemních vod: Hornomoravský úval - jižní část (22202), Flyš v povodí Moravy - severní část (32221).*

Ve výroku závazného stanoviska je uveden výčet stavebních objektů, pro které je souhlas vydáván a příloha závazného stanoviska obsahuje soupis pozemků dotčených stavbou. Pro realizaci stavby byly přitom vodoprávním úřadem stanoveny podmínky. Ve výroku závazného

stanoviska vodoprávní úřad uvedl, že tento souhlas nahrazuje dříve vydané souhlasy vodoprávního úřadu ze dne 21. února 2008 pod č. j. ŽP/2659/2008/Mu, ze dne 16. července 2008 pod č. j. ŽP/11572/2008/Mu a ze dne 27. dubna 2015 pod č. j. HOL5685/2015/ŽP/Me, a to v rozsahu souhlasem řešených stavebních objektů. Pro ostatní stavební objekty zůstávají dříve vydané souhlasy nadále v platnosti. Vodoprávní úřad při posuzování předložené projektové dokumentace stavby zohlednil souhlasná stanoviska správce povodí a vodních toků Povodí Moravy s. p. ze dne 17. října 2018 pod č. j. PM27147/2018/5203/Fi a ze dne 2. července 2015 pod č. j. PM004262/2015-203/Fi, stanovisko společnosti Vodovody a kanalizace Kroměříž, a. s. ze dne 25. ledna 2018 č. j. 2018-0205332, Hydrologické posouzení společnosti ENVI-AQUA, s. r. o. ze září 2014 a Závěrečnou zprávu hodnocení hydrogeologických poměrů v trase D49, Hulín – Fryšták RNDr. Zdeňka Pospíšila z května 2002 a Závěrečnou zprávu orientačního hydrogeologického průzkumu komunikace v trase Hulín — Fryšták (RNDr. Zdeněk Pospíšil, srpen 2000). Předmětná stavba je částečně umístěna v ochranném pásmu 2. vnějšího vodního zdroje Holešov vyhlášeného rozhodnutím ONV Kroměříž ze dne 13. ledna 1984 pod č. j. Vod.235/1-160/1984 ze znění změny vyhlášené rozhodnutím MěÚ Holešov č. j. ŽP/24263/2007/Ve ze dne 31. října 2007. Podstatná část komunikace je vedena pouze v násypch, po terénu a mostech, menší část je vedena v zářezích. V místech zářezů budou zastíženy jen hydrogeologické izolátory až poloizolátory, které nejsou akumulacemi podzemních vod ani privilegovanými cestami pro dotace hlubších akumulací podzemní vody. Hydrogeologická hodnocení spojená i s prováděním průzkumných hydrogeologických prací realizovaná v rámci orientačních, předběžných a podrobných geotechnických průzkumů uvádí, že stavba nezhorší kvantitativně ani kvalitativně vodní režim, tj. neovlivní ani zdroje místního či vodárenského zásobování vodou. Obecná rizika realizace a provozování stavby na kvalitu infiltrovaných srážek do horninového prostředí je doporučeno ošetřit monitoringem, a to jak při výstavbě, tak při následném provozu komunikace. Tato podmínka byla zapracována do podmínek souhlasu vodoprávního úřadu. Dle projektové dokumentace jsou povrchové i podzemní vody podél komunikace chráněny samostatným systémem odvodnění silnice. Voda je sváděna do podélných betonových žlábků, přes vpusti do kanalizace a do odlučovačů ropných látek. Po odlučení případných ropných látek od ojedinelých úkapů je voda vypouštěna do recipientů. Výstavbou komunikace dojde ke zrychlení odtoku vody především ze zpevněných částí komunikace. V místech, kde rychlý odtok vody může nepříznivě ovlivnit okolní zastavěné území je navrženo zpomalení odtoku v retenčních nádržích s řízeným odtokem vody.

Vodoprávní úřad po vyhodnocení projektu stavby dospěl k závěru, že realizace navržených stavebních objektů není v rozporu s podmínkami rozhodnutí o stanovení ochranného pásma vodního zdroje. Společnost Vodovody a kanalizace a. s. Kroměříž jako správce ochranného pásma a provozovatel jímacího území požadovala, aby při realizaci stavebních prací v ochranném pásmu vodního zdroje byla mechanizace zabezpečena proti úniku provozních kapalin a materiály použité pro stavbu nemohly negativně ovlivnit zdroje podzemní vody. Tento požadavek byl zohledněn v podmínkách vodoprávního souhlasu. Předmětná stavba se nachází na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků a na pozemcích s těmito pozemky sousedících. Jedná se o tyto vodní toky: Rymický potok, Rusava, Žabínek, Mojena, Ludslávka, Žeranovka, Židelná. K žádosti o souhlas byla doložena stanoviska správce těchto vodních toků – Povodí Moravy, s. p. Požadavky správce vodního toku směřující k zajištění ochrany vodních toků byly zapracovány do podmínek vodoprávního souhlasu. Vodoprávní úřad po posouzení a vyhodnocení projektu stavby dospěl k závěru, že při splnění podmínek uložených vodoprávním souhlasem lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického stavu/potenciálu dotčených útvarů povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvarů podzemních vod, a že nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu/potenciálu.

V obsahu závazného stanoviska Městského úřadu Holešov Krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

Rozkladová komise tak tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 61 Námítky proti závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Me

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem

Zlínského kraje. Závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru životního prostředí, ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve. (souhlas vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. a), e) zákona č. 254/2001 Sb.), bylo potvrzeno stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 29. dubna 2021, č. j. KUZL 43524/2021. Krajský úřad přitom uvedl, že *souhlasné závazné stanovisko s podmínkami posoudil v režimu ust. § 149 odst. 7 správního řádu z hlediska zákonnosti a s tím souvisejícího věcného obsahu. Tento vodoprávní souhlas byl udělen k trase stavby na katastrálních územích Třebětice, Količín, Všetuly, Holešov, Zahnašovice, Martinice u Holešova, Žeranovice, Horní Lapač. Vodoprávní úřad v souhlase uvedl výčet hydrologického pořadí a stavebních objektů, na které se souhlas vztahuje. Současně stanovil podmínky pro realizaci stavby tak, aby nedošlo k negativnímu ovlivnění vodních poměrů ani k ohrožení zájmů ochrany vodního hospodářství. Při stavbě nesmí dojít k ohrožení nebo znečištění podzemních ani povrchových vod, provádění prací nesmí ohrozit odtokové poměry v dané lokalitě, použitá mechanizace musí být zabezpečena proti úniku provozních kapalin, použité materiály nesmí ohrozit zdroje podzemní vody, během výstavby nesmí dojít k poškození břehů nad rámec nezbytných stavebních prací ani ke znečištění toků stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám, závazné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou skladovány volně na březích a v blízkosti vodních toků. Budou dodrženy podmínky dané ve stanoviscích správce vodních toků Povodí Moravy s. p. ze dne 22. dubna 2011 č. j. PM052879/2010-203/Fi a ze dne 15. srpna 2013, č. j. PM036594/20136-203/Fi, tj. že odpad ze stavby bude likvidován v souladu se zákonem o odpadech a že stavebník ponese odpovědnost za způsobené škody neplněním povinností vyplývajících z §§ 67, 52, 85 vodního zákona. V odůvodnění závazného stanoviska vodoprávní úřad uvedl, že dříve vydané souhlasy podle § 17 vodního zákona č. j. ŽP/2659/2008/Mu ze dne 21. února 2008 a č. j. ŽP/11572/2008/Mu ze dne 16. července 2008 zůstávají nadále v platnosti pro stavební objekty, u kterých nedošlo k takovým změnám, které by mohly ovlivnit vodní poměry. Souhlas č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve ze dne 27. dubna 2015 se vztahuje na objekty, které jsou uvedeny v jeho výrokové části. Vodoprávní úřad při posuzování předložené projektové dokumentace stavby zohlednil výše zmíněná souhlasná stanoviska správce povodí a vodních toků Povodí Moravy s. p., Hydrologické posouzení společnosti ENVI-AQUA, s. r. o. ze září 2014 a Závěrečnou zprávu hodnocení hydrogeologických poměrů v trase D49, Hulín – Fryšták RNDr. Zdeňka Pospíšila z května 2002. Stavba se v posuzovaném úseku nachází na pozemcích s koryty vodních toků a pozemcích pobřežních. Jedná se o vodní toky: Roštěnka, Rymický potok, Rusava, Žabínek, Mojena, Ludslávka, Žeranovka a Židelná. Podmínky správce vodních toků byly zapracovány do podmínek závazného stanoviska. Předmětná stavba je částečně umístěna v ochranném pásmu 2. vnějším vodního zdroje Holešov vyhlášeného rozhodnutím ONV Kroměříž ze dne 13. ledna 1984 pod č. j. Vod.235/1-160/1984 ze znění změny vyhlášené rozhodnutím MěÚ Holešov č. j. ŽP/24263/2007/VE ze dne 31. října 2007. Vodoprávní úřad po vyhodnocení projektu stavby dospěl k závěru, že realizace navržených stavebních objektů není v rozporu s podmínkami rozhodnutí o stanovení ochranného pásma vodního zdroje. V obsahu závazného stanoviska Městského úřadu Holešov č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve ze dne 27. dubna 2015 ke stavbě „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ Krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.*

Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 62 Námitky proti správním aktům vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlín

V případě těchto námitek byl rozklad postoupen k přezkumu příslušnému nadřízenému správnímu orgánu – Krajskému úřadu Zlínského kraje. Krajský úřad Zlínského kraje k tomu ve svém stanovisku ze dne 16. srpna 2021, č. j. KUZL 55651/2021, sdělil, že správní akt Magistrátu města Zlín, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. března 2017, č. j. MMZL 400018/2017 OŽPaZ-2, není závazným stanoviskem a ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu se na něj nevztahuje, přičemž vodoprávní souhlas byl k předmětné stavbě vydán formou rozhodnutí Magistrátu města Zlín dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4. Námitky odvolatele tak směřují proti pravomocnému a vykonatelnému rozhodnutí jiného správního orgánu. Odvolatel měl proto své námitky k tomuto rozhodnutí uplatnit podáním odvolání proti tomuto rozhodnutí, což evidentně neučinil. Pokud tyto námitky uplatňuje až nyní v rozkladu proti stavebnímu povolení, nelze k nim přihlížet, protože rozhodnutí – souhlas vodoprávního úřadu je nadán presumpcí správnosti a pro speciální stavební úřad je tak rozhodnutí závazné. Tato námitka je lichá a rovněž

lze odkázat na výše uvedené vypořádání obdobné námítky k bodům 7.5 a 11 rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Rozkladová komise tak tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 63 Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Magistrátu města Zlín ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Toto koordinované závazné stanovisko bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 29. června 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43548/2021, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Magistrátu města Zlína, odboru stavebních a dopravních řízení dle § 40 odst. 1 a 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., vydané v rámci koordinovaného závazného stanoviska. Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 42490/2021, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 104 odst. 9 vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., 3) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínky v něm stanovené, vydané dle § 12 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., 4) souhlasné stanovisko vydané podle § 11 odst. 3 zák. o ochraně ovzduší, 5) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 14 odst. 2 zákona o lesích, jako součástí koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Zlín. K námítkám odvolatele krajský úřad uvedl následující: *V části 1. koordinovaného závazného stanoviska bylo obsaženo souhlasné závazné stanovisko vydané podle § 104 odst. 9 vodního zákona. Vodoprávní úřad v závazném stanovisku uvedl, že stavební povolení úprav vodních toků a meliorací a přeložek vodovodních řadů ve správní území ORP Zlín vydá vodoprávní úřad Magistrátu města Zlína na základě žádosti investora. Dešťové a kanalizační stoky včetně odlučovačů ropných látek sloužící výhradně pro odvodnění komunikace jsou její součástí. V obsahu závazného stanoviska vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlína, odboru životního prostředí a zemědělství, obsaženého v koordinovaném závazném stanovisku, krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.*

Ve 2. části koordinovaného závazného stanoviska bylo koncipováno souhlasné závazné stanovisko s podmínkami vydané podle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb. k zásahu do významných krajinných prvků (VKP), v tomto případě vodních toků Židelná, Racková, Fryštácký potok, pravostranný přítok Fryštáckého potoka, pravostranný a levostranný přítoky pravostranného přítoku Fryštáckého potoka a Hornoveský potok. U každého z těchto vodních toků jsou vyjmenovány stavební objekty, které do vodního toku jako významného krajinného prvku zasahují, je zde popsán rozsah zásahu do jednotlivých vodních toků a stanoveny podmínky k zajištění jeho ochrany a k eliminaci negativních následků plánovaných zásahů. Závazné stanovisko včetně podmínek v něm stanovených je v potřebném rozsahu zdůvodněno se závěrem, že při dodržení podmínek závazného stanoviska nedojde k významnému negativnímu ovlivnění ekologicko-stabilizačních funkcí vodních toků. Krajský úřad pro úplnost dodává, že technická řešení úprav koryt vodních toků a podmostí byla přísněji posouzena při vydávání výjimek podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. včetně vymezení konkrétního ročního období, kdy lze stavební práce ve vodních tocích a jejich údolních nivách provádět, aby byla zajištěna ochrana zvláště chráněných druhů živočichů. Pro úpravu koryt a břehů vodních toků Krajský úřad stanovil striktní požadavky ve vydaných rozhodnutích o výjimkách podle uvedeného ustanovení zákona. Krajský úřad v obsahu závazného stanoviska k zásahu plánované stavby do VKP neshledal právní ani věcné vady a proto bylo tímto závazným stanoviskem podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

Dále bylo součástí koordinovaného závazného stanoviska souhlasné závazné stanovisko podle § 12 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb. k vlivu plánované stavby na krajinný ráz území. V podmínkách tohoto závazného stanoviska byl stanoven požadavek na výsadbu autochtonních druhů dřevin na svazích tělesa komunikace a předložení projektu ozelenění k odsouhlasení orgánu ochrany přírody. Další podmínka se týkala specifikace výsadeb v místech křížení komunikace s vodními toky. V odůvodnění závazného stanoviska je vyhodnocen stávající ráz krajiny jako intenzivně obhospodařované oblasti s hustým osídlením. Orná půda tvoří 70 % plochy území s vodními toky, komunikacemi, lesními porosty a jejich fragmenty. Hodnotnějšími krajinnými prvky

jsou vodní toky s břehovými porosty a lesy. Krajina v okolí komunikace je plně antropogenizovaná se základní estetickou hodnotou. Trasa komunikace neprochází žádným zvláště chráněným územím ani přírodním parkem. K omezení negativního vlivu komunikace, která má být budována na násypch a v zářezích, na krajinný ráz byly orgánem ochrany přírody stanoveny v podmínkách závazného stanoviska požadavky na ozelenění svahů a dalších ploch kolem komunikace. Vybudování D49 ovlivní vizuální charakteristiku území, přičemž při splnění požadavků plošných výsadeb podél tělesa dálnice lze zásah stavby do území hodnotit jako únosný, jelikož stávající krajinné prvky budou podpořeny novou výsadbou zeleně. Krajský úřad podle § 149 odst. 7 správního řádu vydané závazné stanovisko potvrdil, jelikož neobsahuje právní ani jiné věcné vady.

V části 3. koordinovaného závazného stanoviska je obsaženo souhlasné vyjádření orgánu odpadového hospodářství vydané podle § 79 odst. 4 písm. b) zák. č. 185/2001 Sb. Toto vyjádření není závazným stanoviskem, proto nepodléhá režimu § 149 odst. 7 správního řádu.

V další části 4. koordinovaného závazného orgán ochrany ovzduší souhlasným závazným stanoviskem podle § 11 odst. 3 zák. č. 201/2012 Sb. akceptoval jako potenciální zdroj znečišťování ovzduší stavební práce související s realizací stavby dálnice. Stavební činnost bude generovat zvýšenou prašnost v území. Toto znečištění bude dočasné, lokální a převážně mimo zastavěné území, proto nebyla vyžadována žádná speciální opatření. Krajský úřad uvedené závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrdil, neboť neodporuje platné právní úpravě zákona o ochraně ovzduší.

Posledním závazným stanoviskem začleněným do koordinovaného závazného stanoviska bylo souhlasné závazné stanovisko orgánu státní správy lesů vydané podle § 14 odst. 2 zákona o lesích. Správní orgán v něm neuplatnil k záměru stavby dálnice žádné připomínky a s její realizací souhlasil. Zároveň konstatoval, že stavbou jsou dotčeny lesní pozemky v k. ú. Dolní Ves a jejich odnětí nebo omezení plnění funkcí lesa podléhá samostatnému správnímu řízení podle § 13 a § 14 zákona o lesích. Upozornil, že příslušná rozhodnutí vydá na základě žádosti investora Magistrát města Zlína nebo v případě, že plocha záboru lesních pozemků přesáhne 1 ha, Krajský úřad. Z hlediska obsahu není toto závazné stanovisko v rozporu s ochranou veřejných zájmů upravenou zákonem o lesích, proto Krajský úřad závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrdil.

Tato námítky jsou liché a rovněž i zde lze dále odkázat na výše uvedené vypořádání obdobné námítky k bodům 7.3.1 a 7.4.4 rozkladu pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu. Rozkladová komise tak tyto námítky neshledala důvodnými.

Ad 64 Námítky proti rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4

V tomto případě lze plně odkázat na vypořádání námítky k bodu 62 rozkladu.

Ad 65 Námítky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Kroměříž ze dne 18. ledna 2017

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené koordinované závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Toto koordinované závazné stanovisko bylo potvrzeno následujícím způsobem. Dne 29. června 2021 doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 43682/2021, potvrzující souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Kroměříž, odboru životního prostředí, vydané dle § 40 odst. 1 a 4 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., v rámci koordinovaného závazného stanoviska. Dne 8. července 2021 bylo doručeno stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 39277/2021, potvrzující 1) souhlasné závazné stanovisko vydané dle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona, 2) souhlasné závazné stanovisko včetně podmínek v něm stanovených, vydané dle § 4 odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., jako součástí koordinovaného závazného stanoviska. K námítkám odvolatele krajský úřad uvedl následující: *Krajský úřad posoudil v režimu ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu z hlediska zákonnosti a s tím souvisejícího věcného obsahu obě souhlasná závazná stanoviska s podmínkami vydaná podle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona a podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., která byla součástí koordinovaného závazného*

stanoviska. Podle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona ve znění platném do 31. prosince 2018 byl souhlas vodoprávního úřadu ve formě závazného stanoviska třeba ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž nebylo třeba povolení podle vodního zákona, které však mohly ovlivnit vodní poměry, a to ke stavbám a zařízením na pozemcích, na nichž se nacházejí koryta vodních toků, nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedících, pokud tyto stavby a zařízení ovlivní vodní poměry, ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích a ke stavbám ve vzdálenosti do 15 m od vzdušné paty ochranné hráze vodního toku. Vodoprávní úřad Městského úřadu Kroměříž z projektu stavby zjistil, že stavba kříží vodní toky Rusava, Kostelecký potok a vodní tok Roštěnka a zasahuje do záplavového území vodního toku Rusava. Po posouzení projektu stavby vodoprávní úřad Městského úřadu Kroměříž vydal podle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona ke stavbě souhlas s podmínkami formou závazného stanoviska. Podmínky souhlasu byly vymezeny tak, aby nedošlo k negativnímu ovlivnění vodo hospodářských poměrů ani k ohrožení zájmů ochrany vodního hospodářství. Vodoprávní úřad v podmínkách definoval požadavky, které považuje krajský úřad za adekvátní a dostačující pro zajištění ochrany veřejných zájmů chráněných právní úpravou vymezenou ve vodním zákoně. V obsahu závazného stanoviska vodoprávního úřadu Městského úřadu Kroměříž obsaženého v koordinovaném závazném stanovisku krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

V další části koordinovaného závazného stanoviska bylo koncipováno souhlasné závazné stanovisko s podmínkami vydané podle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do významných krajinných prvků (VKP), v tomto případě vodních toků Roštěnka a Kostelecký potok a jejich nivy v k. ú. Pravčice, kde je navrženo přemostění, úprava koryt a meliorace. Souhlas se zásahem do VKP byl vydán za podmínek, že zemní práce budou prováděny tak, aby nedocházelo k poškozování porostů a jejich kořenového systému při dodržení ČSN 839051, nezbytné kácení musí proběhnout v souladu s dendrologickou inventarizací dřevin, která byla součástí dokumentace a v režimu zákona. Použití těžké techniky musí být omezeno na nejmenší možnou míru, aby nedocházelo k nadměrnému hutnění půdy a její degradaci a při výskytu zvláště chráněných druhů obojživelníků je nutné si vyžádat výjimku podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. a stavební práce provádět s ohledem na rozmnožovací období ptáků i obojživelníků. Jak vyplývá z odůvodnění závazného stanoviska projektovaná přemostění, zpevnění a šířkové úpravy koryt vodních toků Roštěnka a Kostelecký potok v místě křížení se stavbou D49 respektují stávající vodní tok, pouze se mírně přizpůsobí pro osazení mostu. V místě přemostění projektová dokumentace počítala se zpevněním koryt dlažbou z lomového kamene a dále pak s vegetačními dlaždicemi. Do vodních toků je navrženo vyústění dešťových stok s odlučovací ropných látek a drenáže z okolních pozemků. Součástí projektu byly rovněž sadové úpravy kolem tělesa komunikace i kolem vodních toků. Krajský úřad k tomu doplňuje, že technická řešení úprav koryt vodních toků a podmostí byla přísněji posouzena při vydávání výjimek podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. včetně vymezení konkrétního ročního období, kdy lze stavební práce ve vodních tocích a jejich údolních nivách provádět, aby byla zajištěna ochrana zvláště chráněných druhů živočichů. Pro úpravu koryt a břehů vodních toků Krajský úřad stanovil striktní požadavky ve vydaných rozhodnutích o výjimkách podle uvedeného ustanovení zákona. Krajský úřad v obsahu závazného stanoviska k zásahu plánované stavby do VKP neshledal právní ani věcné vady a proto bylo tímto závazným stanoviskem podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

Rozkladová komise tak tyto námitky neshledala důvodnými.

Ad 66 Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Kroměříž ze dne 18. října 2013, č. j. MeUKM/062191/2013/0464/13

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – Krajským úřadem Zlínského kraje. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, vydal následně stanovisko ze dne 28. června 2021, č. j. KUZL 38857/2021, kterým koordinované závazné stanovisko, včetně podmínek v něm stanovených, potvrdil. K námitkám odvolatele pak krajský úřad uvedl: Podle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona ve znění platném do 31. prosince 2018 byl souhlas vodoprávního úřadu ve formě závazného stanoviska třeba ke stavbám, zařízením nebo činnostem, k nimž nebylo třeba povolení podle vodního zákona, které však mohly ovlivnit vodní poměry, a to ke stavbám a zařízením na pozemcích, na nichž se

nacházejí koryta vodních toků, nebo na pozemcích s takovými pozemky sousedících, pokud tyto stavby a zařízení ovlivní vodní poměry, ke stavbám, k těžbě nerostů nebo k terénním úpravám v záplavových územích a ke stavbám ve vzdálenosti do 15 m od vzdušné paty ochranné hráze vodního toku. Vodoprávní úřad Městského úřadu Kroměříž z projektu stavby zjistil, že stavba kříží vodní toky Rusava, Kostelecký potok a vodní tok Roštěnka a zasahuje do záplavového území vodního toku Rusava. Po posouzení projektu stavby vodoprávní úřad Městského úřadu Kroměříž vydal podle § 17 odst. 1 písm. a), c), d) vodního zákona ke stavbě souhlas s podmínkami formou závazného stanoviska. Podmínky souhlasu byly vymezeny tak, aby nedošlo k negativnímu ovlivnění vodohospodářských poměrů ani k ohrožení zájmů ochrany vodního hospodářství. Závazné stanovisko vodoprávního úřadu Městského úřadu Kroměříž bylo vydáno k projektové dokumentaci zpracované v dubnu 2008 Sdružením VIAPONT/PRAGOPROJEKT. V úvodu koordinovaného závazného stanoviska je uveden výčet stavebních objektů na území obecního úřadu obce s rozšířenou působností Kroměříž, na katastrálním území Hulín, pozemek p. č. 4972 a Pravčice, pozemky p. č. 1553, 1555, 1605 a 1638. V obsahu závazného stanoviska vodoprávního úřadu Kroměříž obsaženého v koordinovaném závazném stanovisku krajský úřad neshledal právní ani faktické vady, proto bylo závazné stanovisko podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzeno.

Koordinované závazné stanovisko obsahuje informace, že vodohospodářské objekty C371.1 Úpravy meliorací – Pravčice a C 371.2 Úpravy meliorací – Roštěnka jsou vodními díly a vyžadují stavební povolení vodoprávního úřadu. V koordinovaném závazném stanovisku je koncipováno dále vyjádření orgánu odpadového hospodářství podle § 79 odst. 4 písm. b) a odst. 5 zákona č. 185/2001 Sb. ve znění platném do 30. června 2017, v němž je upozornění na povinnost dodržet zákonem stanovený způsob nakládání s nekontaminovanou zemínou a jiným přírodním materiálem vytěženým během stavební činnosti při výstavbě D49. Toto vyjádření je doplněno níže, v části koordinovaného závazného stanoviska s nadpisem „Informace.“, kde jsou vypsány povinnosti při nakládání s odpady podle platné legislativy. Současně je zde uvedeno, že ke stavbě byl Ministerstvem životního prostředí vydán souhlas k odnětí půdy ze ZPF dne 4. října 2004 pod č. j. 640/2572/2004 a závazné stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 4 zákona č. 114/1992 Sb. pod č. j. MěUKM/20552/vkp02/2010-Sim ze dne 19. dubna 2010. Vyjma závazného stanoviska vodoprávního úřadu žádné jiné závazné stanovisko obsaženo v koordinovaném závazném stanovisku nebylo. Tímto závazným stanoviskem krajského úřadu jako příslušného nadřízeného orgánu bylo potvrzeno předmětné koordinované závazné stanovisko v části obsahující závazné stanovisko vodoprávního úřadu.

Námítky odvolatele tak rozkladová komise neshledává důvodnými.

Ad 67 Námítky proti závaznému stanovisku Ministerstva vnitra ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – ministrem vnitra. Dne 22. července 2021 bylo doručeno potvrzující závazné stanovisko ministra vnitra ze dne 20. července 2021, č. j. MV-98438-3-/SO-2021, kterým napadené závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018. Příslušný nadřízený správní orgán tak námítky směřující vůči závaznému stanovisku neshledal důvodnými. Ministr vnitra k námítkám odvolatele uvedl následující: *Dočasným vyloučením tranzitní nákladní dopravy z dotčeného úseku 4901 dálnice D49 nemůže na tomto úseku dojít k ohrožení bezpečnosti a plynulosti provozu (intenzita dopravy se zde oproti předpokládanému stavu sníží, skladba dopravního proudu bude příznivější). Ministr vnitra má za to, že takové dočasné omezení na nedokončeném dálničním tahu realizovat lze, a proto není v rozporu s § 4 a § 24a zákona o pozemních komunikacích (byť jde z povahy věci o omezení provizorní a nestandardní, a tedy není v § 24a zákona o pozemních komunikacích možnost zavedení takového omezení výslovně zmíněna). Ministr vnitra poukazuje na skutečnost, že takové omezení již bylo v minulosti realizováno, a to na dálnici D11, úseku 1105 Chýšť – Hradec Králové. Navíc, takové omezení by bylo nezbytné i bez podmínky uplatněné Ministerstvem životního prostředí, a to s ohledem na omezení podjezdů výšky v ulici Dlouhá ve Zlíně pod železniční tratí. Neumožnění fungování dálnice D49 v provizorním dopravním režimu s omezením tranzitní nákladní dopravy by znamenalo nutnost oddálení jejího zprovoznění, a tedy s ponecháním dopravní zátěže na všech stávajících pozemních komunikacích (a s tím spojenými nepříznivými důsledky na bezpečnost a plynulost*

provozu na dotčených pozemních komunikacích i na životní prostředí). Z výše uvedených důvodů shledává ministr vnitra námitku týkající se nespolečné Ministerstva dopravy s Ministerstvem vnitra jako nepodloženou, přičemž uvedená podmínka Ministerstva životního prostředí by nezavdala příčinu ke změně závazného stanoviska Ministerstva vnitra.

Ministr vnitra předně uvádí, že námitky uplatněné spolky v bodě 67 vybočují z námitkové sféry, kterou spolkům přiznává § 114 stavebního zákona. Nicméně k jednotlivým bodům lze uvést následující.

K bodu 67.1) předmětných rozkladů ministr vnitra uvádí, že stanovisko k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici podle § 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích bylo vydáno ke stavbě „Dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“ jako celku, tzn. ke všem stavebním objektům obsaženým v projektové dokumentaci, které jsou součástí a příslušenstvím dálnice D49. Jejich obsáhlý výčet správně nepovažovalo Ministerstvo vnitra za nutné ve svém závazném stanovisku uvádět, protože stavba bude realizována a zprovozněna jako jeden funkční celek. Co se týče údajů o zpracovateli a datu vypracování projektové dokumentace, má ministr vnitra taktéž za to, že nebylo nutné takový údaj v závazném stanovisku Ministerstva vnitra uvádět. Zahájení stavebního řízení je speciálním stavebním úřadem, na základě § 112 odst. 1 stavebního zákona, Ministerstvu vnitra jako dotčenému orgánu vždy oznámeno, a v rámci stavebního řízení si tak Ministerstvo vnitra může ověřit, zda dokumentace (resp. její rozhodné části) předložená ve stavebním řízení je totožná s dokumentací předloženou Ministerstvu vnitra žadatelem samostatně. Je tedy zřejmé, že v rámci stavebního řízení konkrétní stavby se závazné stanovisko Ministerstva vnitra vztahuje k dokumentaci předložené ve stavebním řízení, určení je tedy jednoznačné (v daném případě se jedná o dokumentaci zpracovanou sdružením VIAPONT a Pragoprojekt, Vodní 13, 602 00 Brno, z března 2014). Ministr vnitra tedy konstatuje, že námitka spolků, že závazné stanovisko Ministerstva vnitra je nepřezkoumatelné, není opodstatněná.

K bodu 67.2) ministr vnitra uvádí, že o vyloučení uvedených stavebních objektů bylo Ministerstvo vnitra vyzooměno Ministerstvem dopravy veřejnou vyhláškou č. j. 269/2017-910-IPK/56 ze dne 20. února 2020 (viz č. j. MV-35720-1/OBP-2020) a usnesením č. j. 269/2017-910-IPK/58 ze dne 16. června 2020 (viz č. j. MV-35720-4/OBP-2020). Stejně tak bylo Ministerstvo vnitra seznámeno i s doplněním podkladů před vydáním napadeného rozhodnutí, a to pod č. j. 269/2017-910-IPK/63 ze dne 21. října 2020 (viz č. j. MV-35720-5/OBP-2020). Ke změně závazného stanoviska Ministerstva vnitra na základě uvedených skutečností tedy Ministerstvo vnitra, resp. ministr vnitra neshledal důvod.

K bodu 67.3.1) ministr vnitra uvádí, že řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, je v závazném stanovisku Ministerstva vnitra uvedeno. Je zde citováno zákonné ustanovení (§ 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích), na jehož základě je Ministerstvo vnitra k vydání závazného stanoviska zmocněno, a ve kterém je taktéž uvedena oblast veřejného zájmu, který Ministerstvo vnitra chrání (tj. zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici). Dále je v závazném stanovisku Ministerstva vnitra specifikována věc, která byla předmětem posuzování (tzn. dálnice D49, stavba 4901 Hulín – Fryšták) a taktéž z tohoto závazného stanoviska jednoznačně vyplývá výsledek tohoto posouzení (tzn. souhlas s podmínkami). Všechny tři uplatněné podmínky se týkají zájmů, které Ministerstvo vnitra chrání (tedy zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici). Tvzení, že požadavky uvedené v těchto podmínkách nejsou totožné s řešenými otázkami, které byly předmětem závazného stanoviska Ministerstva vnitra, tedy ministr vnitra odmítá.

K bodu 67.3.2) ministr vnitra konstatuje, že na str. 45 napadeného rozhodnutí není stanovisko Ministerstva vnitra vůbec zmíněno. Jedná se o zjevný omyl uvedených spolků, neboť na str. 45 napadeného rozhodnutí je ve vztahu k § 175 stavebního zákona citováno stanovisko Ministerstva obrany, nikoli tedy závazné stanovisko Ministerstva vnitra. Závazné stanovisko Ministerstva vnitra je uvedeno na str. 49 napadeného rozhodnutí (§ 175 stavebního zákona však k němu Ministerstvo dopravy nijak nevztahuje). Žádný rozpor mezi názory Ministerstva dopravy a Ministerstva vnitra v tomto ohledu tedy neexistuje. Ministerstvo vnitra správně ve svém stanovisku uvedlo zmocňující ustanovení § 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích; případné uvedení § 175 stavebního zákona by tak bylo nesprávné, neboť závazné stanovisko Ministerstva vnitra podle tohoto ustanovení vydáno nebylo. Stejně tak by nebylo z právního hlediska formálně zcela správné uvádět § 149 odst. 1 správního řádu, neboť § 16 odst. 2 zákona o pozemních

komunikacích zmocňuje Ministerstvo vnitra k uplatnění „stanoviska“, nikoli „závazného stanoviska“ k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (byť předmětné „stanovisko“ má materiálně povahu „závazného stanoviska“).

K bodu 67.3.3) ministr vnitra sděluje, že požadavky na soulad svodidel s příslušnými technickými předpisy vyplývají z vyhlášky č. 104/1997 Sb. V § 29 odst. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb. je ve věci požadavků na svodidla a zábradelní svodidla odkaz na závaznou technickou normu ČSN 73 6201 Projektování mostních objektů; tato technická norma však řeší pouze svodidla na mostech. Stanovení požadavků na provedení a umístění svodidel mimo mostní objekty pak vyplývá z § 23 vyhlášky č. 104/1997 Sb. [v návaznosti na § 12 odst. 1 písm. d) zákona o pozemních komunikacích], kde se mj. uvádí odkaz na doporučenou technickou normu ČSN 73 6101 Projektování silnic a dálnic. Obecně je seznam souvisejících závazných a doporučených ČSN uveden v příloze č. 1 vyhlášky č. 104/1997 Sb. V čl. 13.1.2.2 ČSN 73 6101 se pak mj. uvádí, že svodidlo se na silnicích a dálnicích navrhuje podle příslušných předpisů – TP 114, TP 139, TP 203. V příslušných článcích těchto technických podmínek jsou pak uvedeny další odkazy na technické podmínky výrobce. Z uvedeného vyplývá, že požadavek Ministerstva vnitra na soulad svodidel s příslušnými technickými předpisy (jež jsou v podmínce konkrétně jmenovány) lze z právních ustanovení dovodit. K tomu dále ministr vnitra uvádí, že citované ČSN a TP patří mezi základní technické předpisy, které se při navrhování pozemních komunikací používají. Obeznamení jsou proto s nimi všichni autorizovaní projektanti dopravních staveb i samotné Ředitelství silnic a dálnic ČR jako stavebník (jemuž jsou podmínky ukládány a který tyto podmínky ve stavebním řízení nijak nerozporoval). Účelem uplatnění podmínky č. 1 (jak je ostatně zřejmé z odůvodnění) pak bylo pouze zajistit, aby (vzhledem ke značné časové prodlevě od zpracování projektové dokumentace datované z března 2014) svodidla byla umístěna a provedena podle platných technických předpisů vycházejících z nejnovějších poznatků a požadavků. V tomto smyslu tedy bylo také odůvodnění formulováno. Ministr vnitra dále uvádí, že Ředitelství silnic a dálnic ČR (které ve stavebním řízení vystupuje jako žadatel a stavebník) navíc samo další technické a bezpečnostní požadavky na jím realizovaných a provozovaných stavbách stanovuje, a to např. v požadavcích na provedení a kvalitu nebo tzv. výkresech opakovaných řešení. A právě z výkresu opakovaných řešení „R 33“ vycházel další požadavek Ministerstva vnitra, týkající se šířkového uspořádání komunikace u odlučovačů ropných látek, za účelem zajistit bezpečnost příjezdu a odjezdu jejich obsluhy, tzn. osádek vozidel správce komunikace (také tento požadavek nebyl Ředitelstvím silnic a dálnic ČR jako stavebníkem ve stavebním řízení rozporován). Třetí uplatněná podmínka v závazném stanovisku Ministerstva vnitra skutečně, jak spolky uvádějí, opakuje požadavek stanovený v § 124 odst. 2 zákona o silničním provozu. Účelem této podmínky bylo zdůraznit, že dopravní značení nelze na stavbě umístit na základě dokumentace předložené v rámci stavebního řízení, ale že toto umístění je možné pouze na základě stanovení místní úpravy provozu podle zákona o silničním provozu (a tím předejít případnému opomenutí této zákonné povinnosti). S ohledem na výše uvedené má ministr vnitra za to, že Ministerstvo vnitra uplatněním těchto podmínek nepochybil.

K bodu 67.4) ministr vnitra uvádí, že výčet technických předpisů, které má Ministerstvo vnitra ve svém závazném stanovisku na mysli, je uveden v první podmínce tohoto závazného stanoviska (tzn. ČSN 73 6101, TP 114, TP 139, TP 203, TPV, PPK-ŘSD). Jejich uplatnění vychází z oblasti úpravy, kterou řeší. Co se týče závaznosti, je třeba uvést, že ne všechny uvedené předpisy jsou obecně závazné (viz doporučená ČSN 73 6101). To však neznamená, že Ministerstvo vnitra nemůže ve svém závazném stanovisku k zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici podle § 16 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích jejich splnění vyžadovat s tím, že po jejich převzetí speciálním stavebním úřadem do podmínek stavebního povolení jsou takové požadavky pro konkrétní stavbu závazné (viz také § 160 stavebního zákona). Pokud by tomu tak nebylo, pak by úloha Ministerstva vnitra chránit veřejný zájem na zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na dálnici byla značně omezena. K citovanému § 119 odst. 3 stavebního zákona pak ministr vnitra uvádí, že z tohoto ustanovení nijak nevyplývá, že by dotčený orgán nemohl požadovat ve stavebním řízení splnění podmínek vyplývajících z technických norem, jež jsou v probíhajícím stavebním řízení aktuálně platné, resp. takových, jejichž uplatnění nezpůsobí zásadní zásah do připravované stavby (např. do jejich směrového a výškového vedení atd.).

K bodu 67.5) ministr vnitra konstatuje, že důvodem pro osvětlení pozemních komunikací v zastavěném území obce je především zvýšená koncentrace zranitelných účastníků provozu na pozemních komunikacích (chodců, cyklistů) a potřeba zajištění jejich bezpečnosti (zajištění jejich dostatečné viditelnosti ostatními řidiči, zajištění dostatečné viditelnosti pozemních komunikací včetně chodníků), stejně tak i potřeba zajištění viditelnosti relativně velkého počtu kolizních míst (křižovatek i samostatných sjezdů připojujících jednotlivé nemovitosti), a také zajištění viditelnosti veřejného prostoru jako prevence před kriminalitou. Ani jeden z výše uvedených důvodů není na dotčeném úseku dálnice D49, která okrajově prochází zastavěným územím obce v délce cca 120 m, relevantní. Z hlediska vnímání trasy dálnice řidičem se charakter provozu nijak nemění, stavebně-technické i provozní parametry dotčeného a navazujících úseků jsou homogenní, s vyloučením chodců i vozidel nespĺňujících zákonné podmínky pro provoz na dálnici. Řidičem je proto průjezd velmi krátkého úseku dálnice okrajem zastavěného území obce sotva postřehnutelný (dálnice navíc prochází územím na estakádě, tj. v jiné výškové úrovni, než je umístěna okolní zástavba). Logicky není ani uvažováno o označení dotčeného úseku dopravní značkou č. IZ 4a Obec. Umístění veřejného osvětlení do dotčeného úseku dálnice D49 by tak šlo zcela proti smyslu § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb. Ministr vnitra také připomíná, že ani na jiných dálničních úsecích v České republice není v obdobných případech veřejné osvětlení umístěno (viz např. trasa dálnice D1 u Kroměříže). Naopak lze říci, že umístění osvětlení by v dotčeném úseku dálnice D49 bylo nežádoucí, neboť by homogenitu vnímání okolního prostředí řidičem narušovalo (nemluvě o zbytečně vynaložených investičních i provozních nákladech a zbytečném zvýšení světelného smogu).

K bodu 67.6) ministr vnitra uvádí, že problematice fázování povolovacích procesů se Ministerstvo dopravy věnovalo na str. 101 a 102 napadeného rozhodnutí, přičemž Ministerstvo vnitra se s těmito závěry plně ztotožňuje. O zprovoznění stavby bez uvedených stavebních objektů není uvažováno (a v části úseku od MÚK Holešov směrem k Fryštáku by pak stavba nemohla být zprovozněna ani hypoteticky). Ministr vnitra se tedy domnívá, že spolky žádným způsobem nedoložily, v čem by na základě uvedených skutečností mělo být závazné stanovisko Ministerstva vnitra vadné nebo dokonce nepřezkoumatelné.

Na základě shora uvedeného ministr vnitra dospěl k závěru, že trvá na znění závazného stanoviska Ministerstva vnitra v plném rozsahu. Závazné stanovisko Ministerstva vnitra bylo vydáno v souladu s právními předpisy a nejsou dány důvody pro jeho změnu. Ministr vnitra podle § 149 odst. 7 správního řádu potvrzuje závazné stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018.

Námítky odvolatele tak ani rozkladová komise neshledává důvodnými.

Ad 68 Žádost o přezkum všech závazných stanovisek podle ustanovení § 149 správního řádu

Odvolatel požádal o přezkum všech závazných stanovisek ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, která jsou podkladem napadeného rozhodnutí.

S ohledem na uplatněné námítky byly ministrem dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu podány žádosti o přezkum (tj. potvrzení nebo změnu) všech závazných stanovisek. Všechna tato závazná stanoviska, jak již bylo uvedeno výše v případě bodu 7 rozkladu spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, byla potvrzena. Rozkladová komise tak nemá pochybnosti o zákonnosti těchto závazných stanovisek a námítky účastníka, směřované vůči nim, proto považuje za nedůvodné.

Ad Vyjádření odvolatele k podkladům pro rozhodnutí o rozkladu

Odvolatel v rámci svého vyjádření k podkladům rozhodnutí o rozkladu namítl, obdobně jako to učinili ostatní podatelé rozkladů, podjatost všech úředních osob Krajského Zlínského kraje, které se podílejí na rozhodování, včetně ředitele Krajského úřadu. Tato námítka systémové podjatosti, stejně jako v případě ostatních podatelů rozkladů, vychází z politických a mediálních aktivit různých činníků Zlínského kraje, kteří prostřednictvím krajského úřadu a různých médií vyzývají aktivisty, kteří nesouhlasí s výstavbou dálnice D49 a nazývají tuto činnost „ekoterorismus“, aby přestali odporovat, protože jakékoli oddalování výstavby stojí Zlínský kraj značnou peněžní částku.

Rozkladová komise proto i v tomto případě plně odkazuje na vypořádání této námítky v případě rozkladů spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, paní Lauterkrancové a pana Drekslera. Tedy, že tato námitka odvolatele je lichá, neboť namítá riziko systémové podjatosti Krajského úřadu Zlínského kraje, ačkoliv Ministerstvo dopravy, resp. ministr dopravy není tím, kdo je v pozici představeného či nadřízeného správního orgánu, který by měl o námitce podjatosti úředních osob, potažmo celého Krajského úřadu Zlínského kraje rozhodovat ve smyslu § 14 správního řádu. Navíc v tomto případě vykonával krajský úřad působnost správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska a tím spíše, když účastník tuto námitku uplatňuje v době, kdy byl přezkum závazných stanovisek již ukončen a krajský úřad vydal potvrzující stanoviska.

K rozkladům Spolku pro ekologii Kostelec a spolku Vizovické vrchy z. s.:

Ad 1 Chybějící náležitost rozhodnutí

Odvolatelé shodně namítají, že rozhodnutí neobsahuje zákonnou náležitost podle ustanovení § 18c odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 503/2006 Sb. – konkrétně účel povolované stavby. Dále odvolatelé rozporují, že účelem stavby je doprava, jelikož dle jejich názoru nebude dálnice provozuschopná (postrádá dopravní napojení, mj. chybí jí cca 800 metrů k silnici).

Jak již bylo výše uvedeno, v rozhodnutí ministerstva je zcela dostatečně vyjádřen účel stavby, který je srozumitelně a jasně uveden jako dálnice, kde stavba 4901 je součástí této stavby. Rozkladová komise proto plně odkazuje na vypořádání obdobné námítky (jak z hlediska obsahu i formy) v případě bodu 1 rozkladu spolku Egeria. Uvedená námitka je tak rovněž nedůvodná.

Ad 2 Nemožnost vyjádřit se k upravené projektové dokumentaci

Projektová dokumentace byla stavebníkem doplňována o jednotlivé části v průběhu roku 2020. Odvolatelé namítají, že jim nebylo umožněno podat námítky k upravené projektové dokumentaci, která byla do správního spisu založena až po podání námitek. Ministerstvo dle odvolatelů nesprávně informovalo veřejnou vyhláškou o aktualizaci projektové dokumentace bez uvedení rozsahu této aktualizace, a s nezákonnou lhůtou 5 dní pro vyjádření. S odvoláním na § 114 odst. 2 stavebního zákona a judikaturu tvrdí, že ministerstvo je mělo vyrozumět o úpravě a stanovit řádnou lhůtu k podání námitek (10 dnů), resp. vyhovět jejich žádosti o prodloužení lhůty na 15 dnů.

Odvolateli uplatněná námitka, že jim bylo odepřeno právo podat námítky proti upravené projektové dokumentaci, resp. právo seznámit se se spisem a právo na doručení doplněných podkladů a právo na prodloužení lhůty, je obdobná jako v případě spolku Egeria a proto rozkladová komise i zde plně odkazuje na vypořádání námítky k bodu 2 rozkladu spolku Egeria. Uvedená námitka tak nebyla shledána důvodnou.

Ad 3 Námítky proti fázování povolených procesů

Odvolatelé nesouhlasí s vypořádáním svých námitek v napadeném rozhodnutí a tvrdí, že ministerstvo v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona neověřilo účinky budoucího užívání stavby dálnice. Námítky se týkají zejména fázování povolených procesů, díky kterému je povolená stavba potenciálně nekompletní (chybí územní rozhodnutí pro dopravní připojení, retenční nádrže na odvod vody, protihlukové stěny a jiné stavební objekty). Dále považují za nelogický argument ministerstva, že povolilo nosnou a podstatnou část stavby, když fakticky vytvořilo předpoklad k realizaci stavby škodlivé. Dále se zde odvolávají na princip předběžné opatrnosti (§ 17 zákona č. 17/1992 Sb.). Kromě výše uvedeného namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož ministerstvo cituje výrok stavebníka, přičemž z napadeného rozhodnutí není zřejmé, kdy a kde byl výrok učiněn. Dále odvolatelé spatřují nepřezkoumatelnost rozhodnutí ve vypořádání námitek proti výše uvedenému fázování.

Jde o opakovanou námitku, ke které lze jen opět jen uvést, že etapizace (či fázování) povolených procesů je postupem aprobovaným zákonem, s kterým se již opakovaně správní orgán v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Samotné budoucí užívání stavby, kdy odvolatelé namítali neověření účinků budoucího užívání stavby, bylo provedeno a zdůvodněno, a to v podmínkách napadeného rozhodnutí, viz zejména str. 196 – 201. Součástí rozhodnutí ve věci

samé nejsou objekty uvedené odvolateli, avšak i tyto jsou součástí stavby dálnice D49 v širokém slova smyslu. Navíc je zřejmé, že nejde o svévolnou či nahodilou realizaci jen některých etap, fází, ale že cílem je realizace předmětné dálnice jako celku. Rozkladová komise proto i zde plně odkazuje na vypořádání obdobných námitek k bodu 3 rozkladu spolku Egeria. Lze tedy uzavřít, že nesouhlas s koncepcí etapizace (či fázování) není důvodem nezákonnosti napadeného rozhodnutí a uvedené námítky v tomto směru jsou nedůvodné.

Ad 4 Námítky k posouzení vývaříšť

Odvolatelé nesouhlasí s vypořádáním otázky bezpečnosti vývaříšť na mostních objektech stavby. Odborné posouzení, ze kterého ministerstvo vychází při vypořádání námítky, se vztahuje pouze k jednomu z mostů. Dále odvolatelé opět namítají, že byli zkráceni v právu podat námítky proti projektové dokumentaci, jelikož po dodání předmětného odborného posouzení mělo ministerstvo vyzkoumat účastníky o úpravě dokumentace a stanovit lhůtu k podání námitek.

Odvolateli uplatněná námítka, že jim bylo odepřeno právo podat námítky proti upravené projektové dokumentaci, resp. právo seznámit se se spisem je lichá. Jak bylo uvedeno, před vydáním napadeného rozhodnutí (dne 22. prosince 2020) mohli odvolatelé nahlížet do spisu, kde doplnění spisu bylo oznámeno cca dva měsíce předem. Vzhledem k obdobnému obsahu těchto námitek rozkladová komise dále odkazuje na vypořádání námitek k bodu 4 rozkladu spolku Egeria. Uvedená námítka je tak rovněž nedůvodná.

Ad 5 Nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce

Stavebníkoví bylo rozhodnutím o výjimce dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. uloženo instalovat na mostě bariéru, kterou však projektová dokumentace povolené stavby neřeší. Odvolatelé tak namítají, že ministerstvo nedostatečně chrání veřejný zájem tím, že povolilo stavbu přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce. Vypořádání této námítky je dle odvolatelů nepřezkoumatelné a napadené rozhodnutí je proto v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu.

Vzhledem k obdobnému obsahu těchto námitek rozkladová komise odkazuje na vypořádání námitek k bodu 4 rozkladu spolku Egeria. Uvedená námítka je tak rovněž nedůvodná.

Ad 6 Povolení stavby přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce

Tento bod rozkladu de facto obdobný jako předchozí bod 5, avšak věcně se netýká bariéry, ale migračních objektů pro křečky polní.

V tomto případě rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání námítky k bodu 6 rozkladu spolku Egeria, který je z hlediska svého obsahu obdobný, jako v případě těchto dvou odvolatelů. Jde tak o nedůvodnou námítku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 219 napadeného rozhodnutí. Na okraj je možno uvést, že migračním objektům se věnuje Analýza plnění podmínek výjimek, podle níž budou realizovány. Tato námítka je zjevně lichá.

Ad 7 Povolení stavby přes nesplnění podmínek v rozhodnutí o výjimce

Tato námítka je v zásadě obdobná jako v bodě 5 rozkladu, avšak věcně se netýká bariéry, ale úpravy kanalizace.

V tomto případě rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obdobné námítky k bodu 7 rozkladu spolku Egeria. Jde o nedůvodnou námítku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 219 a 220 napadeného rozhodnutí. Na okraj je možno uvést, že vyústění odpadu z SO 325 se věnuje Analýza plnění podmínek výjimek, podle níž budou realizovány. Tato námítka je zjevně lichá.

Ad 8 Aktualizace projektové dokumentace k oplocení

Odvolatelé obdobně jako v 2. bodu rozkladu tvrdí, že byli zkráceni na právu podat námítky proti aktualizované projektové dokumentaci. Oznámení podle § 36 odst. 3 správního řádu je dle jejich názoru nedostatečné. Dále odvolatelé kritizují údajné nedostatky projektové dokumentace (zablokované propustky pro přechod migrujících zvířat, chybějící půdorysný výkres a autorizaci

inženýra podepsaného na Technické zprávě). K uvedenému namítají porušení zásady materiální pravdy, nezjištění všech okolností k ochraně veřejného zájmu a neposkytnutí možnosti podání námitek k aktualizované projektové dokumentaci dle § 112 odst. 2 správního řádu. Kromě toho namítají porušení § 36 odst. 2 správního řádu, jelikož ministerstvo nereagovalo na jejich písemnou žádost.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 8 rozkladu spolku Egeria. Jde o nedůvodnou námítku, která byla plně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 220 napadeného rozhodnutí. Dále je možno uvést, že podklady byly v souladu s touto námítkou před vydáním rozhodnutí doplněny. Dále lze uvést, že příslušné informace byly poskytnuty v rámci vypořádání námitek. Pokud jde o vyrozumění účastníků, lze plně odkázat na vypořádání k bodu 2 rozkladu. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 9 Absence tabulek k otázce sortimentu vysazovaných dřevin

Odvolatelé nesouhlasí s vypořádáním námítky k vegetačním úpravám (absence příloh technické zprávy, nedostatečná autorizace inženýra u těchto zpráv). Ministerstvo uvedlo, že námítka vybočuje z námitkové sféry odvolatelů a vzhledem k ustanovení § 114 stavebního zákona se k ní nepřihlíží. S tím odvolatelé nesouhlasí. Dále opakovaně namítají, že nebyli vyrozuměni o doplnění projektové dokumentace a nezískali tak lhůtu pro podání námitek.

Tato námítka je lichá, neboť jak již bylo uvedeno, spis byl před vydáním rozhodnutí v souladu s touto námítkou upraven, byl doplněn otisk razítka příslušné oprávněné osoby a spis byl rovněž doplněn o požadované tabulky. V tomto smyslu tak odpadl předmět námítky. Rozkladová komise proto i zde odkazuje na vypořádání obdobné námítky k bodu 9 rozkladu spolku Egeria.

Ad 10 Mobilní norná stěna

Odvolatelé opětovně poukazují na nedostatky návrhu mobilní norné stěny. Nesouhlasí s tím, že by námítka byla mimo jejich námitkovou sféru. Dále ministerstvu vytýkají, že se nepřezkoumatelně a v rozporu se zásadou materiální pravdy vypořádalo s námítkou nepodepsaného výkresu, když neodůvodnilo své vypořádání odkazem na příslušný právní předpis. Odvolatelé též nesouhlasí, že mobilní norná stěna je adekvátní náhradou odlučovače ropných látek a v tomto považují vypořádání námitek za nepřezkoumatelné. Navíc napadené rozhodnutí je podle jejich názoru v rozporu se závazným stanoviskem vodoprávního úřadu, jelikož daná stavba nemá tímto stanoviskem vyžadované předčistění.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 10 rozkladu spolku Egeria. Námítka nebyla shledána důvodnou.

Ad 11 Nesplnění podmínek závazného stanoviska EIA k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí

Dle názoru odvolatelů chybí v projektové dokumentaci uvedení, jak se stavebník vypořádá s plněním podmínek stanoviska EIA. Ministerstvo dopravy považuje podmínky za splněné, jelikož stavebník v rámci projektové dokumentace doložil Analýzu plnění podmínek orgánů ochrany životního prostředí. Odvolatelé namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť ministerstvo údajně spoléhá na tuto Analýzu, se kterou se odvolatelé údajně nemohli seznámit a ani se k ní vyjádřit.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 11 rozkladu spolku Egeria. Námítka nebyla shledána důvodnou.

Ad 12 Nesplnění podmínek stanoviska EIA – použití nízkohlučného asfaltu

Dle odvolatelů projektová dokumentace povolené stavby neplní podmínky závazného stanoviska EIA.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 12 rozkladu spolku Egeria. Námítka nebyla shledána důvodnou.

Ad 13 Nesplnění podmínek stanoviska EIA – propustky migrační trasy

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 13 rozkladu spolku Egeria. Námítka nebyla shledána důvodnou.

Ad 14 Maření podmínek stanoviska EIA – omezení tranzitu nákladní dopravy

Odvolatelé nesouhlasí s projektovou dokumentací, jelikož neobsahuje dopravní značení omezení nákladní dopravy, přestože tuto podmínku obsahovalo stanovisko EIA. Odvolatelé namítají, že postup stavebníka, kdy fázíje jednotlivé části celkového záměru dálnice, fakticky činí podmínku neproveditelnou. Ministerstvo se tedy podle nich neřídilo principem předběžné opatrnosti a nechránilo veřejný zájem.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 14 rozkladu spolku Egeria. Námítka nebyla shledána důvodnou.

Ad 15 Vypořádání námítky k neproveditelnosti podmínky omezení nákladní dopravy

Ministerstvo se podle odvolatelů nedostatečně vyjádřilo k omezení nákladní dopravy a nezabývalo se tím, jak bude tato podmínka po povolení stavby právně realizovatelná. Odvolatelé nesouhlasí s postupem ministerstva, které porušilo zásadu materiální pravdy, když nezjistilo všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, nespolečně pracovalo s dotčenými orgány v rámci zásady dobré správy a nezabývalo se podstatou vnesené námítky.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 15 rozkladu spolku Egeria. Námítka nebyla shledána důvodnou.

Ad 16 Problematika stanoviska EIA z roku 2001

Odvolatelé namítají, že ministerstvo se nedostatečně vypořádalo s námitkou ohledně nedořešené podmínky stanoviska o posouzení vlivů z roku 2001. Nesouhlasí, že ministerstvo s poukazem na vývoj legislativy považuje podmínku z roku 2001 za irelevantní. Odvolatelé tvrdí, že později vydaná stanoviska EIA (2016, 2019) nemají vliv na plnění podmínek stanoviska původního. Ministerstvo se podle odvolatelů nevyjádřilo k této argumentaci, a proto rozhodlo nepřezkoumatelně.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 16 rozkladu spolku Egeria. Námítka nebyla shledána důvodnou.

Ad 17 a 18 Nesplnění podmínky souhlasu s odnětím půdy ze ZPF; Rozprostírání ornice

Odvolatelé namítají nesplnění podmínky, jelikož orgán ochrany ZPF měl být srozuměn mj. s konkrétními pozemky pro rozprostření skryvek. Odvolatelé nesouhlasí s relativizováním závazného stanoviska ze strany ministerstva, když mu stačilo, že se dotčený orgán spokojil s absencí parcelních čísel konkrétních pozemků. Ve stavebním řízení namítali, že rozprostření ornice na zemědělské pozemky mimo zábor stavby zasahuje do základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů a stavebník nedisponuje pro tuto činnost výjimkou. V rozkladu pak nesouhlasí s vypořádáním této námítky, jelikož není zřejmé, jak ministerstvo došlo ke svým závěrům – vypořádání je dle jejich názoru nepřezkoumatelné. Dále namítají, že tvrzení ministerstva, že k rozprostření dojde jen na orné půdě, je v rozporu se zásadou materiální pravdy, jelikož dokument v obsahu spisu uvádí i jiné druhy pozemků.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodům 17 a 18 rozkladu spolku Egeria. Námítky nebyly shledány důvodnými.

Ad 19 Nedostatky žádosti stavebníka

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že k žádosti stavebníka nebyly přiloženy situační výkresy, které jsou nedílnou součástí povinně připojovaného územního rozhodnutí. V rozkladu tvrdí (stejně jako předchozí odvolatelé), že ministerstvo stranilo stavebníkovi a přehlíželo splnění jeho procesní povinnosti. V důsledku toho se pak odvolatelé nemohli seznámit s podkladem pro rozhodnutí. Tímto byli zkráceni na právu podat věcné námítky proti souhlasu obecného stavebního úřadu dle § 15 odst. 2 stavebního zákona.

Rozkladová komise zde plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 19 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je proto nedůvodná.

Ad 20 Nedostatek identifikačních údajů v Průvodní zprávě

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že v Průvodní zprávě nebyly uvedeny údaje o autorizaci jediného jmenovaného projektanta a chyběly údaje ostatních projektantech. V rozkladu nesouhlasí s názorem, že námítka je bezpředmětná, jelikož vybočuje z jejich námítkové sféry.

Projektovou dokumentaci v období po námitkách stavebník o tyto údaje aktualizoval, avšak odvolatelé nesouhlasí s tím, že byli údajně o aktualizaci řádně informováni.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť podklady byly ve smyslu námítky před vydáním napadeného rozhodnutí doplněny. Rozkladová komise tak dále odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 20 rozkladu spolku Egeria.

Ad 21 Nesprávný termín zahájení stavby v Průvodní zprávě

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že v Průvodní zprávě byl nesprávně stanoven termín zahájení stavby (na 2019). V rozkladu tvrdí, přestože je termín orientační, že projektová dokumentace musí zohledňovat podmínku z rozhodnutí o výjimce (které ukládá, že stavba musí být zahájena od poloviny září do konce března). Z tohoto důvodu je rozhodnutí v rozporu s veřejným zájmem. Kromě toho odvolatelé nesouhlasí, s tím že byli o aktualizaci termínu řádně informováni.

Rozkladová komise i zde odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 21 rozkladu spolku Egeria. Tj. tato námitka byla již správním orgánem úplně a v souladu se zákonem vypořádána na str. 203 napadeného rozhodnutí. Dále je třeba zopakovat, že termín zahájení stavby je v Průvodní zprávě toliko orientačním a z důvodů procesních nebyl dodržen, avšak to nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. Námitka je nedůvodná.

Ad 22 Nezjištění budoucích účinků stavby

Odvolatelé ve stavební řízení namítli, že povolovaná stavba nebude de facto funkční do realizace následujícího úseku (ten nemá dosud územní rozhodnutí). Funkční stavba nebude ani v provizorní variantě, jelikož provizorní napojení také není umístěno. Odvolatelé nesouhlasí s argumentací ministerstva a považují jeho postup za rozporný s účelem ustanovení § 111 odst. 2 stavebního zákona – ministerstvo tedy nezjistilo účinky budoucího užívání stavby a porušilo zásadu materiální pravdy a nezjistilo všechny okolnosti pro ochranu veřejných zájmů.

Námitka směřující k porušení § 111 stavebního zákona je nedůvodná, neboť odvolatelé mylně považují etapizaci za zakázaný postup. Rozkladová komise tak dále odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 22 rozkladu spolku Egeria.

Ad 23 Námitka proti fázování povolovacích procesů – odlučovače

Odvolatelé ve stavebním řízení rozporovali obsah technické zprávy o ochraně vodních zdrojů, zejména nesouhlasí s nezahnutím odlučovačů ropných látek, příp. jejich vyloučení do samostatného řízení. V rozkladu se pak neztotožňují s vypořádáním námítek a považují je za nepřezkoumatelné. V zásadě zde opakují námítky proti praxi fázování povolovacích procesů – odvolatelé mají ve stavebním řízení poslední možnost vyjádřit se k otázce nezajištění čištění srážkových vod.

Rozkladová komise tak plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 23 rozkladu spolku Egeria Tato námitka tak nebyla shledána důvodnou.

Ad 24 Námitka proti fázování povolovacích procesů – retenční nádrže

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že projektovou dokumentací předpokládané retenční nádrže pro odtok povrchových vod nejsou umístěny, ani nejsou předmětem řízení. Odvolatelé v duchu ostatních námítek v rozkladu nesouhlasí s nezahnutím těchto stavebních objektů do řízení (fázování) a neztotožňují se s vypořádáním ministerstva, jelikož to argumentuje na základě deklarací a příslibů stavebníka. Odvolatelé dále vytýkají ministerstvu, že nevedlo údaje o souhlasu stavebního úřadu, kterým ministerstvo dle vypořádání disponuje a na který se odvolává. Správní orgán si tedy dle odvolatelů neověřil budoucí účinky stavby, nerozhodl přezkoumatelně a porušil zásadu materiální pravdy.

Rozkladová komise tak plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 24 rozkladu spolku Egeria Tato námitka tak nebyla shledána důvodnou.

Ad 25 Námitka proti certifikaci autorizovaného inženýra

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že část projektové dokumentace (Celkové vodohospodářské řešení) autorizovala osoba, která nemá oprávnění navrhnout vodohospodářské

stavby, ale pouze dopravní stavby. V rozkladu pak nesouhlasí s tím, že by vybočili ze své námitkové sféry (ochrana vod je součástí ochrany životního prostředí) v rozporu s § 114 stavebního zákona. Dále opět nesouhlasí se způsobem, jakým ministerstvo vyrozumělo účastníky o aktualizaci projektové dokumentace.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť příslušné podklady před vydáním rozhodnutí byly doplněny. Rozkladová komise tak dále odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 25 rozkladu spolku Egeria.

Ad 26 Nedostatky projektové dokumentace – zaústění stok

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že projektová dokumentace je rozporná (připouští zároveň zaústění dvou od sebe odlišných stok u objektů odlučovače C 315). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí a porušení zásady materiální pravdy.

Rozkladová komise tak plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 26 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 27 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící hydrotechnické výpočty

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že projektová dokumentace je bez hydrotechnických výpočtů neúplná a nepřezkoumatelná. V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Dále nesouhlasí se způsobem vyrozumění účastníků o aktualizaci projektové dokumentace a namítají nepřezkoumatelnost, porušení zásady materiální pravdy a zkrácení práva na podání námitek.

Podle rozkladové komise je tato námitka bezpředmětná, neboť i v reakci na ni už byly podklady (hydrotechnický výpočet) před vydáním rozhodnutí doplněny. Rozkladová komise tak dále odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 27 rozkladu spolku Egeria.

Ad 28 Nedostatky projektové dokumentace – nejasnost ve Společných zásadách

Odvolatelé ve stavebním řízení uvedli, že projektová dokumentace nedodrжуje společně zásady v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. (propustky nejsou vedeny jako samostatné stavební objekty a chybí k nim tak samostatná dokumentace). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí a to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo projektovou dokumentaci v souladu s vyhláškou.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 28 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 29 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící provizorní přejezdy

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že projektová dokumentace neobsahuje Průvodní zprávou předpokládané provizorní zemědělské přejezdy. V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí, porušení zásady materiální pravdy a to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní a přehlednou projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námitky k bodu 29 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 30 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitola

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali nedostatek projektové dokumentace vzhledem k vyhlášce č. 146/2008 Sb., kdy zde chybí podkapitola 8.2 o technickém popisu jednotlivých objektů a jejich součástí. V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru a dále se způsobem vyrozumění účastníků o aktualizaci projektové dokumentace. Namítají zkrácení práva na podání námitek a to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 30 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 31 Nedostatky projektové dokumentace – část o splnění požadavků dotčených orgánů

Odvolatelé ve stavebním řízení rozporovali způsob, jak se projektová dokumentace vypořádala s předepsanou částí Průvodní zprávy týkající se splnění požadavků dotčených orgánů. Tato část obsahuje pouze obecnou větu, že stavba splňuje všechny podmínky dotčených orgánů. To je dle odvolatelů nedostatečné a nepřezkoumatelné. V rozkladu odvolatelé nesouhlasí s tím, že požadavky jsou vyjádřeny ve výroku příslušných rozhodnutí. Dle odvolatelů také musí projektant dle § 159 odst. 3 stavebního zákona pracovat v součinnosti s dotčenými orgány. Dále i zde opakují, že došlo ke zkrácení práva na podání námitek a ministerstvo straniło stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 31 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 32 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící hydrologické údaje

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o hydrologických údajích. V rozkladu pak odvolatelé nesouhlasí s tím, že absence těchto údajů byla přiměřená projektu stavby a znamená tedy rozpor projektové dokumentace s právními předpisy. Ministerstvo porušilo ustanovení § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, když neověřilo úplnost projektové dokumentace. Dále odvolatelé namítají porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

Námítka odvolatelů, že chybí v Průvodní zprávě oddíl 3. a písmeno g) podle přílohy č. 8 uvedené vyhlášky, je podle rozkladové komise lichá. To, zda jsou některé části uvedeny, se odvíjí podle povahy věci, resp. zda jsou splněny předpoklady pro to, aby dané písmeno bylo obsahem projektové dokumentace. V daném případě, stejně jako u „plavebních podmínek“ nepřipadají další kategorie v úvahu. Nad to je třeba uvést, že případným orgánem, který by mohl upravit doložené doklady, je vodoprávní úřad, jinak řečeno, vodoprávním úřadem, ale i ostatními příslušnými orgány, bylo hydrologické a hydrometeorologické řešení v souladu s § 17 vodního zákona schváleno. Z toho plyne, že námítky, které byly vypořádány na str. 252, byly vypořádány v souladu se zákonem. Dále tato námítka překračuje námítkovou sféru odvolatelů vymezenou jim zákonem. Pokud jde o projektovou dokumentaci jako celek, nejví se jako vadná co do zákonných požadavků. Dále i zde lze odkázat na vypořádání námitek k bodům 28 a 30 spolku Egeria. Tyto námítky tak nebyly shledány důvodnými.

Ad 33 Nedostatky projektové dokumentace – členění stavby

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o členění stavby na stavební objekty a provozní soubory. V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námítkou překračují svou námítkovou sféru, dále namítají porušení zásady materiální pravdy a nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 33 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 34 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitoly oddílu č. 13

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o vlivu stavby a provozu na životní prostředí. V rozkladu pak namítají nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož z vypořádání námítky není jasné, kde se vyhláškou vyžadované údaje v projektové dokumentaci nacházejí. Dále namítají porušení zásady materiální pravdy, ministerstvo údajně straniło stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Odvolatelé v rozkladu také vytýkají, že ministerstvu postačil dokument „Analýza plnění podmínek orgánů životního prostředí“, se kterou se odvolatelé nemohli

seznámit. Tato Analýza dle jejich názoru nemůže nahradit vyhláškou vyžadované chybějící údaje Průvodní zprávy. Také proto je rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 28 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 35 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící kapitoly oddílu č. 14

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že v projektové dokumentaci chybí v příloze č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. vyžadovaná část Průvodní zprávy o požadavcích na bezpečnost. V rozkladu pak odvolatelé nesouhlasí s tím, že by absence těchto údajů byla přiměřená projektu stavby a znamená tedy rozpor projektové dokumentace s právními předpisy.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 35 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 36 Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (měřítko)

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že koordinační výkres Situace stavby má příliš hrubé měřítko a je tedy v rozporu s předepsaným měřítkem dle přílohy č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že tím překračují svou námítkovou sféru, dále namítají porušení zásady materiální pravdy a to, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 36 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 37 Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (hranice pozemků a p. č.)

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že koordinační výkres Situace stavby postrádá vyznačení hranic pozemků a jejich parcelních čísel (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námítkou překračují svou námítkovou sféru. Dále nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje záborovým elaborátem (další části projektové dokumentace, ke které jim bylo znemožněno se vyjádřit). Konečně odvolatelé opět namítají porušení zásady materiální pravdy tím, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 37 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 38 Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (ochranná pásma)

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že koordinační výkres Situace stavby postrádá legendu k zakreslení ochranných pásem (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak namítají nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost tohoto výkresu. Dále namítají, že ministerstvo údajně stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 38 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 39 Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (obvod staveniště)

Odvolatelé ve stavebním řízení namítali, že koordinační výkres Situace stavby postrádá zakreslení obvodu staveniště (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námítkou překračují svou námítkovou sféru. Dále namítají nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost tohoto výkresu a opět i to, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 39 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 40 Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (přístupy stavby)

Odvolatelé ve stavebním řízení namítali, že koordinační výkres Situace stavby postrádá zakreslení přístupů na stavbu a připravované stavby jiných stavebníků (v rozporu s přílohou č. 8

vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak namítají nesrozumitelnost a neúplnost výkresu, stranění ministerstva stavebníků tím, že nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 40 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 41 Nedostatky projektové dokumentace – nedostatek Situace stavby (zákresy stavebních objektů)

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že koordinální výkres Situace stavby postrádá zakreslení některých stavebních objektů (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). Odvolatelé v rozkladu nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje částmi projektové dokumentace, ke kterým jim bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 41 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 42 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící geodetický koordinální výkres

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že projektová dokumentace postrádá geodetický koordinální výkres (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). Odvolatelé nesouhlasí s tím, že ministerstvo argumentuje částmi projektové dokumentace, ke kterým jim bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 42 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 43 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící plán na přemístění ornice

Odvolatelé ve stavebním řízení vytkli, že projektová dokumentace postrádá plán přemístění ornice, jehož vypracování bylo uloženo orgánem ochrany zemědělské půdy (vyžadováno jako součást projektové dokumentace přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu odvolatelé namítají, že vypořádání této námítky se mívá svou podstatou a neřeší absenci plánu přemístění ornice. Dále nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým jim bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 43 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 44 Nedostatky projektové dokumentace – použití zrušených norem ČSN

Odvolatelé namítali, že technické zprávy mostů jsou vypracovány na základě obsolentních norem ČSN. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námítkou překračují svou námítkovou sféru. Namítají, že ministerstvo mělo z úřední povinnosti ověřit splnění ustanovení § 16 vyhlášky č. 104/1997 Sb., což přezkoumatelně nesplnilo. Námítku odvolatelů ministerstvo rovněž vypořádalo nepřezkoumatelně, jelikož odvolatelé nesouhlasí s aplikací ustanovení § 119 odst. 3 stavebního zákona a s tím, že ministerstvo neuvedlo, jak ustanovení aplikovalo, ani jakou dobu zpracování projektové dokumentace považuje za rozhodnou. Odvolatelé vytýkají, že ministerstvo stranilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Dále namítají porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 44 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 45 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící statické a hydrotechnické posouzení

Odvolatelé ve stavebním řízení namítli, že technické zprávy k mostům postrádají statické a hydrotechnické posouzení (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu pak nesouhlasí s názorem ministerstva, že námítkou překračují svou námítkovou sféru. Dále namítají nepřezkoumatelnost a porušení zásady materiální pravdy. Odvolatelé rovněž nesouhlasí s tím, že chybějící výpočty se nacházejí v části G projektové dokumentace (tato část není uvedena v soupisu součástí spisu, ani ji nepředpokládá daná příloha vyhlášky). Odvolatelé také nesouhlasí

s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým jim bylo údajně znemožněno se vyjádřit.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 45 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 46 Nedostatky projektové dokumentace – použití zrušených norem ČSN II

Odvolatelé ve svých námitkách, podobně jako v případě bodu 44 rozkladu, vytýkají, že technické zprávy mostů jsou vypracovány na základě obsolentních norem ČSN.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 46 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 47 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící souhlas s odchylkou od normy ČSN

Odvolatelé ve svých námitkách vytýkali, že ve spisu chybí souhlas s použitím řešení odchýlného od normy ČSN, které předpokládá technická zpráva. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Dále odvolatelé nesouhlasí s tím, že měli námitku uplatnit v územním řízení, jelikož jim v té době nebyla známa nutnost daného souhlasu.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 47 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 48 Nedostatky projektové dokumentace – chybějící statické a hydrotechnické posouzení II

Odvolatelé ve stavebním řízení vytýkali, že u stavebních objektů odlučovačů ropných látek (ORL) postrádají statické a hydrotechnické posouzení (v rozporu s přílohou č. 8 vyhlášky č. 146/2008 Sb.). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Dále namítají nepřezkoumatelnost a porušení zásady materiální pravdy, když předmětné výpočty chybí a jsou nahrazeny údajně nedostatečným uvedením, že jde o prefabrikáty a výpočty nejsou nutné. Odvolatelé opět namítají, že ministerstvo straniilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 48 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 49 Nedostatky projektové dokumentace – nedoložení prohlášení o vlastnostech

Odvolatelé ve stavebním řízení uvedli, že u stavebních objektů odlučovačů ropných látek (ORL) chybí prohlášení dle Nařízení EP a Rady (EU) č. 305/2011. V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že námitkou překračují svou námitkovou sféru. Odvolatelé opět uvádějí, že ministerstvo straniilo stavebníkovi, když nepožadovalo kompletní projektovou dokumentaci. Dále namítají porušení zásady materiální pravdy a nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 49 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 50 Nedostatky projektové dokumentace – neplnění podmínky rozhodnutí o výjimce

Odvolatelé ve stavebním řízení namítali, že projektová dokumentace neplní podmínku rozhodnutí o výjimce (zajištění suchých migračních cest s hlinitým povrchem). V rozkladu nesouhlasí s názorem ministerstva, že jim nepřisluší ověřovat plnění podmínek jiných orgánů. Dle odvolatelů ministerstvo nespolupracovalo s orgánem ochrany přírody v zájmu dobré správy. Odvolatelé také nesouhlasí s tím, že ministerstvo zmiňuje části projektové dokumentace, ke kterým jim bylo údajně znemožněno se vyjádřit, a rovněž se ministerstvo mylí, pokud považuje stavbu za souladnou s rozhodnutím o výjimce.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 50 rozkladu spolku Egeria. Tato námítka je nedůvodná.

Ad 51 Nesprávné uvedení pozemků ve stavebním povolení

Odvolatelé namítají, že stavební povolení neobsahuje náležitost podle § 18c odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb. – tj. musí obsahovat parcelní čísla dotčených pozemků dle katastru

nemovitostí. V napadeném rozhodnutí údajně nejsou dotčené pozemky uvedeny a rovněž je u těchto pozemků zaměřeno umístění stavby s jejím povolením. Dále byla stavba údajně povolena na pozemcích, které dle katastru neexistují. Odvolatelé také vytýkají, že ve výčtu dotčených pozemků absentují některé dotčené pozemky.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 51 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 52 Nedostatečné osvětlení

Odvolatelé namítají, že dálnice je ve vztahu k území obce Fryšták v rozporu s § 25 vyhlášky č. 104/1997 Sb., podle kterého má být v území obce osvětlena. Odvolatelé tak tvrdí, že ministerstvo neověřilo budoucí účinky užívání stavby v rozporu s § 111 odst. 2 stavebního zákona.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 52 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 53 Neplnění podmínek závazného stanoviska – vegetační úpravy

Odvolatelé namítají, že stavba neplní podmínky závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu. Konkrétně podmínku neplní napadeným rozhodnutím povolené vegetační úpravy. Odvolatelé také nesouhlasí s převzetím podmínky do výrokové části rozhodnutí, jelikož podmínka měla být zapracována do projektové dokumentace.

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobné námítky k bodu 53 rozkladu spolku Egeria. Tato námitka je nedůvodná.

Ad 54 Námítky proti závazným stanoviskům Ministerstva životního prostředí

Odvolatelé namítají, že podkladem pro závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí byla žádost, která nebyla zveřejněna (v rozporu s ustanovením § 23a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb.). Dále vytýkají, že podkladová DSP je neúplná, vadná a nezákonná. Ministerstvo životního prostředí pochybilo, když při vydání ověřovacího závazného stanoviska nerespektovalo § 9a odst. 4 a 5 zákona č. 100/2001 Sb., neposoudilo kumulativní vlivy se záměrem elektrického vedení a vlivy násypové zeminy, stanovilo neproveditelnou podmínku (viz body 14 a 15 rozkladu), vycházelo z chybného stanoviska podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., a nevzalo v úvahu účinné právní předpisy.

K tomu rozkladová komise uvádí, že na základě podaných rozkladů byla v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadaná závazná stanoviska přezkoumána příslušným nadřízeným správním orgánem – ministrem životního prostředí. Ministr životního prostředí tyto námítky neshledal důvodnými, proto závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 22. listopadu 2016, č. j. 63881/ENV/16, dle ustanovení § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., (k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí), ve znění opravného usnesení ze dne 30. listopadu 2016, č. j. 83639/ENV/16, závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru ekologie krajiny a lesa, ze dne 4. října 2004, č. j. 640/2572/2004 – souhlas dle ustanovení § 9 odst. 6 zákona č. 334/1992 Sb., (z hlediska ochrany půdního fondu) i závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence ze dne 25. dubna 2019 č. j. MZP/2019/710/1094, k ověření změn prioritního dopravního záměru, byla potvrzena závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 18. srpna 2021, č. j. MZP/2021/430/615.

V dalším pak rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námítek k bodu 54 a příslušných, obsahově totožných podbodů rozkladu spolku Egeria. Tyto námítky tak nebyly shledány důvodnými a rozkladová komise se tak plně ztotožňuje se závěry ministra životního prostředí.

Ad 55 Námítky proti správním aktům obecného stavebního úřadu

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námítek k bodu 55 a příslušným, obsahově totožným podbodům rozkladu spolku Egeria. Tyto námítky jsou nedůvodné.

Ad 56 Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 4. července 2017, č. j. HOL-18418/2017/ŽP/VK

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 56 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 57 Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 20. února 2017, č. j. HOL-27247/2016/ŽP/VK

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 57 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 58 Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 21. srpna 2013, č. j. HOL-154/14768/2013/KZS

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 58 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 59 Námitky proti rozhodnutí Městského úřadu Holešov ze dne 31. března 2004, č. j. ŽP/3768c/2004/Ba

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 59 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 60 Námitky proti závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 30. listopadu 2018, č. j. HOL-29573/2018/ŽP/Ve

Rozkladová plně komise odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 60 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 61 Námitky proti závaznému stanovisku Městského úřadu Holešov ze dne 27. dubna 2015, č. j. HOL-5685/2015/ŽP/Ve

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 61 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 62 Námitky proti správním aktům vodoprávního úřadu Magistrátu města Zlín

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 62 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 63 Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Magistrátu města Zlín ze dne 20. prosince 2013, č. j. MMZL 94304/2013

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 63 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 64 Námitky proti rozhodnutí Magistrátu města Zlín ze dne 4. února 2015, č. j. MMZL 9213/2015 OŽPaZ-4

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 64, resp. 62 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 65 Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Kroměříž ze dne 18. ledna 2017, č. j. MeUKM/076422/2016/0909/16

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 65 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 66 Námitky proti koordinovanému závaznému stanovisku Městského úřadu Kroměříž ze dne 18. října 2013, č. j. MeUKM/062191/2013/0464/13

Rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahově obdobných námitek k bodu 66 rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky jsou nedůvodné.

Ad 67 Námitky proti stanovisku Ministerstva vnitra ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018

Na základě podaných rozkladů bylo v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko přezkoumáno příslušným nadřízeným správním orgánem – ministrem vnitra. Dne 22. července 2021 bylo doručeno potvrzující závazné stanovisko ministra vnitra ze dne 20. července 2021, č. j. MV-98438-3-/SO-2021, kterým napadené závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, ze dne 17. dubna 2019, č. j. MV-138915-5/OBP-2018. Příslušný nadřízený správní orgán tak námitky odvolatelů směřující vůči závaznému stanovisku neshledal důvodnými. V dalším pak rozkladová komise plně odkazuje na vypořádání obsahové obdobných námitek k bodu 67 a příslušných, obsahově totožných podbodů rozkladu spolku Egeria. Tyto námitky tak nebyly shledány důvodnými a rozkladová komise se tak plně ztotožňuje se závěry ministra vnitra.

Ad 68 Žádost o přezkum všech závazných stanovisek

Odvolatelé, stejně jako ostatní podatelé rozkladů, požádali o přezkum všech závazných stanovisek podle ustanovení § 149 správního řádu nadřízenými orgány.

S ohledem na uplatněné námitky byly ministrem dopravy dle § 149 odst. 7 správního řádu podány žádosti o přezkum (tj. potvrzení nebo změnu) všech závazných stanovisek. Všechna tato závazná stanoviska, jak již bylo uvedeno výše v případě bodu 7 rozkladu spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, byla potvrzena. Rozkladová komise tak nemá pochybnosti o zákonnosti těchto závazných stanovisek a námitky účastníků, směřované vůči nim, proto považuje za nedůvodné.

Ad Vyjádření odvolatelů k podkladům pro rozhodnutí o rozkladu

Spolek pro Ekologii Kostelec ve vyjádření s odkazem na své doplnění rozkladu požaduje, aby byly jeho námitky v řízení o rozkladech respektovány. Oba odvolatelé pak v rámci svého vyjádření k podkladům rozhodnutí o rozkladu shodně namítlí, obdobně jako to učinili ostatní podatelé rozkladů, podjatost všech úředních osob Krajského Zlínského kraje, které se podílejí na rozhodování, včetně ředitele Krajského úřadu. Tato námitka systémové podjatosti, stejně jako v případě ostatních podatelů rozkladů, vychází z politických a mediálních aktivit různých činovníků Zlínského kraje, kteří prostřednictvím krajského úřadu a různých médií vyzývají aktivisty, kteří nesouhlasí s výstavbou dálnice D49 a nazývají tuto činnost „ekoterorismus“, aby přestali odporovat, protože jakékoli oddalování výstavby stojí Zlínský kraj značnou peněžní částku.

Rozkladová komise proto i v tomto případě plně odkazuje na vypořádání této námítce v případě rozkladů pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, paní Ivy Lauterkrancové, pana Josefa Drekslera a spolku Egeria. Tedy, že tato námitka je lichá, neboť namítá riziko systémové podjatosti Krajského úřadu Zlínského kraje, ačkoliv Ministerstvo dopravy, resp. ministr dopravy není tím, kdo je v pozici představeného či nadřízeného správního orgánu, který by měl o námítce podjatosti úředních osob, potažmo celého Krajského úřadu Zlínského kraje rozhodovat ve smyslu § 14 správního řádu. Navíc v tomto případě vykonával krajský úřad působnost správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska a tím spíše, když účastník tuto námitku uplatňuje v době, kdy byl přezkum závazných stanovisek již ukončen a krajský úřad vydal potvrzující stanoviska.

Rozkladová komise tak uzavírá, že speciální stavební úřad do stavebního povolení náležitě zakomponoval všechna závazná stanoviska uplatněná dotčenými orgány, které byl povinen převzít v odpovídajícím rozsahu. Námitky podatelů rozkladu, které byly uplatněny ve stavebním řízení, speciální stavební úřad řádně vypořádal v odůvodnění napadeného stavebního povolení. Rozklady napadená závazná stanoviska dotčených orgánů byla jako zákonná a věcně správná potvrzena příslušnými nadřízenými orgány. Rozkladová komise proto neshledala námitky uvedené v rozkladech důvodnými. V rozhodnutí ministerstva, stejně jako v řízení, které předcházelo jeho vydání, neshledala rozkladová komise vady, které by způsobovali nezákonnost rozhodnutí. Napadené stavební povolení vyhodnotila rozkladová komise jako věcně správné a v souladu s právními předpisy, proto navrhla ministru dopravy, aby podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu rozklady zamítl a napadené stavební povolení potvrdil.

Na základě výše uvedených skutečností ministr dopravy souhlasil s návrhem rozkladové komise a rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Podle § 91 odst. 1, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu, proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále podat rozklad.

V Praze 5. listopadu 2021

doc. Ing. Karel Havlíček, Ph.D., MBA
ministr dopravy

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu nejméně 15 dnů na úřední desce následujících úřadů:

1. Ministerstvo dopravy, nábr. L. Svobody 12, 110 15 Praha 1 (na úřední desce a elektronicky s možností dálkového přístupu)
2. Městský úřad Holešov, Masarykova 628, 769 01 Holešov
3. Obecní úřad Třebětice, Třebětice 51, 769 01 Holešov
4. Obecní úřad Zahnašovice, Zahnašovice 43, 769 01 Holešov
5. Obecní úřad Martinice, Martinice 16, 769 01 Holešov
6. Obecní úřad Žeranovice, Žeranovice 1, 769 01 Holešov
7. Obecní úřad Pravčice, Pravčice 46, 768 24 Hulín
8. Městský úřad Hulín, nám. Míru 162, 768 24 Hulín
9. Obecní úřad Horní Lapač, Horní Lapač 22, 769 01 Holešov
10. Obecní úřad Racková, Racková 45, 760 01 Zlín
11. Městský úřad Fryšták, nám. Míru 43, 763 16 Fryšták

Vyvěšeno dne: 5. 11. 2021 Sejmuto dne:

Právní účinky doručení má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Ministerstva dopravy.

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí:

Ministerstvo dopravy
nábr. L. Svobody 12
110 15 Praha 1
-4-

Rozdělovník:*účastníci řízení*

Ve smyslu ustanovení § 109 písm. a) až d) stavebního zákona se následujícím účastníkům řízení doručuje toto usnesení jednotlivě:

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, prostřednictvím zmocněnce spol. Viapont, s.r.o., Vodní 258/13, 602 00 Brno

Ve smyslu ustanovení § 109 písm. e) a f) stavebního zákona se dalším účastníkům řízení doručuje toto usnesení veřejnou vyhláškou, vyvěšenou následujícím úřadem po dobu 15 dnů:

2. Ministerstvo dopravy, -zde-

Ve smyslu ustanovení § 112 odst. 1 stavebního zákona se veřejná vyhláška zasilá též příslušným obecním úřadům (Následující obecní úřady žádáme o vyvěšení veřejné vyhlášky po dobu 15 dnů způsobem v místě obvyklým):

3. Městský úřad Holešov, Masarykova 628, 769 01 Holešov
4. Obecní úřad Třebětice, Třebětice 51, 769 01 Holešov
5. Obecní úřad Zahnašovice, Zahnašovice 43, 769 01 Holešov
6. Obecní úřad Martinice, Martinice 16, 769 01 Holešov
7. Obecní úřad Žeranovice, Žeranovice 1, 769 01 Holešov
8. Obecní úřad Pravčice, Pravčice 46, 768 24 Hulín
9. Městský úřad Hulín, nám. Míru 162, 768 24 Hulín
10. Obecní úřad Horní Lapač, Horní Lapač 22, 769 01 Holešov
11. Obecní úřad Racková, Racková 45, 760 01 Zlín
12. Městský úřad Fryšták, nám. Míru 43, 763 16 Fryšták

dotčené obce:

13. Město Holešov, Masarykova 628, 769 01 Holešov
14. Obec Třebětice, Třebětice 51, 769 01 Holešov
15. Obec Zahnašovice, Zahnašovice 43, 769 01 Holešov
16. Obec Martinice, Martinice 16, 769 01 Holešov
17. Obec Žeranovice, Žeranovice 1, 769 01 Holešov
18. Obec Pravčice, Pravčice 46, 768 24 Hulín
19. Město Hulín, nám. Míru 162, 768 24 Hulín
20. Obec Horní Lapač, Horní Lapač 22, 769 01 Holešov
21. Obec Racková, Racková 45, 760 01 Zlín
22. Město Fryšták, nám. Míru 43, 763 16 Fryšták

dotčené orgány:

23. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky
24. Ministerstvo dopravy, odbor pozemních komunikací -zde-
25. Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence
26. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství
27. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství
28. Městský úřad Hulín, odbor rozvoje města a životního prostředí
29. Městský úřad Holešov, odbor výstavby, rozvoje a životního prostředí
30. Magistrát města Zlína, odbor životního prostředí
31. Městský úřad Holešov, odbor dopravní a správní
32. Magistrát města Zlína, odbor stavebních a dopravních řízení
33. Městský úřad Holešov, odbor kultury, školství a památkové péče
34. Magistrát města Zlína, odbor kultury a památkové péče
35. Česká inspekce životního prostředí
36. Krajské ředitelství Policie Zlínského kraje
37. Krajská hygienická stanice Zlínského kraje
38. Hasičský záchranný sbor Zlínského kraje
39. Ministerstvo obrany – Sekce ekonomická a majetková, odbor ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury
40. Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj

41. Drážní úřad
42. Úřad pro civilní letectví
43. Obvodní báňský úřad pro území krajů Jihomoravského a Zlínského
44. Agentura ochrany přírody a krajiny

Na vědomí:

45. Ředitelství silnic a dálnic ČR
46. Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu – zde

Spis